

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Breviarivm sacri ordinis Cistercien[sis] - Cod. Lichtenthal 133

[Lichtenthal ?], [1570 Druck; Handschrift 2. Hälfte 16. Jh.]

Commune Sanctorum

[urn:nbn:de:bsz:31-40615](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-40615)

ce pro christi nomine beatus andreas et docebat populum. **ij.**

Ad tertiā. ā. Non me permit-
tas domine famulum tuum a te
separari: tempus est ut comen-
des terre corp⁹ meum. **vii. cō.**

Orde creditur. v. In omnē
terram exiit sonus eorū. **Colla.**
Maiestatem tuam domine.

Ad sextā. ān. Maximilla chri-
sto amabilis tulit corpus apo-
stoli, optimo loco cum aromati-
bus sepeliuit. **viii. cō.** Jam nō
estis. **v.** Constitues. **Collecta**

Deus qui es sanctorū
tuorū splendor mira-
bilis qui hūc diem beati an-
dree martyrio psecrasti: da
ecclesie tue de ei⁹ natalicio
semper gaudere: ut apud mi-
sericordiam tuam exemplis
eius protegamur z meritis.

Per. Ad. ix. ān. Qui perseque-
bantur iustū, demersisti eos do-
mine in infernū: z in ligno cru-
cis dux iusti fuisti. **vii. Colla.**

Per manus apostolorū
siebant signa z prodi-
gia multa in plebe. **v.** Annū-
ciauerūt opera dei. **Collecta.**

Aaudi domine popu-
lū tuum cū sc̄ti apli tui
andree patrociniō supplicā-
tem: ut tuo semper auxilio;
secura tibi possit deuotione
seruire. **Per. Ad vespas ā.**

Vidit domin⁹. cū ceteris per
ordinem. **Cap.** **Orde credi-
tur. v.** In omnem terrā. **ly⁹.**
Post partū. v. Nimis hono.

Ad mag. ān. Cum peruenisset
beatus andreas ad locum vbi
cruz parata erat: exclamauit et

dixit: o bona cruz diu desydera-
ta et iam concupiscenti animo
preparata: securus et gaudens
venio ad te ita vt tu exultās su-
scipias me discipulū ei⁹ qui pes-
pendit in te. **j. Col.** **Maiesta-
tem tuam.** **De sancto elia-
gio. vt in cōmuni.** **De sancto
nicolao. vt in commant.**

**De pceptiōe vginis sicut
de eius natiui. mutato noie.**

De sancta lucia. vt in cōi.

**De sancto thoma aposto-
lo. vt in communi.**

Finis sanctoralis.

**Incipit cōe sctōrū. In na-
tali aploz. ad vesp. Capm.**

Nam nō estis ho-
spites et aduene
sed estis ciues
sctōrū z domesti-
ci dei: superedi-
ficati super fundamentū a-
postolorū z prophetarū ipso
summo āgulari lapide chri-
sto Jesu. **v.** Qui sunt isti. **ly⁹.**

Eterna xpi mū. v. Nimis ho-
norati sunt amici tui de⁹. Nimis
pfortat⁹ est principat⁹ eorū. **Ad
mag. ā.** Ecce ego mitto vos si-
cut oues in medio lupoz dicit
dñs estote prudētes sicut serpē-
tes z simplices sicut columbe. **j.**

**Matthie, Barnabe, Si-
monis et iude. Collecta.**

Quesum⁹ o⁹s deus, vt
obtus **R.** apls tuum p
nob⁹ iplozet auxiliū: vt a no-
stris reatib⁹ absoluti, a cū-
ctis etiā piculis exuamur. **q.**

**Bartholomei v^o ac simonis
z iude colle vt signant in ka-**

ephe. 2

ps. 138

mat. 10

luc. 10,

Commune ap[osto]lorum.

mat. 10 **Luc. 10.** **leno. Inuit.** Gaudete et exulta-
 te. Quia nota v[er]ba scripta sunt in ce-
 lis. **hy. E[st]na xpi mu. C. In. 1.**
 psalm. **noc. a.** In o[mn]em terram exiit son[us]
 18. eor[um] et in fines orbis terre v[er]ba
 ps. 23. eor[um]. **ii. p.** Celi eni[m]. **a.** hec est ge-
 neratio q[ue] rentiu[m] d[omi]ni, q[ue] rentiu[m] fa-
 ctu[m] dei iacob. **iii. p.** D[omi]ni e[st] ter[ra]. **a.**
 ps. 32. Verbo d[omi]ni celi firmati su[n]t et sp[iritu]
 ps. 33. oris ei[us] o[mn]is virtus eor[um]. **i. p.**
 psalm. **B[en]edic[ti]o do. a.** Constitues eos
 44. p[ri]ncipes sup[er] o[mn]em tra[ctum]: memores
 erunt no[m]i[n]is tui d[omi]ne. **vii. p.** Eructa
 psalm. ult. **a.** P[ri]ncipes p[ro]p[ri]o[rum] congre-
 45. gati sunt cum deo abraha[m]. **viii. p.**
 psal. 18. **p.** D[omi]n[us] g[er]m[in]e. **p.** In o[mn]i[us] terram exi-
 sugu. uit sonus eor[um]. Et in fines or-
 in trac. bis terre v[er]ba eor[um]. **In festiui-**
 83. et **tatib[us] Barnabe, Simonis**
 84. **et iude. Et thome ap[osto]lo[rum]**
 toa. 15. **Ser. ex co. bti aug. epi. L. 1.**
 13. **H**oc est d[omi]ni discipulis suis:
 mat. 22. **H**oc est p[re]ceptu[m] meum,
 mar. 12. ut diligatis inuicem sicut di-
 rom. 13. lexit vos. Siue dica[m] p[re]ceptu[m]
 gal. 5. siue mandatu[m], ex vno verbo
 iaco. 2. greco v[er]bu[m]q[ue] interpreta[m] q[uo]d
 mat. 10. est entole. Jam vero ista sen-
 1. pe. 3. tentia[m] et ante dixerat, de qua
 1. thes. me vobis ut potui, disputa[m]-
 4. se meminisse debetis. Ibi ei
 sic ait: Mandatu[m] nouum do
 vobis, ut diligatis inuicem
 sicut dilexi vos, et vos dili-
 gatis inuicem. Ihu[m] itaq[ue] ma-
 dati repetitio, p[re]medatio est:
 nisi q[ui] ibi, mandatu[m] inq[ui]t nouu[m]
 do vobis: hic aut[em], hoc est in-
 mat. 10. quit mandatu[m] meum. **Be.** Ecce
 luc. 10. ego mitto vos sicut oves in me-
 dio lupor[um] dicit d[omi]n[us]. Estote ergo

p[ro]uidetes sicut serpentes et simpli-
 ces sicut colu[m]be. **p.** Du[m] lucem ha-
 betis credite in lucem ut filij lucis
 sitis dicit d[omi]n[us]. Estote. **Rec. ii.**
Ibi tanq[ua]m no[n] fuerit ante
 tale mandatu[m]: hic tanq[ua]m
 no[n] sit aliud ei[us] mandatu[m]. Sed
 ibi dictu[m] est nouu[m], ne in vetu-
 state n[ost]ra p[ro]seuerem[us]: hic di-
 ctu[m] est meum, ne p[ro]tenu[m]du[m] pu-
 tarem[us]. Quod aut[em] hic ita dixit
 hoc est mandatu[m] meum, velut
 no[n] sit aliud q[uo]d putemus fra-
 tres mei: Aliq[ui]d no[n] solu[m] eius
 de ista dilectio[n]e mandatu[m] est
 qua diligim[us] inuicem? Nonne est
 et aliud mai[us] ut diligam[us] deum?
 aut vero de sola nobis dile-
 ctio[n]e mandauit ut alia non in-
 quiramus? **Be.** Tollite iugum
 meum sup[er] vos dixit d[omi]n[us] et discite
 q[uia] mitis sum et humilis corde. Ju-
 gum eni[m] meum suau[e] est et onus
 meum leue. **p.** Et inuenietis requie[m]
 alabus vestris. Jugum. **Le. iiij. rie.**
Tria certe commenda[n]t i. ca.
 ap[osto]l[us] dicens: manet
 aut[em] fides spes charitas: tria
 hec, maior aut[em] hor[um] est chari-
 tas. Et si i[n] charitate, hoc est
 in dilectio[n]e, co[n]cludu[n]tur illa
 duo p[re]cepta, maior t[ame]n dicta
 est esse, sola. De fide igit[ur] no-
 bis q[ui] m[ul]ta mandata sunt, q[ui]
 m[ul]ta de spe, q[ui]s potest cu[m]ta
 colligere? Sed intueamur
 q[uo]d ait id[em] ap[osto]l[us]: plenitudo
 legis e[st] charitas. **Be.** Du[m] stete-
 ritis a[n]t reges et p[re]sides nolite
 cogitare quom[odo] aut q[uo]d loquamini
 dabit[ur] eni[m] vobis in illa hora q[uo]d
 loquamini. **p.** No[n] eni[m] vos estis
 qui loquamini s[ed] sp[iritu]s p[ro]p[ri]i vestri q[ui]
 loquitur

loquit in vobis. Dabit. **le. iij.**
 Ibi ergo charitas est
 Q[uo]d est q[uo]d possit de
 Ibi aut[em] non est q[uo]d est q[ui]
 possit p[ro]desse? Demo[n]i cred
 nec diligit. Nemo diligit
 no[n] credit: frustra quide[m], se
 no[n] potest sperare rema[m] q[ui] no[n]
 diligit. Nemo aut[em] potest de
 sperare q[ui] diligit. Itaq[ue] vbi di-
 lectio e[st] p[ri]mu[m] ibi necessariu[m]
 dilectio[n]is spes. **Be.** O[mn]i pulch[er]i sa-
 pientes pedes Annu[n]tiantu[m] pa-
 t[er]n[u]m b[e]n[e]d[ic]tu[m] bona. **p.** In o[mn]i[us] ter-
 r[um] exiit son[us] eor[um]: et in fines or-
 bis v[er]ba eor[um]. Annu[n]t. S[an]c[t]a, An-
ii. p. noc. a. Deditu[m] hered
 et timetib[us] no[m]i[n]e tuu[m] d[omi]n[us]. **vii.**
 Exaudi de[us] de[us]. **a.** Annu[n]c
 mat. 22. **H**oc est d[omi]ni discipulis suis:
 mat. 22. **H**oc est p[re]ceptu[m] meum,
 mar. 12. ut diligatis inuicem sicut di-
 rom. 13. lexit vos. Siue dica[m] p[re]ceptu[m]
 gal. 5. siue mandatu[m], ex vno verbo
 iaco. 2. greco v[er]bu[m]q[ue] interpreta[m] q[uo]d
 mat. 10. est entole. Jam vero ista sen-
 1. pe. 3. tentia[m] et ante dixerat, de qua
 1. thes. me vobis ut potui, disputa[m]-
 4. se meminisse debetis. Ibi ei
 sic ait: Mandatu[m] nouum do
 vobis, ut diligatis inuicem
 sicut dilexi vos, et vos dili-
 gatis inuicem. Ihu[m] itaq[ue] ma-
 dati repetitio, p[re]medatio est:
 nisi q[ui] ibi, mandatu[m] inq[ui]t nouu[m]
 do vobis: hic aut[em], hoc est in-
 mat. 10. quit mandatu[m] meum. **Be.** Ecce
 luc. 10. ego mitto vos sicut oves in me-
 dio lupor[um] dicit d[omi]n[us]. Estote ergo

loquit in vobis. Dabit. **lc. iiii.**

Ubi ergo charitas est
quod est quod possit deesse?
Ubi autem non est quod est quod
possit pdesse? Nemo credit
nec diligit. Nemo diligit qui
non credit: frustra quidem, sed
tamen potest sperare veniam quod non
diligit. Nemo autem potest de-
spere quod diligit. Itaque ubi di-
lectio est primum ibi necessario
fides et spes. **R.** Oportet pulchri su-
per montes pedes Annūciatū pa-
fal. 18 cē annūciatū bona. **R.** In omnes ter-
rā exiit sonus eorum: et in fines or-
bis terrarum eorum. Annū. **Slia. An.**

In. ii. noc. a. Dediti heredi-
tatem timētib⁹ nomē tuū dñe. **viii.**

R. Exaudi de⁹ de⁹. **a.** Annūcia-
uerūt opa dei et facta ei⁹ intellexerūt.
viii. p. Exaudi d. o. m. cū de⁹.

ps. 64. a. Qui quos elegisti dñe habita-
bunt in atriis tuis. **viii. p.** De de-
cet. **a.** Per cornu frigida cornua ter-
s. 66. altabunt cornua iusti. **ii. p.** Confi-
s. 68. tebimur. **a.** Lux orta est iusto et
rectis cordeleticia. **viii. p.** Dñs
reg. erul. **a.** Custodiebant testimo-
nia ei⁹: et pcepta ei⁹ quod dedit illis.
vii. p. Dñs reg. iras. **R.** Consti-
tues eos principes super omnes terrā.
Mēores erūt nois tui dñe. **lc. v.**

Ubi dilectio primi,
ibi necessario etiam di-
lectio dei. Qui enim non dili-
git deū, quō diligit primum
tanquā seipm, quāquidē non dili-
git et seipm: est quippe ipius et
iniqu⁹. Qui autem diligit iniqui-
tatem, non plane diligit, sed odit
animā suā. Hoc ergo pceptū
dñi teneam⁹, ut nos inuicem
diligamus, et quicquid aliud pci-

pit faciem⁹, quāquidē aliud
hic habem⁹. Discernit quippe
ista dilectio ab illa dilectione
qua se invicē diligunt hoies
sicut hoies. **R.** Constitues eos
principes super omnem terrā, mēores
erūt nois tui dñe. In omni progenie et
generatiōe. **R.** Celi enarrant gloria
dei, et opa manū ei⁹ annūciat
firmamentum. In. **Lectio. vi.**
Quam ut discerneretur,
adiunctū est sicut dile-
xi vos. Et quid enim nos dile-
xit christ⁹ nisi ut possim⁹ re-
gnare cū christo? Ad hoc et
nos inuicē diligamus ut di-
lectionē nostrā discernam⁹
a ceteris, quod non ad hoc se invicē
diligunt quia nec diligunt.
Qui autem se propter habedum
deū diligunt, ipsi se diligunt.
Ergo ut se diligāt, deū dili-
gant. Non est hec dilectio in
omnibus hoibus. Pauci se pro-
pterea diligunt, ut sit de⁹ oīa
in oīb⁹. **R.** Isti sunt triumphato-
res et amici dei quod ptenētes iusta
principū meruerūt p̄mia etna. Mo-
do coronant⁹ et accipiūt palmā.
R. Isti sunt qui venerūt ex magna
tribulatione, et lauerūt stolas suas
in sanguine agni. Mo. **Le. vii.**
R. Lenitudinē dilectio-
nis qua nos inuicē di-
ligere debem⁹ fr̄es charissi-
mi, diffinivit dicens: Maiorē
hac dilectionē nemo habet,
ut animā suā quis ponat pro
amicis suis. **R.** Non sunt loque
le neque sermones quorū non au-
diant⁹ voces eorum. In omnem terrā
exiit sonus eorum: et in fines orbis
terrarum eorum. **R.** Nimis honorati

psalm. 44.
ps. 18.

apo. 7.

ps. 18.
ps. 138

Lister.

D

Comune aplozū.
pudēs sicut serpēs
cōs sicut colūbe.
betis credite in lucē
sicut dicit dñs. **Esote.**
ibi tanquā non fuerit
tale mandatu: hic ta-
nō sit a tō et mādarū
ibi dictū est nouū, ne in
state nra p̄ferem⁹
ctū est meū, ne p̄nēdi-
tarem⁹. **Q**uō autē hic ita
hoc est mandatu meū,
nō sit aliud quod putem⁹
tres mei: Aliquid nō iū-
de ista dilectione mādarū
qua diligit⁹ iūcē: **R.**
et alio mā⁹ ut diligit⁹
aut vero de sola nō
ctōe mādarū ut alio
quāram⁹: **R.** **T**ollite
mē sup vos dixit dñs
et miris sum et hōie
gum erit meum sicut
mē leue. **R.** Et iūcē
alibus vestris. **30gū.**
Ubi certe com-
apostol⁹ dicit
aut fides spes charitas
hec, maior autē hoc
tas. Et si i charitate
in dilectione, cōcludit
duo pcepta, maior
est esse, sola. De
bis quō mltā mādarū
mlta de spe, quō
colligere? Sed
quō aut idē ap̄s:
legis ē charitas.
ritus an reges et
cogitare quō aut
dabit enim vobis
loquamini. **R.** **Q**uō
qui loquunt⁹ et

sunt amici tui de nimis confortatus est pncipat⁹ eoz. In. **lc. viij**

Quia ergo superius dixerat, hoc est mādātū meum vt diligatis inuicē sicut dilexi vos : quibus verbis addidit qnunc audistis, maiorē hac dilectionem nemo habet quā vt aiām suam ponat quis pro amicis suis: fit ex hoc consequens quod idem iste euāgelista iohannes in epistola sua dicit, vt quē admodū xps pro nobis animā suam posuit, sic et nos debemus pro fratrib⁹ aiās ponere: diligētes vtiq; inuicē, sicut ipse nos dilexit, qui pro nobis aiām suam posuit. **R.**

1. io. 3.

Qui sunt isti q; vt nubes volant: Et quasi columbe ad fenestras suas. **Cādidiōres niue, nitiōdiores lacte, rubicidiōres eborē antiq.** Et. **Itē de aplis. Lectiones et omel. bti gre-gorij pape que legunt in festis mathie et bartho. Lec. 1.**

in cap. ioā. 15.

Hic domin⁹ discipulis suis. Vos amici mei estis. Quāta est mīa cōditōris nostri. Serui digni nō sumus, et amici vocamur. Quanta est dignitas hoīm esse amicos dei. Sed audistis gliaz dignitatis, audite et laborē certaminis. Si feceritis q; ego pncipio vobis: Amici mei estis si ea q; pncipio vobis facitis. Alsi apte dicat: gaudetis de culmine, pēsate quibus laborib⁹ peruenitur ad culmen. **Lec. 11.**

eo. em.

Certe dum filij zebedei in-

terueniēte matrē q̄rerent vt vn⁹ a dextris dei et ali⁹ a sinistris sedere debuissēt audierūt: potestis bibere calicē quē ego bibitur⁹ sum? Jam locū celsitudinis q̄rebāt, ad viā illos veritas reuocat, p quā ad celsitudinē venirent, alsi dicat: Jā vos locus delectat celsitudinis, sed prius via exerceat laboris. **Lec. 11.**

Per calicē em̄ pertingit ad maiestātē. Si mens v̄ra appetit qd demulcet, prius bibite quod dolet. Sic sic per amarū poculū p̄fectiōis puenit ad gaudiū salutis. **lc. 11.**

Iam nō dicā vos seruos q; seruus nescit qd faciat dñs ei⁹: vos autē dixi amicos: qā oīa quecunq; audiui a patre meo, nota feci vobis. Que sunt oīa q; audiuit a p̄re suo q; nota fieri voluit suis suis vt eos efficeret amicos suos nisi gaudia iterne charitatē, nisi illa festa sup̄ne patrie que n̄ris quotidie mentibus per aspirationē sui amoris imprimit? Dum enī audita super celestia amamus, amata iā nouimus, q; amor ipse noticia est. Omnia ergo eis nota fecerat, q; terrenis desyderis immutati, amoris summi facibus ardebant. **Lectio quinta.**

Istos vero amicos dei aspererat p̄pheta cum dicebat: Abihi autē nimis honorificati sunt amici tui de⁹. Amicus enim quasi animi custos vocatur. Quia ergo psalmi-

mat.

1. io.

ioā.

1. io.

1. io.

1. io.

1. io.

1. io.

psalm 138.

la prosperit electos dei mandandi huius amore separa... custodire in mandatu... celestibus voluntatē dei mu... tatus est amicos dei dicens... autē nimis honorificati sunt amici tui deus. E... tanquā si ab eo protin⁹ cau... ses honoris tanti nobis insi... mari quereremus, illico ad... munit, nimis cōfortatus est pncipatus eorum. **Lec. 11.** Ecce electi dei carnem do... mant, spiritū roborāt, demo... nous imperāt, virtutib⁹ co... nūcat, presentia despiciunt... ternā patriā cum voce mo... nous p̄dicant, eam etiā mo... tendo diligunt, atq; ad ill... per tormēta pertingūt. Oc... cidi possunt et flecti nequeū... mus ergo confortatus est pncipatus eorum. **Lec. 11.** In ista ipsa passiōe qua san... cti ceciderunt in morte car... nis, videte quantum fuerit... culmen mentis. Unde hoc... quia cōfortatus est pncipatus eorum: Sed si magni solitan pauci sunt, subiun... dit: Dinumerabo eos, et sup... per arenā multiplicabūtur. Totū mūdū fratres aspici... te, martyrib⁹ plen⁹ est. Jam... penetot q; videam⁹ nō sum... quorū vitas testes habem... Deo ergo nūerabiles, nobi... sup arenā multiplicati sun... quia quāti sint a nobis p̄p... bendi non possunt. **Lec. 11.** Sed q̄squis ad hanc puen... dignitatē vt amicus vocet... dei, sese in se p̄spiciat. Don

sta prosperit electos dei a mundi huius amore separatos, custodire in mandatis celestibus voluntatē dei miratus est amicos dei dicens Adhuc autē nimis honorificati sunt amici tui deus. Et tanquā si ab eo protin⁹ causas honoris tanti nobis insinuari quereremus, illico adiunxit, nimis cōfortatus est principatus eorum. *Lec. vi.*

Ecce electi dei carnem domant, spiritū roborāt, demonibus imperāt, virtutib⁹ coruscāt, presentia despiciunt, eternā patriā cum voce moribus pdicant, eam etiā moriendo diligunt, atq; ad illā per tormēta pertingūt. **D**ecidi possunt ⁊ flecti nequeūt nimis ergo confortatus est principatus eorum. *Lec. vii.*

In ista ipsa passiōe qua sancti ceciderunt in morte carnis, videte quantum fuerit culmen mentis. Unde hoc, nisi quia cōfortatus est principatus eorū. Sed si magni forsitan pauci sunt, subiunxit: **D**inumerabo eos, et super arenā multiplicabūtur. **T**otū mūdū fratres aspiciete, martyrib⁹ plen⁹ est. Jam pene tot q̄ videam⁹ nō sum⁹ quot p̄tatis testes habem⁹ Deo ergo nūerabiles, nobis sup arenā multiplicati sunt: quia quātī sint a nobis p̄prehendi non possunt. *Lec. viii.*

Sed q̄squis ad hanc puenit dignitatē vt amicus vocetur dei, sese in se p̄spiciat. **D**ona

autē q̄ p̄cipit sup se, non suis meritis tribuat, ne ad inimicitias erumpat. **N**ō vos me elegistis, sed ego elegi vos, ⁊ posui vos vt eatis et fructū afferatis. **P**osui, ad gratiam plātaui: vt eatis volēdo, fructū afferat⁹ operādo. **E**atis em̄ volēdo dixi, q̄ velle aliqd facere, iā mēte ire ē.

Ad cā. a. In patiētia v̄sa possidebitis aīas v̄ras. *1. p̄. Annūciauerūt p̄s. 63.* opa dei. Et facta ei⁹ itellexerūt.

Euang. **S**c̄dm̄ iōannē quod cātā in fef. mathie ⁊ barna.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis: **H**oc est p̄ceptū meum, vt diligatis inuicē sicut dilexi vos. **M**aiorem hac dilectionē nemo habet vt animā suam ponat quis pro amicis suis. **E**t rel.

Simelia lect. eiusdem beati grego. pape. *Lectio nona.*

Quia cuncta sacra eloquia dominicis plena sint p̄ceptis, qd est qd de dilectione quasi de singulari mādato dñs dicit, hoc est p̄ceptū meum, vt diligatis inuicē, nisi q̄ omne mādatū de sola dilectione est, et oīa vnū p̄ceptū sunt? q̄ quicquid p̄cipit in sola charitate solidat. **E**t ei multi arboris rami ex vna radice prodeūt sic multe p̄tutes ex vna charitate gñant: nec habet aliquid viriditatis ramus boni operis, si nō manet in radice charitatis. **P**recepta dñica ergo multa sunt ⁊ vnū, mltā p̄ diuersitatē opis, vnū i ra-

Commune

ps. 18. dice dilectiois. **R.** In oēs ter-
rā exiuit son⁹ eoz. **R.** Et i fines or-
bis terre vba eoz. **R.** Nō sunt lo-
quele neq; sermōes quoz nō au-
diantur voces eoz. **Et. Lec. x.**

Qualiter aut ista dile-
ctio sit tenēda, ipse in-
sinuat qui in plerisq; scriptu-
re sue sentētis ⁊ amicos iu-
bet diligi in se, et inimicos
propter se. Ille em̄ faciter
charitatē habet qui ⁊ amicū
diligit in deo ⁊ inimicū dili-
git ppter deū. **R.** Isti sunt vi-
ri sancti quos elegit dñs in cha-
ritate nō ficta, ⁊ dedit illis glo-
riam sempiternā. Quorum do-
ctrina fulget ecclia vt sol ⁊ luna

heb. 11. **R.** Scti per fidē vicerūt regna,
operati sunt iusticiā, adepti sūt
reppromissiones. Quozū. **Lec. xi.**

Quam sunt nonnulli qui
diligūt proximos, sed
per affectū cognatiōis ⁊ car-
nis qb⁹ tñ i hac dilectione sa-
cra eloquia nō cōtradicunt.
Sed aliud est q; spōte ipen-
dit nature, aliud qd̄ pceptis
dñicis ex charitate debetur
obediētie. Hi nimirū ⁊ pri-
mum diligūt, ⁊ tñ illa subli-
mia dilectiōis p̄mia nō asse-
quunt: q; amorē suū nō spiri-
taliter, s; carnaliter ipēdūt.

ioā. 15. **P**roide cū dñs diceret: hoc
est mādātū meū, vt diligatis
invicē, p̄tinus addidit, sicut
dilexi vos. Ac si apte dicat,
ad hoc amate ad qd̄ amavi

luc. 22. **V**os. **R.** Vos estis q; p̄mansistis
mecū in tentationib⁹ meis dicit
dñs, ⁊ ego dispono vob; regnū.
Ut edatis ⁊ bibatis super men-

sam meam i regno meo, ⁊ sedea-
tis sup thronos iudicātes duo-
decim tribus israel. **R.** Nō vos
me elegistis sed ego elegi vos ⁊
posui vos. Ut eda. **Lectio. xij.**

Quia in re fratres cha-
rissimi solerter intuen-
dū est q; antiquus hostis dū
mentē nostrā ad rerū tpaliū
dilectionē trahit, infirmiorē
cōtra nos proximū excitat,
qui ea ipsa que diligim⁹ au-
ferre moliat. Nec curat an-
tiquus hostis hec faciēs, vt
terrena tollat, s; vt charita-
tem in nobis feriat. Nam in
odiū repēte exardescim⁹, et
dū foris inuicti esse cupim⁹,
intus grauter ferimur. Dū
parua foris defendim⁹, int⁹
amittim⁹ maxima, q; dū rem
diligim⁹ tpalē, verā amitti-
mus dilectionē. **R.** Vos estis mat.

lux mūdi dicit dñs: Qui i patiē-
tia v̄sa possidebitis alias v̄sas.

R. Et ego dispono vobis sicut
disposuit mihi p̄ me⁹ regnum.

Qui. **De duob⁹ ap̄ls. R.** Isti apo. i
sunt due oliue ⁊ duo cādelabra
lucētia ante dñz. habēt potesta-
tē claudere celū nubib⁹ ⁊ aperire
portas ei⁹: q; lingue eoz clauēs
celi facte sunt. **R.** Isti sunt duo
filij splēdoris q; assistūt dñatori
yniuerse terre. ha. **S. Joāne.**

In il. tē. Dixit te. disci-
pulis suis. Hoc est p̄ce

ptum meum vt diligatis in-
vicē sicut dilexi vos. Ad aio-

rem hac dilectionem nemo
habet, vt animam suā ponat
quis pro amicis suis. Vos
amici mei estis si feceritis q;

apof
ego precipio vobis. Jā nō
dicaz vos seruos, q; seruo
nescit quid faciat dñs ei
alos autē dixi amicos, qu
omnia quecūq; audiui a
tre meo nota feci vobis
vome elegistis, sed ego e
gi vos ⁊ posui vos vt ear
c fructū afferatis, ⁊ fructu
vester maneat, vt quodcu
que perieritis patre in no
meo det vobis. **Loll. Que**
m. In lau. a hoc est p̄ceptu
nem vt diligatis vicē sicut
lexi vos. **viii. cp.** Jā nō esti
R. Constitues eos p̄ncipes. Su
oim terram. **R.** Memores er
niatui dñe. **Sup. h. p.** Trac
tur. **R.** Nimis honorati. **R.**
h. p. a. Dum steteritis an reg
⁊ p̄sides nolite p̄medita
qualiter respondeatis, dabit
em vob; i illa hora quid loqu
mini. **i. col. Quēsumus. R.**
duob⁹ ap̄ls. Ad bñ. a. J
sunt due oliue ⁊ duo candel
bra lucētia ante dominum,
bent potestatē claudere celū
bib⁹ ⁊ aperire portas ei⁹: q;
que eoz clauēs celi facte sunt
alleluia. **i. Ad. i. a.** Maiorē ch
ritatē nemo habet, vt animam
ponat quis p̄ amicis suis.
ii. a. Vos amici mei estis si fe-
rit; q; precipio vobis dicit dñs
cap. Jā nō est. R. In oēm te
ram. **Loll. Quēsum⁹. Ad. i.**
an. Bti mundo corde, quonia
ipsi deū videbunt. **i. Capitu**
Ibant ap̄li gaudent
a cōspectu cōciliij, q;
digni habiti sunt p̄noie le
contumeliam pati. **R. Co**

ego precipio vobis. **I**n non
 dicaz vos seruos, qz seruus
 nescit quid faciat dñs eius.
 Vos autē dixi amicos, quia
 omnia quecūqz audiui a pa-
 tre meo nota feci vobis. **N**ō
 vos me elegistis, sed ego ele-
 gi vos z posui vos vt eatis
 z fructū afferatis, z fructus
 vester maneat, vt quodcun-
 que petieritis patrē in noīe
 meo det vobis. **Col. Quēsum**
m. **In lau. ā** hoc est pceptum
 meum vt diligatis iuicē sicut di-
 lexi vos. **viii. cp.** **I**n nō estis.
Be. Cōstitues eos pncipes. Sup
 oēm terram. **Memores** erūt
 noīstui dñe. Sup **hp.** Tradū-
 tur. **Nimis** honorati. **Ad**
bñ. ā. Dum steteritis añ reges
 z presides nolite premeditari
 qualiter respondeatis, dabitur
 em vobz i illa hora quid loqua-
 mini. **ij. col.** **Quēsumus.** **De**
duobz aplis. **Ad bñ. ā.** Isti
 sunt due oliue z duo candela-
 bra lucentia ante dominum, ha-
 bent potestātē claudere celū nu-
 bibz z aperire portas ei: qz li-
 gue eoz clauēs celi facte sunt,
 alleluia. **j. Ad. j. ā.** Maiorē cha-
 ritatē nemo habet, vt aiām suā
 ponat quis p amicis suis. **Ad**
ij. ā. Vos amici mei estis si fece-
 rit qz pcpio vobis dicit dñs. **j.**
cap. **I**n nō est. **In oēm ter-**
ram. **Col. Quēsum.** **Ad. vi.**
ān. Bti mundo corde, quoniam
 ipsi deū videbunt. **j. Capitulum**
Ibant apli gaudentes
 a cōspectu cōcilij, qm
 digni habitū sunt p noīe iesu
 contumeliā pati. **Be.** Con-

stitues eos.

Collecta.

Quiestatem tuam dñe
 suppliciter exoram,
 vt sicut ecclesie tue btūs. **R.**
 apostol' extitit predicator z
 rector, ita apud te sit pro no-
 bis perpetuus intercessor.

Per. Ad. ix. ā. Beati qui per-
 secutionem patiunt propter iu-
 sticiam. **viii.** **Capitulum.**

Quoniam manus apostolo-
 rum fiebant signa et
 prodigia multa in plebe. **R.**
 Annunciauerunt. **Collecta.**

Adiuuēt ecclesiā tuam
 tibi dñe supplicando
 btūs. **R.** apls, z pi' interuen-
 tor efficiat qui tui nominis
 extitit predicator. **p.** **In**
festiuitatibus philippi z ia-
cobi. Hec nō simonis z iude.
Ad sextam. Capitulum.

Sumus quoniam dili-
 gentibus deuz omnia
 cooperant in bonum his qui
 scdm propositū vocati sunt
 sancti. **R.** Constitues. **Colla.**

Audi nos deus salu-
 taris nri, z ap loz tuoz
 nostuere presidis, quoz do-
 nasti fideles esse doctrinis.
Per. Ad. ix. Capitulum.

Quoniam manus ap loz fiebat
 signa z pdigia mltā i
 plebe. **R.** Annunciauerūt. **Coll.**

Etilia tuā dñe ppi-
 tiusintuere z aplicis
 defēde presidis vt eoz pre-
 cibz gubernet, quibz nitit te
 cōstituētē principibz. **p.** **Ad**

vel. ā. **I**n nō dicam vos suos sed
 amicos meos: qz oīa q̄cunqz au-
 diui a pfe meo nota feci vobis.

Quij

matth. 1. **A.** Tollite iugum meum super vos quia
 II. mitis sum et humilis corde. **iiij. a.**
 eodem. Iugum ei meum suave est et onus meum
 matth. 10. leue dicit dominus. **vii. a.** Tradet ei
 vos in oculis et in synagogis suis
 flagellabunt vos et ante reges et presbi-
 des ducemini propter me in testi-
 monium illis et gentibus. **i. Cap. Ia**
 po. 18. non estis. **Re.** In omnem terram exi-
 uit sonus eorum. **p.** Et in fines orbis
 terre verba eorum. **Exi. hy.** Et
 na christi mundi. **p.** Nimis homo. **Ad**
 luc. 6. **mag. a.** Beati eritis cum vos ode-
 rint homines et cum separauerint
 vos et exprobrauerint et eiecerint
 nomen vestrum tanquam malum pro-
 pter filium hominis, gaudete et exul-
 tate, ecce enim merces vestra multa
 est in celo. **i. In fest. s. bartho-**
lo. legit euang. scdm Lucam.
 luc. 22. **I**n illo tempore. Facta est con-
 tentio inter discipulos
 quis eorum videretur esse maior.
 Et rel. **Ome. lec. eiusdem ve-**
nerari. v. de p. b. f. Lec. ix.
 in cap. **S**icut bonis esse moris
 luc. 22. solet, in scripturis sem-
 per intueri exempla patrum
 precedentium, quibus ad melio-
 ra proficiant, quibus agnitis
 de suis actibus humiliter in-
 quirere: sic e contrario repro-
 bi, si quid forte in electis re-
 prehensibile reperiunt, quasi
 suase ex eo nequitas obiecturi
 aut iniuste defensuri, liben-
 tissime solent amplecti. **Lec. x.**
Ideoque multo ardentius le-
 gunt quod facta est contentio inter
 luc. 22. discipulos christi, quod eorum videretur
 esse maior, quam quod multi-
 act. 4. tudinis credentium erat cor-
 act. 15. vnum et anima vna. Multo reco-

lunt tenacius quod facta est dis-
 sentio inter barnabam et pau-
 lum, ita ut discederent ab invicem
 quod quod idem paulus ait: Cum enim
 sit inter vos zelus et contentio non-
 ne carnales estis? nonne ho-
 mines estis? quasi nobis fir-
 mitas sanctorum imitanda propo-
 nat: et non illud potius quod con-
 ualuerit de infirmitate, for-
 tes facti sunt in bello, hoc hebr.
 maxime in loco, ubi et ipsa
 contentio eorum causa est
 nobis incognita. **Lectio xi.**
Quod enim incredibile est, quod
 iuxta hoc quod alibi precipitur
 discipulis, contendite intra-
 re per angustam portam, ho-
 nore se invicem preveniendo
 certarint. Verum qualibet ex
 causa contenderint, nos po-
 tius, non carnales adhuc di-
 scipuli quid gesserint, sed
 spiritualis magister quid ius-
 serit videamus. **Lectio xii.**
Dixit autem eis: Reges gen-
 tium dominantur eorum, et qui potestatem
 habent super eos beneficii vocantur.
 Vos autem non sic, sed qui maior
 est in vobis fiat sicut iunior,
 et qui prior est sicut ministra-
 tor. Certantibus de prioratu
 discipulis, prior magister eos
 non in te contentiois arguit,
 sed formam quam sequantur hu-
 militatis modesta ratione de-
 scribit. **Euang. scdm Lucam.**
In illo tempore. Facta est con-
 tentio inter discipulos quis
 eorum videretur esse maior. **Di-**
 xit autem eis iesus: Reges ge-
 ntium dominantur eorum. **Et qui po-**
 testatem habent super eos benefi-

apost
 et vocant. Vos autem non
 sed qui maior est in vobis
 et sicut iunior, et qui prior
 est sicut ministrator. Nam qui
 maior est qui recubabit an-
 ministrat: Nonne qui recu-
 bit? Ego autem in medio vestrum
 sicut qui ministrat, et
 autem estis qui promissis mecum
 in tentationibus meis. Et e-
 dispono vobis sicut disposui
 michi pater meus regnum
 edatis et bibatis super mensam
 meam in regno meo et sedeat
 super thronos iudicantes de
 decem tribus israel. Amen. Te deo
In festo s. simonis et iude.
Euang. scdm adamb.
In illo tempore. Misit iesus
 duodecim discipulos
 suos precipiens eis et dicens
 Inuiam gentium ne abieritis
 et in ciuitates samaritanas
 ne intraueritis, sed portate
 ad oues que perierunt
 in israel. **Et re. Ome.**
lec. eiusdem b. greg. scdm.
Quam costet omnibus
 tres charissimi, quod
 de prior non in mundum pro red-
 ptione gentium venit, cum samaritanos
 quotidie ad fidem
 cari conspiciamus quod est quod
 dicatio discipulos ministrat.
 Dicit: Inuiam gentium ne abieritis,
 et in ciuitates samaritanas
 ne intraueritis, sed portate
 ad oues que perierunt de
 israel, nisi hoc quod exprime
 sine colligimus. **Lectio.**
Quia prior soli iudee
 et postmodum cunctis gentibus
 predicari, ut dum illa

et vocant. Vos autem non sic, sed qui maior est in vobis fiat sicut iunior, et qui precessor est sicut ministrator. Nam quis maior est qui recubabit an qui ministrat? Nonne qui recubabit? Ego autem in medio vestrum sum sicut qui ministrat, vos autem estis qui precessistis mecum in tetationibus meis. Et ego dispono vobis sicut disposuit mihi pater meus regnum, ut edatis et bibatis super mensam meam in regno meo et sedeat super thronos iudicantes duodecim tribus israel. Amen. Te decet.

In festo sancti simonis et iude. Evangelium secundum mattheum.

In illo tempore. Misit iesus duodecim discipulos suos precipiens eis et dicens: In viam gentium ne abieritis et in civitates samaritanorum ne intraveritis, sed potius ite ad oves que perierunt domus israel. **Et re. Omelia lec. eiusdem beati gregori. lc. ix.**

Quia constat omnibus fratribus charissimis, quod redemptoris nostri in mundum per redemptionem gentium venit, cum samaritanos quotidie ad fidem vocari conspiciamus quod est quod in predicatione discipulos mittens dicit: In viam gentium ne abieritis, et in civitates samaritanorum ne intraveritis, sed potius ite ad oves que perierunt domus israel, nisi hoc quod ex facti fine colligimus. **Lectio. x.**

Quia prius soli iudee voluit et postmodum cunctis gentibus predicari, ut dum illa con-

vertivocata renueret, predicatorum sancti ad vocationem gentium per ordinem veniret, quatenus redemptoris nostri predicatione a propriis repulsa, gentiles populos quasi extraneos quereretur, et quod iudeis fiebat in testimonium, hoc gentibus gratie esset incrementum. **Lec. xi.**

Erant enim tunc qui de iudea vocandi essent et de gentibus vocandi non essent. Nam et in apostolorum actibus predicante petro legitur, et prius hebreorum tria milia, et postea quinque milia credidisse. Et cum predicare apostoli gentibus in asia voluissent, per spiritum prohibiti esse memorantur: et tunc ipse spiritus qui prius predicationem prohibuit, hanc asianorum cordibus postmodum infudit, nam diu est quod asia cuncta iam credidit. **Lectio. xij.**

Indcirco ergo prius prohibuit, quod postmodum fecit, quia tunc in illa erant qui salvandi non erant, tunc in illa erant qui necdum ad vitam reparari merebantur, sed tamen utiliter eis predicationis officium subtrahitur, ne gravius de precepta predicatione iudicari mererentur. Subtili namque occultoque iudicio a quodam rudam auribus predicatione sancta subtrahitur: quod suscitari per gratiam non merentur. Non necesse est fratres charissimi, ut in omni quod agimus, oipotentes dei super nos consilia occulta timeamus, ne dum mens nostra exterius fusa, a sua se voluptate non reuocat, intus contra eam iudex terribiliter aduer-

Commune apostolorum.

matth. 10. **I**n il. tpe. **Ab**isit iesus duodecim discipulos suos precipiens eis et dicens: In via gentium ne abieritis et in ciuitates samaritanorum ne intraueritis, sed potius ite

matth. 10. ad oues que perierunt domini israel. **E**ntes autem predicate dicentes, quia appropinquabit regnum celorum. Infirmos curate. **M**ortuos suscite. Leprosos mundate. Demones eucite. **G**ratias accepistis, gratis date. Amen. Te decet.

In festo apostoli thome. Euangelium secundum Joannem.

ioan. 20. **I**n illo t. **T**homas unus de duodecim apostolis qui dicitur didymus non erat cum eis quando venit iesus. Et reliqua.

De beati gregori pape. lc. ix

in cap. ioan. 20. **I**ste unus discipulus defuit, reuersus quod gestum est audiuit, audita credere renuit. **V**enit iteque dominus, et non credenti discipulo, latius palpadum prebuit, manum ostendit, et ostensa suorum cicatrice vulnerum, infidelitatis illius vulnus sanauit. **lc. x.**

Quid fratres charissimi? quid iter hec aduertitis? Numquid casu gestum creditis, ut electus ille discipulus tunc deesset postquam autem ueniens audiret, audire dubitaret, dubitans palparet, palpans crederet? Non hoc casu, sed diuina dispensatione gestum est. **E**git namque mirro modo supra clementia, ut discipulus ille dubitans dum in magistro suo vulnera palpa-

ret, carnis in nobis vulnera sanaret infidelitatis. **lc. xi.**

Plusem nobis thome infidelitas ad fidem, quam fides creditum discipulorum profuit. **Q**uia dum ille ad fidem palpando reducit, nostra mens non dubitatione postposita in fide solidatur. **S**ic quippe discipulum dominus post resurrectionem suam dubitare permisit, nec tamen in dubitatione deseruit: sicut autem natiuitatem suam habere maria spolum uoluit, quod tamen ad eius nuptias non puenit. **lc. xii.**

Quam ita factus est discipulus dubitans et palpans, testis uere resurrectionis, sicut spolum matris fuerat custos integritate uirginitatis. **P**alpauit thomas latius domini, et exclamauit dominus meus et deus meus. **D**ic tibi ioannes iesus: **Q**uia uidisti me credidi.

Quia uidisti me credidi. **L**uce paulus apostolus dicat: **E**st hebreus, in enim fides speranda rerum substantia rerum, argumentum non apparentium, perfecto liquet quia fides illarum rerum argumentum est que apparere non possunt, quod et ei appareret iam fide non habet, sed agnitionem. **D**um ergo uidit thomas, dum palpauit, cur ei dixit, quia uidisti me credidisti? **S**ed aliud uidit, aliud credidit. **A** mortali quippe homine diuinitas uideri non potuit: hominem igitur uidit, et deum confessus est dicens: **D**ominus meus et ibidem deus meus. **Secundum Joannem.**

In il. t. **T**homas unus de duodecim qui dicitur didymus non erat cum eis quando uenit iesus. **D**ixerunt

Commune unius mar...
ergo et alij discipuli: **U**idimus dominum. Ille autem dixit illis: **N**isi uidero in manibus uestris signum clauorum, et mittam digitum meum in locum clauorum, et mittam manum meam in lacum, non credam. **E**t post dies octidies erant discipuli eius intus et thomas cum eis. **U**enit iesus ianua clausis, et stetit in medio et dixit, **P**aruum tibi. **D**einde dixit thome: **I**nger digitum tuum huc et uide manus meas. **E**t affer manus tuas et mitte in latus meum, et noli esse incredulus sed fidelis. **R**espondit thomas et dixit ei, **D**ominus meus et deus meus. **D**ixit ei iesus: **Q**uia uidisti me credidisti. **U**ti quod non uideris et credideris. **A**men. **T**e decet. **C**onnatali unius martyris beati gregori pape. **A**d uel. **C**apitulum. **B**atus uir qui sufferetationem quam cum p... bat fuerit accipiet coronam uitae quam reprobis dedit deus diligetibus se. **P**rothema can... **L**as. **I**ustus si morte... **U**i martyre non potest. **B**eatus hore Coronasti eundem... **E**t stituit eum supra opera manuum tuarum. **C**oro. **D**e marty... **Q**uatuor missarum. **D**icaf. **xii.** **B**e... **S**ta et ho. **H**y. **D**e mo... **M**ilitu. **I**ustus germiabit sic... **L**iliu. **E**t florebit in eternum an... **D**ns. **A**dmg. **a.** **B**tus uir qui s... **F**erttationem, quia cum pbat fuer... **A**ccipiet coronam uitae quam reprob... **S**it de his qui diligunt eum. **U**i... **C**oll. **q** **p**petit idem quod signat... **R**eperietur in **K**alendario

ergo ei alij discipuli: Vidim⁹ dominum. Ille autem dixit eis: N. si videro in manibus eius fixurā clauoz, z mittam digitū meū in locuz clauoz z mittam manū meā in lat⁹ ei⁹, non credā. Et post dies octo itez erant discipuli ei⁹ intus et thomas cū eis. Venit iesus ianuis clausis, z stetit in medio z dixit, Parvobis. Deide dixit thome: Inffer dig. tum tuum huc z vide man⁹ meas. Et affer manuz tuam z mitte in latus meū, z noli esse icredul⁹ sed fidelis. Respondit thomas et dixit ei, Dñs me⁹ z deus me⁹. Dicit ei iesus: Quia vidisti me credidisti. Isti q̄ nō viderūt z crediderūt. Amē. Te decet.

In natali vnus martyris pontificis. Ad ves. Capitulū.

Beatus vir qui suffert tētationē qm̄ cum probat⁹ fuerit accipiet coronaz vite quā repromisit deus diligētib⁹ se. **Pro thoma canuariensi. Cap.** Just⁹ si morte. **vt i martyre nō potifice. R.** Gloria z hōore Coronasti eū dñe. **R.** Et pstituisti eū sup opa manū tuaz. **Coro.** De martyre duarū missarū. **dica. xij. R.** Gloria z ho. **Hy.** De⁹ tuoz militū. **R.** Just⁹ germiabit sicut liliū. Et floreb. in eternū ante dñs. **Admō. ā.** Btūs vir qui suffert tētationē, qz cū pbat⁹ fuerit accipiet coronā vite q̄ repromisit de⁹ his qui diligūt eū. **vij.**

Koll. q̄ ppetit idē q̄ signata reperietur in kalendario z

colliscōibus. Et hoc vbi que obseruet. C. Tpe paschall. Ad vtrasq̄ ves. Ad mag. ā. Btūs vir qui metuit dñs al. i mā dat⁹ ei⁹ cupit nimis, alle. **i. In. po. iij. uit.** Regē sēpitnū venite ad ore m⁹. Qui martyre sūū cordauit. **R.** **In. i. noc. ā.** Btūs vir qui psal. l. i lege dñi meditat⁹ volūtasei⁹ p m̄aet die ac nocte: z oia q̄cūq̄ faciet sp̄ pspabūt. **ii. p.** Beatus vir. **ā.** Btūs iste sc̄tus qui p̄sus psal. 2. est i dño, p̄dicavit p̄ceptū dñi p̄stitut⁹ est in mōte sc̄to ei⁹. **i. p.** Quare fre. **ā.** Inuocatē erant psalm. diuit dñs sc̄tm̄ suuz: dñs exaudi 4. uit eū z p̄stituit euz i pace. **ii. p.** Cū iuoca. **ā.** Sc̄to bōe volun- psal. 5. tatis tue cordasti euz dñe. **ii. p.** Verba. **ā.** Dñe dñs n̄r q̄ admi psal. 8. rabile est nomē tuuz i vniversa fra: qz glia z hō ore cordasti sc̄ctuz tuuz z p̄stituisti euz sup opa manuz tuaz. **i. p.** Dñe dñs n̄r **ā.** Just⁹ dñs z iusticias dilexit psalm. equitatē vidit vult⁹ ei⁹. **vij. p.** 10. In dño p̄si. **R.** Glia z hō ore co- psal. 8. rōasti euz dñe. Et p̄stituisti euz sup opa manuum tuaz. **Lec. et ome. b. greg. pa. q̄ dñr i festi uitarib⁹ btōz mar. thōe, petri. laberti, z clemētis. l. i.** In cap.

Sqs vult post me venire, abneget semetipsum: qz nisi quis a semetipso deficiat, ad euz qui super ipsum est, nō appropiquat. Nec valet apprehendere qd̄ ultra ipsū est, si nescierit mōctare qd̄ est. Sic olerū plante trāspōnunt, vt proficiant, atq̄ vt ita dixerim, eradicantur, vt crescāt. Si rex semis

Commune apostolorum.
 ret, carnis in nobis vni
 sanaret infidelitatem.
 Plus em nobis thome
 detrahad hōe q̄ hōe in
 dērum discipuloz p̄mū
 q̄ua tum ille ad hōe p̄
 p̄doreducit, n̄a n̄e
 dubitatione postp̄ta n̄
 de solida. Sic q̄p̄dō
 palū dñs post resurrecti
 onē dubitare p̄mūt, n̄c
 in dubitatioe oclerūt, h̄
 an natiuitatē suā p̄p̄t
 rā sp̄m̄ voluit, q̄tā
 et n̄p̄nas nō p̄uenit.
 Nam ita fact⁹ est dicit
 dubitāet palpāe, testē
 re resurrectiois, sicut
 miris fuerat custos imp
 rimerit gunitatis. p̄p̄t
 thōas lat⁹ dñi, z exclama
 dñs me⁹ z de⁹ me⁹. Dicit
 iesus: Quia vidisti me
 h̄. Cū paul⁹ ap̄lo dicit
 em̄ h̄des sperādā r̄ū sub
 narerū, argumētū nō ap̄
 rētū, p̄iecto liquet q̄ h̄
 illaz rerū argumētū est q̄
 apparere nō possunt, q̄
 apparēt iā h̄de nō habet
 agnitionē. Dū ergo dicit
 mas, dū palpauit, cur
 q̄ vidisti me credidisti
 aliud vidit, aliud credidit.
 A mortali q̄ppe hōie
 nitae videti nō potuit
 nemagitur vidit, z de
 fessus est dicens: Dñs me⁹
 deus meus. **Sc̄m̄ iuan.**
 H̄ il. tē. Thomas me
 De duo decim q̄ dicit
 tur dicit dñs non erit cum
 eius q̄ venit iesus. Dicitur

matth. 7.
matth. 16.
psalm. 91.
1. cor. 9.
2.

i terre admixtione deficiunt, vt i reparatiōe sui gn̄is vberior assurgāt. **R.** Iste sc̄tus p̄lege dei sui certauit vsq̄ ad mortē: et a h̄b̄t̄ ip̄ior̄ nō timuit. **Sū-** dat̄ em̄ erat supra firmā petrā, alle, alle. **R.** Munimine regio sept̄ nullaten̄ est ab aduersariis superatus. **Sūda. Lec. ii.**
Adē em̄ vidētur p̄disse q̄d erāt: idē ic̄ipiūt apparere, q̄ nō erant. **S**ziā q̄ se a vitis abnegat, exq̄rēde ei p̄tutes sunt i qui b̄ crescat. **H**ā cū dictū est: q̄ vult post me venire abneget semetipsū, protin̄ addit: **E**t tollat crucē suā q̄tidie et sequeat̄ me. **D**uob̄ etem̄ mod̄ crux tollit̄, cū aut p̄ abstinētiā affligit̄ corp̄, aut p̄ cōpassionē p̄ximi affligit̄ anim̄.
R. Just̄ germ̄abit sicut liuū. **E**t florebit in efn̄ añ dñm, alle. **R.** Plātat̄ in domo dñi in struis dom̄ dei n̄ri. **E**t. **Lec. iii.**
Pensem̄ qualit̄ vtroq̄ modo paulus crucem suā tulerat, qui dicebat: **L**astigo corp̄ meū et i seruitutē redigo: ne forte aliis predicās, ipse reprobus efficiar. **E**cce in afflictione corporis audiuimus crucem carnis: **A**udiamus nūc in cōpassione p̄ximi, crucem mentis. **A**it namque: **Q**uis infirmatur, et ego nō infirmor? **Q**uis scandalizat̄ et ego non vror? **R.** Iste cognouit iusticiā et vidit mirabilia magna et exorauit altissimū. **E**t inuētusest i numero sc̄tōz, alle. **R.** Iste est qui

cōtēpsit vitā mūdi et peruenit ad celestia regna. **E**t. **Lec. iiii.**
Perfect̄ q̄ppe predicato vt exēplū daret abstinētie, crucem portabat in corpore, et q̄ in se trahebat dāna infirmitatis aliene, crucem portabat in corde. **S**ed q̄ iplis virtutibus quedā vitia iuxta sunt, dicēdū nobis est q̄d vitiiū, abstinētiā carnis, et q̄d obsideat cōpassionē mētis. **E** vicino nāq̄ abstinētiā carnis, nōnūq̄ vana glia obsidet: q̄ dū tenuitas in corpore, dū pallor i vultu respicitur, virtus patefacta laudatur, et tāto se celerius foras fundit, quanto ad humanos oculos postēsūm pallo rē exit. **R.** hic est vir qui nō est derelict̄ a deo i die certaminis sui et ipse conculcauit caput serpētis anti qui. **M**odo coronat̄ est q̄ fideliter vicit i mādāt̄ dñi. **R.** Quis est hic et laudabit̄ m̄ eū: fecit em̄ mirabilia i vita sua. **M**o. **T**pe paschali. **R.** **B**tūs vir q̄ metuit dñm al. i psalm. mādāt̄ eī cupit nimis. **Al. al. iii. al. R.** Potēs i fra erit semē eī generatio rector̄ b̄ndicet̄. **al. S**tia al. **I**n. ii. noc. a. **D**ñe iste sanct̄ habitabit i tabernaclo tuo: opatus est iusticiā re q̄descet i mōte sc̄cto tuo. **viii. p̄. D**ñe q̄sh̄. **a. U**i tā petiit a te tribuisti ei dñe: gloria et magnū decorē i posuisti super eū posuisti i capite eī coronā de lapide p̄cioso. **viii. p̄. D**ñe i vir. **a.** hic accipiet b̄ndictionē a dño et miaz a dō salutari suo: q̄ hec ē gn̄atio q̄rētū dñz. **vii. p̄.**

vnus martiris
est. **a.** Letabit̄ iusti dñi
et gabit̄ eo et laudabunt oēs
eti corde. **viii. p̄. E**rau. d. o. i.
cū dep̄. **B**tūs quē elegisti d
habitabit i atriuistuis. **viii. p̄. D**
decer. **a.** Just̄ vt palma flo
bit: sicut cedr̄ libani multipli
bit. **viii. p̄. B**onū est p̄si. **R.**
sicut dñe sup caput eī. **C**oro
de lapide p̄cioso. **Lec. no.**
Perūq̄ fit vt hoc c
causa dei agi credi
p̄ solis hūanis fauorib̄ ag
tur. **Q**uod bene simon ille
gnificat, qui inuentus i itin
te crucem dominicam in
gari portabat. **A**liena nā
onera in angaria portatū
quādo per vanitatis stud
aliquid gerit. **Q**ui ergo p
simonē designantur, nisi a
stinētes et arrogantes qui
abstinētiā quidem carne
afficiūt, sed fructū abstinē
tie interius non requirunt.
Crucē ergo dñi i angaria
nō portat, quia cū ad op
bonū ex bona voluntate n
ducitur, rem iusti sine fruc
peccator operatur. **U**nd
idē simon crucē portat, s
nō mouit q̄ abstinētes et
rogātes per abstinētiā o
dē corp̄ afficiūt, sed p̄ de
deriū vane glie mūdo yu
R. Stola iocūditaris idu
dñs, **E**t coronam pulchritu
nis posuit sup caput eī, al
Cibauit illū dñs pane vite et
tellectus et aqua sapientie
taris potauit illum. **E**t. **L**
Compassionē vero
mi plerūq̄ latēter

Dñi est t. a. Letabit iust⁹ i dño
 & spabit i eo & laudabunt oēs re
 cti corde. **viii. p.** Exau. d. o. m.
 cū dep̄. **a.** Btūs quē elegisti dñe
 hitabit i atriistuis. **viii. p.** Le
 decet. **a.** Just⁹ vt palma flore
 bit: sicut cedr⁹ libani mltiplica
 bit. **viii. p.** Bonū est p̄fi. **p.** Po
 suisti dñe sup caput ei⁹. Coronā
 de lapide precioso. **Lectio. v.**
Perūq; fit vt hoc qđ
 causa dei agi credit;
 p̄ solishūanis fauorib⁹ aga
 tur. Quod bene simon ille si
 gnificat, qui iuentus i itine
 re crucem dominicam in an
 garia portabat. Aliena nāq;
 onera in angaria portātur,
 quādo per vanitatis studiū
 aliquid gerit. Qui ergo per
 simonē designantur, nisi ab
 stinētes & arrogantes qui p̄
 abstinētiā quidem carnem
 afficiūt, sed fructū abstinē
 tie interius non requirunt.
 Crucē ergo dñi i angaria si
 mō portat, quia cū ad opus
 bonū ex bona volūtate non
 ducitur, rem iusti sine fructu
 peccator operatur. Unde &
 idē simon crucē portat, sed
 nō mouit qz abstinētes & ar
 rogātes per abstinētiā qui
 dē corp⁹ afficiūt, sed p̄ desy
 deriū vane glie mūdo viuūt.
R. Stola iocūdītatis iduit eū
 dñs. Et coronam pulchritudi
 nis posuit sup caput ei⁹, al. **p.**
 Cibavit illū dñs pane vite & in
 tellectus & aqua sapientie salu
 taris potauit illum. Et. **lc. vi.**
Compassionē vero ani
 mi plerūq; latēter ob

sidet pietas falsa, vt hāc nō
 nūq; vsq; ad p̄descēdēdū vi
 tiū spertrahat, cū ad culpas
 quisque nō debeat cōpassio
 nē exercere, sed zelū. Com
 passio quippe hoī, & rectitu
 do vitū debetur, vt in vno
 eodēq; hoīe, & diligam⁹ bo
 nū qđ factus est, & persequa
 mur mala q̄ fecit: ne dū cul
 pas incaute remittimus, nō
 iā p̄ charitatē cōpati, sed p̄
 negligētiā cōcidisse videamur.
R. Btūs vir q̄ suffert tēta. **isco. I.**
 tionē: qz cū probat⁹ fuerit acci
 piet coronā vite. Quā repromi
 sit deus diligentib⁹ se, alle, alle.
R. hic accipiet bñdictionē ad dño **psalm.**
 & miam. Quam. **Lectio. vii.** **23.**
Qui em̄ voluerit animā
 suā saluā facere, p̄det **matth.**
 eā. Et q̄ pdiderit aiām suā
 p̄pter me, saluam faciet eā.
 Sic dicit̄ fideli: Qui volue
 rit animā suā saluam facere
 perdet eā. Et q̄ pdiderit ani
 mā suā p̄pter me: saluā eā fa
 ciet. Ac si agricolē dicatur.
 Frumētū si seruas p̄dis. Si
 seminas renouas. Quis em̄
 nesciat qđ frumētū cū i semi
 ne mittitur, perit ab oculis,
 in terra deficit? Sed vnde
 putrescit in puluere, inde vi
 zescit in renouatione. **R.** hic
 est vere martyr qui pro xp̄i no
 mine sanguinē suum fudit. Qui
 minas iudicū nō timuit nec ter
 rene dignitatis gl̄iam quesuit:
 sed ad celestia regna peruenit,
 alle. **R.** Justum deduxit dñs per
 vias rectas & ostendit illi re
 gnum dei. Qui. **Lectio. viii.**

Commune
 deficiat, cōtēpit vican mūdū
 ad celestia regna. Et.
Perfect⁹ q̄ppe p̄
 totū ep̄cōpū dēre
 stinētiē, crucem portabat
 corpore, & quā le trabē
 dāna infirmitatis aliene
 cem portabat in corde.
Lectio. qz ip̄s virtutibus que
 tia iuxta sunt, dū dū
 est qđ vitū, abstinētiā
 nis, & qđ obfideat cōpā
 nē mētis. Et vican nō
 stinētiā carnis, nōmō
 glia obfideat: qz dū tenet
 in corpore, dū palli
 respicitur, virtus par
 laudatur, & rāto se
 foras fundit, quā
 manos oculos p̄
 lo x̄e erit. **R.** hic est
 est derelict⁹ a deo i
 mis sui & ip̄se concu
 serpētiā qui. **Wo.**
 t̄ est qz fideliter
 dñi. **R.** Quis est
 m̄ eū: fecit em̄ mirab
 sus. **Wo.** **Lectio.**
Btūs vir q̄ meruit
 mādāt ei⁹ cupit nūm. **Et.**
R. potēst̄ tra erit
 acratio rectop̄ bñd
3. ii. no. i. **R.**
 cr̄ hitabit i tabernaculo
 meo est iusticiā redolens
 ato mo. **viii. p.** **R.**
 tā perit a te tribulio
 riā & magnā decore
 p̄ eū posuisti i capite
 de lapide precioso. **viii. p.**
 vit. **R.** hic accipiet
 dño & mias a dō salu
 hec ē gñatio q̄rētū is.

Quia vero sc̄ta ecclesia
aliud tēpus habet per
secutionis, atq; aliud pacis:
redēptor noster ipsa ei⁹ tem
pora distinguit i preceptis.
Nā p̄secutiōis tpe ponenda
est aia. Pacis autē tpe, ea q̄
ampli⁹ dñari possunt frāgē
da sunt desyderia t̄renavū z
nūc dicit: *Quid ei p̄ficit hō
si lucrē totū mundū, se autē
pdat z detrimētū sui faciat?
Cū p̄secutio ab aduersariis
deest valde vigilāti⁹ coi cu
stodiēdū est. Nā pacē tpe qz
licet viuere, libet etiā ābire.
Que p̄fecto auaricia bñ cō
pescit, si ipse stat⁹ ābiēt; sol
licite p̄syderē. Nā cur istet
ad colligēdū qñ stare nō po
test ipse q̄ colligit? Cursū er
go suū q̄sque p̄syderet: z co
gnosceret sibi posse sufficere
parua q̄ habet. *Ps. Posuit coro
nā capiti meo et circūdedit me
vestimēto salutis. Ad expugnā
das gētes z oēs inimicos. *Ps. Judi
ca dñe nocētes me: expugna ipu
gnātes apprehēde arma z scutū
Ad expu. *Tpe pasch. viij. *Ps.
De ore prudētis p̄cedit mel all.
dulcedo mellis est lingua ei⁹, alle
luia. Fauus distillās labia ei⁹.
Alle. alle. al. *Ps. Sapiētia reque
scit i ore ei⁹ z prudētia i sermo
ne eius. Fauus. Gloria. Alle.
*Lect. sancti vincētij marty.
ex sermone augu. *Lectio. i.
In passiōe sc̄ti vincētij
fratres charissimi, eui
dēter ostēditur iudex ferox,
torzor cruent⁹, marty: inui
ctus, in cui⁹ corpe penis va********

matth. 16.
lu. 9.
psalm. 34.

riuserarato, iam tormēta de
fecerāt, z adhuc membra du
rabāt, tot conuicta miracu
lis persistebat impietas, tot
verata supplicis non cede
bat infirmitas, agnoscat er
go operata diuinitas. *lc. ij.
Quō ei corruptibilis pul
cōtra tam immania tormēta
duraret, nisi i eo xp̄s habita
ret? In his em̄ oib⁹ ille agno
scēd⁹, ille glorificād⁹, ille est
laudād⁹, q̄ z in prima voca
tiōe dedit fidē, z in suprema
passione virtutē. Vultis nos
se qz vtrūq; donatū est? Au
dite apostolū paulū: *Vobis
inqt donatū est a xp̄o nō solū
vt in eū credatis, verū etiam
vt patiamini pro eo. *Lec. iij.
Acceperat hec vtraq; bt̄us
leuita vincētij, acceperat z
habebat. Si ei nō accepisset
qd̄ h̄ret? Habebat i sermōe
fiduciā habebat i passiōe to
lerantiā. Nemo ergo de suo
corde p̄sumat, qñ p̄fert p̄mo
nē, nemo de su; virib⁹ p̄fidat,
qñ suffert tētationē: qz vt bo
na prudēter loquamur, ab il
lo est, nō n̄ra sapiētia. Et vt
mala fortiter p̄feram⁹ ab il
lo est, nō n̄ra patiētia. *lc. iij.
Recolite dñz christū in euā
gelio discipulos admonētē,
recolite marty: regem co
hortes suas armis spiritali
b⁹ instruētē, bella monstnan
tē, adiutoria mīstrātē, p̄mia
pollicētē, qz cū dixisset disci
pulis suis, i hoc mūdo pressu
rā hēbitis mox vñ territi cō
solarē̄, adiūxit dicēs: Sed****

vnius
dite q̄ egovici mūdū. *lc. i.
Quid ḡ miramur chariss
ni, si illo vicit vicēti⁹ a qu
vicit⁹ est mūdus? In hoc in
quit mūdo p̄surā habebit
tati p̄mit, nō oppumat: d
oppugnat, nō expugnet. D
p̄cē mūd⁹ aciē p̄ducit p̄r
mltes xp̄i. Glādī ei vt de
cipiat: terret, vt frāgat. H
nos teneat volūtas p̄pua n
nos terreat crudelitas alie
na, z victus est mundus. A
vrosq; adit⁹ occurrit xp̄s,
nō vincitur xp̄ianus. *lc. v.
Cōsyderē in b̄ti vincē
tij passiōe humana patiēt
cipit esse icredibilis. Si v
na agnoscat diuina, desin
esse mirabilis. Tāta gra
bas crudelitas in marty:
corpe, tāta trāquillitas p̄
rebat i voce, tātaq; pena
asperitas seuebat i mēbr
vt miro modo putarem⁹ v
centio patiente, aliū loqu
tem, non torqueri. *Lect. v.
Et p̄e fratres charissimi i
erat p̄sus ita erat, ali⁹ lo
bat. Promisit em̄ z hoc te
bus suis xp̄s i euāgelio,
ad huiusmodi certamina
parabat. Sic em̄ ait: Nō
p̄meditari quō aut qd̄ loq
mini. Non em̄ vos estis c
loq̄mini: sed sp̄s p̄ris ve
qui loq̄tur i vobis. Caro
patiebat, z sp̄s loq̄bat.
loquēte sp̄i, nō solū p̄im
bat impietas: sed etiā p̄
tabatur infirmitas. *lc. v.
Clariorē nobis marty:
tormēta faciebāt, multa****

fidite qz egovici mūdū. **I. v.**

Quid ḡ miramur charissimi, si illo vicit vicēti? a quo vicit? est mūdus? In hoc inquit mūdo p̄ssurā habebitis. **U**t si p̄mit, nō opprimat: Si oppugnat, nō expugnet. Duplicē mūdus acie p̄ducit p̄tra milites xp̄i. **B**lādū ei vt decipiat: terret, vt frāgat. Nō nos teneat volūtas p̄pua nō nos terreat crudelitas aliena, z victus est mundus. **A**d vtrosq; adit? occurrit xp̄s, z nō vincitur xp̄ianus. **Le. vi.**

Si cōsydereḡ in bti vincen-
tij passiōe humana patiētia
incipit esse incredibilis. Si vir-
tus agnoscat diuina, desinit
esse mirabilis. **T**āta grassa
bat crudelitas in martyris
corpe, tāta trāquillitas p̄fe-
rebat i voce, tātaq; penarū
asperitas seuebat i mēbus
vt miro modo putarem? vin-
centio patiente, aliū loquen-
tem, non torqueri. **Lect. vii.**

Et v̄e fratres charissimi ita
erat p̄sus ita erat, ali? loq-
bat. **P**romisit em̄ z hoc testi-
bus suis xp̄s i euāgelio, q̄s
ad huiusmodi certamina p̄-
parabat. Sic em̄ ait: Nolite
p̄meditari quō aut qd loqua-
mini. Non em̄ vos estis qui
loq̄mini: sed sp̄s p̄ris vestri
qui loq̄tur i vobis. **C**aro em̄
patiebat, z sp̄s loq̄bat. **E**t
loquēte sp̄ū, nō solū p̄vince-
bat impietas: sed etiā p̄for-
tabatur infirmitas. **Le. viii.**

Clariorē nobis martyrem
tornēta faciebāt, multipli-

ci enim vulnerum varietate
confossus, nō deserebat pu-
gnā, s; acius iterabat. **P**u-
tares q̄ eū induraret flam-
ma, nō videret: et tāq; figuli
fornax lutum molle suscipi-
ens duram redderet testam.
Poterat martyr noster dice-
re daciano: **I**ā nō vret ignis
tuus carnē meā, qz exaruit ps. 21.
sicut testa virtus mea. **E**t qm̄ eccli.
veraciter scriptū est: **V**asa 27.
figuli probat fornax z hoies
iustos tētatio tribulatiōis:
probatus atq; decoctus illo
igne vincenti?, dacianus ve-
ro arsit z crepuit. **Ad can. ā.**

Nisi granū frumenti cadens in
terra mortuū fuerit, ip̄s solū ma-
net. **v. p̄.** **M**agna est gl̄ia ei? i sa ps. 20.

lutari tuo. **S**ciam z magnū deco-
rē ipones sup eū dñe. **Quāg qd**
de i festis sc̄tōz mar. thome
cantuariēsis, vincēti, petri,
laurēti, z laberri. S. ioāne.

In illo tpe. **D**ixit iesus ioā. 12.
disci. suis. **A**mē amen
dico vobis: **N**isi granum fru-
mēti cadēs in terra mortuū
fuerit ip̄s solū manet. **E**t re.

Om̄. l. eius. bti ang. epi. l. ix.

Se autē dicebat, ip̄sum
esse granū mortifican-
dū z multiplicandū, mortifi-
candū in infidelitate iudeoz.
multiplicandū in fide oim po-
puloz. **I**ā vero exhortans
ad passiōis sue sectanda ve-
stigia: q̄ amat inq̄t aiām suā
p̄det eā: q̄ duob; modis in-
telligi potest, q̄ amat p̄det:
id est, si amas perdes. **S**i cu-
pis vitam tenere in xp̄o, noli

ps. 20. mortē timere p xpo. **D**esyderiū aie ei⁹ tribuisti ei dñe. Et volūtate labioꝝ ei⁹ nō fraudasti eodē. eū, al. al. **P**osuisti i capite ei⁹ coronā de lapide p̄cioso. Et. **1. r.**

ioā. 12. **T**em alio modo: Qui amat animā suam perdet eam. Noli amare in hac vita ne perdas in eterna vita. Hoc aut quod posterius dixi, magis videtur habere euāgelicus sensus. Sequit

ioā. 12. enim: Et qui odit animā suā in hoc mundo, in vitā eternā custodit eā. Qui amat aiām suam: subintelligitur in hoc mūdo: ipse itaq; p̄det. Qui aut odit, vsiq; in hoc mūdo, in vitā etnā ipse custodit eā.

ps. 20. **P**osuisti dñe sup caput eius coronā de lapide p̄cioso. Vitā petiit a te z tribuisti ei i sc̄m seculi, al. **D**esyderiū anime eius tribuisti ei dñe z volūtate labioꝝ ei⁹ non fraudasti eū. **11. r. xi.**

Magna z mira sententia quēadmodū sit hominis i aiām suā amor, vt p̄eat: odiū, ne pereat. Si male amaueris, tūc odisti: si bñ oderis, tūc amasti. Felices qui oderūt custodiendo, ne p̄dāt amādo. **D**ñe preuenisti eū i bñdictionib; dulcedinis. Posuisti in capite ei⁹ coronā de lapide p̄cioso, al. **V**itā petiit a te, z tribuisti ei dñe lōgitudinē dierū in sc̄m seculi. **po. 1c. xi.**

Sed vide ne tibi surrepat, vt teipm velis interimere, sic intelligendo q̄ debes odisse in hoc mundo animā tuā. **H**inc em̄ quidam

maligni atos peruersi z in se metipsis crudeliores, z sceleratiores homicide, flāmis se donāt, aq̄s se p̄focāt, precipitio se collidūt z pereunt.

Hoc xps non docuit, immo etiā diabolo precipitiū suggerenti, redi inquit retro satanas, scriptū est: non tentabis dñm deū tuū. **S**cia

z honore coronasti eū dñe, z cōstituisti eū sup opa manuū tuaz. Oia subiecisti sub pedib; ei⁹, al. al. **Q**m̄ eleuata est magnificētia tua sup celos deus. Oia. **S**cia. Oia. **S**c̄dm̄ Joannem.

A il. tē. Dix. ie. disci. s. ioā. **A**mē amē dico vobis. Nisi granū frumenti cadēs in terrā mortuū fuerit, ipm solū manet. Si aut mortuū fuerit, multum fructū affert.

Qui amat animā suam p̄det eā, z q̄ odit aiām suā in hoc mundo, in vitā eternā custodit eā. Si q̄s mihi ministrat me sequatur, z vbi sum ego, illic z minister me⁹ erit. Si q̄s mihi mīstrauerit: honorificabit eū pater me⁹. Amen.

Te decet. **In lau. 4.** Qui me cōfessus fuerit corā hoib; p̄fitebor z ego eū corā p̄e meo. **1. c̄p. luce. 5.**

Quod dictū fuit. **1. ves. r.** Posuisti dñe Super caput eius. **Coro 2. ti. nā de lapide p̄cioso. Sup. h. r. po. 2.**

Penas cucur. **J**ustus ger. **A** d bñ. **Q**ui vult venire post me, abneget seipz z tollat crucē suā z sequat me dicit dñs. **1. r. mar. 10. 16.** **rūtū tpe pasce. A d bñ. a** Qui manet i me z ego in eo, hic fert ioā. **1. fructū multū, al. vii. col. q̄ppe.**

Qui sequit me nō abu-
t tenebris s; habebit lumē vi-
dit dñs. **11. A d uij an.** Qui
ministrat me sequat, z vbi sū
erit z minister me⁹. **1. c̄p.**

Scia r. h.
Si q̄s mihi ministra-
t honorificabit eū p̄ meo
in celis dicit dñs. **1. c̄p.**

Iustus cor suū tradidit
ad vigilādū diluclo ad
fecit illū: z i p̄spectu al-
tissimi de p̄cabitur. **P**osu-
it sup caput ei⁹ Coronam
de lapide p̄cioso. **Collecta.**

Restā q̄s ops de⁹, vt
qui beati A. martyris
pontificis natalicia
omnis, a cūctis malis im-
munitibus, eius interces-
sione liberemur. **Per. A d**

Volo pater vbi ego sum
illuc z minister meus. **1. c̄p.**
Batus vir q̄ in sapien-
tia morabit, z q̄ i iusti-
tia meditabitur: et in sensu
cogitabit circumspectionem
vel. **M**agna est gloria. **Col.**

Bari. **A** martyris tui
Barth. p̄tificis nos dñe
p̄uar p̄tinuata p̄sidia q̄ nō
desinis p̄piti⁹ intueri quos
tūc auxiliū p̄cesseris ad-
iuuari. **1. ves. r.** **I**ste sc̄tus
p̄ lege dei sui certauit vsq; ad
mortē, z a verbis impioꝝ nō ti-
muit: fundat em̄ erat sup a fir-
mā petrā. **1. iij. a.** Qui odit sias
suā in hoc mūdo i vitam etnā
custodit eā. **1. iij. a.** Iste cognouit
iusticiā vidit mirabilia magna
z exorauit altissimi z inuentus
est i numero sc̄toꝝ. **1. iij. a.** Qui gra

Ad. j. a. Qui sequit me nō abul-
 lat i tenebris sz habebit lumē vi-
 te dicit dñs. **iii. Ad iij an.** Qui
 mihi ministrat me sequat, z vbi sū
 ego illic erit z miſter me. **j. cp.**
q̄ dictū fue. i. vel. p̄. Gloria z h.
Ad vj. a. Si q̄s mihi ministra-
 verit honorificabit eū p̄r meus
 qui est in celis dicit dñs. **j. cp.**
Ad vj. a. **I**ustus cor suū tradidit
 ad vigilādū diluclo ad
 dñz q̄ fecit illū: z i p̄spectu al-
 tissimi deprecabitur. **p̄.** Posui-
 sti dñe sup caput ei⁹ Coronam
 de lapide precioso. **Collecta.**
Pesta q̄s ops de⁹, vt
 qui beati A. martyris
 tul atq; pontificis natalicia
 colimus, a cūctis malis im-
 minentibus, eius interces-
 sione liberemur. **Per. Ad**
ic. a. Volo pater vtrvbi ego sum
 illic sit z miſter meus. **j. cp.**
Beatus vir q̄ in sapien-
 tia morabit, z q̄ i iusti-
 cia meditabitur: et in sensu
 cogitabit circumspectionem
 dei. **p̄.** Magna est gloria. **Col.**
Beati A. martyris tui
 atq; p̄ntificis nos dñe
 foueāt p̄tinuata p̄sidia q̄ nō
 desinis p̄piti⁹ intueri quos
 talib⁹ auxiliis p̄cesseris ad-
 iuuari. **p̄.** **Ad vj. a.** Iste sc̄tus
 p̄ lege dei sui certavit vsq; ad
 mortē, z a verbis impioꝝ nō ti-
 muir: fundat⁹ em̄ erat supra fir-
 mā petra. **vij. a.** Qui odit aīaz
 suā in hoc mūdo i vitam et̄nam
 custodit eā. **vij. a.** Iste cognouit
 iusticiā z vidit mirabiliā magna
 z exorauit altissimū z inuentus
 est i nūero sc̄tōꝝ. **vij. a.** Nisi gra-

nū frumēti cadēs in terra mor-
 tuū fuerit, ipsum solū manet. **v.**
Ep̄. q̄ dictū fue. i. vel. p̄.
 Gloria z ho. **Hy. De⁹ tuorū.**
p̄. Just⁹ germina. **Ad mag. a.**
 hic est vere martyr q̄ p̄ christi
 noīe sanguinē suū fudit qui mi-
 nasiudicū nō timuit nec terrene
 dignitatis gl̄iaz q̄siuit: sz ad ce-
 lestia regna feliciter puenit. **vij**
Coll. que cōpetit. C In lin-
gonēsi dioceſi sc̄ti māmēris
marty. nō pontificis. Le. ep̄
omel. bñi greg. pape. Lec. j.
Qui non baiulat crucē
 suam z venit post me, **inc. 14.**
 nō potest me⁹ esse discipul⁹. **mat. 10**
 Crux q̄ppe a cruciatu dici-
 tur. Et duobus modis crucē
 dñi baiulam⁹, cū aut p̄ absti-
 nentiā carnē afficimus: aut
 per p̄passionē p̄rimi, neces-
 sitatē illius nostrā putam⁹.
 Qui enim dolorem exhibet
 in aliena necessitate, crucem
 portat in mente. **Lectio. ij.**
Sciēdū vero est q̄ sunt nō-
 nulli q̄ carnis abstinētiā non
 pro deo, sed pro inani gl̄ia
 exhibēt. Et sunt pleriq; qui
 cōpassionē p̄rimo, nō spiri-
 tualiter sed carnaliter ipen-
 dunt: vt ei nō ad virtutē, sed
 quasi miserando ad culpas
 faueant. Ibi itaq; crucē qui-
 dem videntur ferre, sed do-
 minum nō sequuntur. Unde
 recte hec eadem veritas di-
 cit: Qui non baiulat crucem
 suā, z venit post me, non po-
 test me⁹ esse discipul⁹. **le. iij.**
Baiulare et̄m crucē z post
 dñm ire, est vel carnis ab-

in cap.
 inc. 14.
 mat. 10
 c. 14

strenuā vel cōpassionē pri-
mo p studio eterne intētio-
nis exhibere. Nā q̄sq̄s hec
p tpali intētiōe exhibet cru-
cē quidē baiulat, sed ire post
dominū recusat. *Lectio. iiii.*

Quia nō sublimia p̄cepta
data sunt, p̄tinus cōparatio
edificande sublimitatis ad-
Luc. 14 iūgī, cū d̄r: Quis em̄ ex vo-
bis volens turrem edificare
nō pri⁹ sedēs p̄putat sumpt⁹
qui necessarij sunt si habeat
ad perficiendū, ne postea q̄
posuerit fundamentū, z non
potuerit p̄ficere, oēs qui vi-
derint incipiant illudere ei,
dicentes: quia hic homo ce-
pit edificare, et non potuit
cōsummāre. *Lectio. v.*

Omne qd̄ agimus, p̄uenire
per studiū cōsideratiōis de-
bemus. Ecce em̄ iuxta veri-
tatis vocē, qui turrim edifi-
cat, pri⁹ edificiū sumpt⁹ pa-
rat. Si ergo hūilitatis tur-
rim p̄struere cupim⁹ pri⁹ nos
p̄parare cōtra aduersa hu-
ius seculi debemus. *Le. vi.*

Hoc em̄ inter terrenū et ce-
leste edificiū distat, q̄ terre-
num edificiū expensas colli-
gendo cōstruitur, celeste ve-
ro edificiū, expensas disper-
gendo. Ad illud sumpt⁹ faci-
mus, si nō habita colligam⁹
Ad istud sumpt⁹ facim⁹, si z
habita relinquamus. *Le. vii.*

Istos sumpt⁹ diues ille ha-
bere non potuit qui multas
possessiones possidens ma-
gistrū req̄siuit dicens: Ma-
gister bone, Quid faciendo

vita eternā possidebo? Qui
cū p̄cepta relinquēdi oīa au-
disset tristis abscessit. *L. viii.*

Inde diues est angustiatus
in mente, vnde foris fuit la-
tior in possessiōe. Quia em̄ i
hac vita amabat sumpt⁹ cel-
situdinis, tēdēdo ad eternā
patriā, habere noluit sum-
ptus hūilitatis. *In eodem
fest. Euāgelii. Scdm lucā.*

In illo tpe. Dixit iesus
discipulis suis: Si q̄s
venit ad me z nō odit patrē
suum et matrem z vxorem z
filios et fratres et sorores
adhuc autē z animam suam
nō potest me⁹ esse discipul⁹.
Et reliqua. *Semel lectiōis
eiusdē bti greg. pape. L. ix.*

Siderem⁹ fr̄es cha-
ritati, q̄ z quāta sunt
q̄ nobis p̄mittūt in celis, vi-
lescūt animo oīa q̄ habentur
in terris. Terrena nāq̄ sub-
stātia sup̄ne felicitati cōpa-
rata, pond⁹ est, non subsidiū
Tpalis vita eterne vite cō-
parata, mors est poti⁹ dicen-
da q̄ vita. Ipse enim quoti-
dianus defectus corruptio-
nis, quid est aliud q̄ quedā
prolixitas mortis? *Lctō. x.*

Que autē lingua dicere, vel
q̄s intellect⁹ capere sufficit
illa sup̄ne ciuitatis, quanta
sint gaudia. Angeloz cho-
ris interesse, cū bt̄ssimis sp̄i-
ritib⁹ gl̄ie p̄ditoris assistere,
presentē vultū dei cernere,
incircūscriptum lumē vide-
re, nullo metu mortis affici,
incorruptiōis perpetue mu-
nere

vniua
ere letari. Sed ad hec au-
dita inardescit anim⁹, iam q̄
illuc cupit assistere vbi se sp̄i-
rat sine fine gaudere. *Le. xi.*
Ad magna premia puenir
nō potest, nisi p̄ magnos
boves. Eāz paul⁹ egregius
p̄icator dicit: Nō coronabit
nisi qui legitime certauerit.
Delectat igit̄ mētē magnitu-
do p̄mior, sed nō deterreat
certamē laborē. Unde ad se
p̄mioribus veritas dicit: Si
quis venit ad me z non odit
patrē suū z matrē, z vxorem
et filios, z fratres z sorores
adhuc autē z aiām suā, nō po-
test me⁹ esse discipul⁹. *L. xii.*
Percūctari libet quō patrē-
tes z carnaliter propinquos
p̄cipimur odisse, q̄ iubemur
et inimicos diligere. Et cer-
te de vxore p̄itas dicit: Quis
deus cōiunxit homo non se-
paret. Et paul⁹ ait: Viri dili-
gite vxores vestras sicut et
ipsa ecclesiā. Ecce discipul⁹
vxorē diligendam predicat,
cū magister dicat: Qui vxorē
nō odit nō potest me⁹ esse
discipulus. Nūqd̄ aliud in-
der nūciat, aliud p̄eco cla-
mat: An simul et odisse pos-
sum⁹ z diligere? Sed si vni-
p̄cepti p̄pendimus vtrūq̄
agere p̄discretionē valeamus
vt eos qui nobis carnis co-
gnatiōe p̄iuncti sunt z q̄s pri-
mos nouimus, diligamus: z
quos aduersarios in via dei
patimur, odiēdo z fugiēdo
nesciam⁹. Quasi em̄ p̄ odiū
diligūt, q̄ carnaliter sapiēs,
Lister.

vere letari. Sed ad hec au- dita inardescit animus, iamque illic cupit assistere ubi se sperat sine fine gaudere. *Le. xi.*

Ad magna premia pueniri non potest, nisi per magnos labores. Unde et paulus egregius predicator dicit: Non coronabitur, nisi qui legitime certauerit. Delectat igitur meritum magnitudo premiorum, sed non deterreat certamen laborum. Unde ad se venientibus veritas dicit: Si quis venit ad me et non odit patrem suum et matrem, et uxorem et filios, et fratres et sorores adhuc autem et animam suam, non potest meus esse discipulus. *Le. xii.*

Percutari libet quod parentes et carnaliter propinquos precipimur odisse, quod iubemur et inimicos diligere. Et certe de uxore veritas dicit: Quod deus coniunxit homo non separet. Et paulus ait: Viri diligite uxores vestras sicut et Christus ecclesiam. Ecce discipulus uxorem diligendam predicat, cum magister dicat: Qui uxorem non odit non potest meus esse discipulus. Numquid aliud iudex nunciat, aliud prece clamat? An simul et odisse possumus et diligere? Sed si vim precepti prependimus utrumque agere per discretionem valeamus ut eos qui nobis carnis cognatione coniuncti sunt et quos primos nouimus, diligamus: et quos aduersarios in via dei patimur, odiendo et fugiendo nesciamus. Quasi enim per odium diligitur, quod carnaliter sapiens, *Lister.*

du praua nobis ingerit non auditur. *Secundum Lucam.*

In il. te. Dix. ie. di. f. Si luc. 14. quis venit ad me et non odit mat. 10. patrem suum et matrem et uxorem et filios et fratres et sorores, adhuc autem et animam suam non potest meus esse discipulus. Et qui non baiulat crucem suam et venit post me non potest meus esse discipulus. Quis enim ex vobis volens turrem edificare non prius sedes computat sumptus qui necessarii sunt, si habeat ad perficiendum ne postea quae posuerit fundamentum et non potuerit perficere, omnes qui vident incipiant illudere ei dicentes: quia hic homo cepit edificare et non potuit consummare? Aut quis rex iturus committere bellum aduersus alium regem non sedens prius cogitat si possit cum decem milibus occurrere ei qui cum viginti milibus venit ad se? Alioquin adhuc illo longe agente legationem mittens rogat ea quae pacis sunt. Sic ergo omnes ex vobis qui non renunciauerit omnibus quae possidet non potest meus esse discipulus. Amen. Te decet. *Lolla.*

Con nata. vni. mar. non pot. fiat sicut in mar. pontifice, nisi quod ad utrasque ves. 2. iij. *Capm.*

Istus si morte preoccupatus fuerit in refrigerio erit: senectus ei venerabilis est non diuturna neque numero annorum computata. *Ad vi. Epim. eccli.*

Bestis vir qui inuentus est sine macula et qui luce. 6.

O

Commune
vita eterna possidebo
cu pcepta relinquit
dilectus tribus adscendit
Inde diues est angustatus
in mente, unde fons fuit
noui in possessione. Quia enim
hac vita amabat sumptuosam
litudinis, rededo ad eternam
patria, habere noluit
ptus humilitatis. *In eodem
est. Euageliu. Scdm
illo tpe. Dixit
discipulus suis. Si
venit ad me et non odit
sum et matrem et uxorem
filios et fratres et sorores
adhuc autem et animam suam
non potest meus esse discipulus
et reliqua. *Quel. vlt.
cristo. greg. pap. l. 1.
S. p. yderem. fies d.
rusum. q. 7. quia
q. nobis pmittit in celestibus
lescit animo oia q. habent
interris. Terrena namq. sub
stina supne felicitate
rara, pondus est. *Quod
Epalus vita eterne
parata, mors est post
da q. vita. *Spse enim
dianus defectus corruptio
nis, quid est aliud q. uita
polutas mouet. *Quod
Que autem lingua uere
qs intellectus capere
illa supne ciuitatis, quanta
sint gaudia. Angelos de
ris interesse, cu. bñm
runt glie p. dicitur
presente vultu dei amere,
na. incircūscriptum
re, nullo metu
do in corruptione perpetua*****

post aurū non abiit nec spe-
rauit in pecunie thesauris,
quis est hic z laudabim⁹ eū:
fecit enim mirabilia in vita
sua. *Ps. Posuisti domine. Coll.*

De⁹ qui nos beati *A.*
martyris tui cōcedis
natalicio perfrui, eius nos
tribue meritis adiuuari. *p.*

Ad nonam. Capitulum.

pu. 3.

Beat⁹ vir q̄ inuenit sa-
pientiā z q̄ affluit pru-
dētia: melior est acq̄sitiō ei⁹
negociatiōe argenti z auri.

Ps. Magna est gloria. Colla.

Resta q̄s op̄s deus, vt
intercedēte beato *A.*

martyre tuo: et a cūctis ad-
uersitatib⁹ liberemur in cor-
pore z a prauis cogitationi-
bus mundemur in mente. *p.*

*Leta oia vt in natali vnus
marty. pōtificis. In nata-
li plurimorum marty. Fa-
biani z sebastiani. Ioanis et
pauli, Mauricii z sociozum.
z in claraualle, Eutropij zo-
zume et bonose. Ad vtrasq̄
vesp. laudes. et iij. Capm.*

heb. II.

Sancti p̄ fidē vicerunt
regna, opati sunt iusti-
ciā adepti sunt repromissio-
nes in ch̄ro iesu dño nr̄o. *R.*

psalm.

144.

Sancti tui dñe b̄dicent te. *R.*
Etiam regni tui dicēt z potētiā
tuā loquentur. Benedicēt, *Dyo-
nisiij et sociozum eius. Capm.*

sap. 3.

Iustoz aie in manu dei
sunt, et nō tanget illos
tormētū mortis, visi sūt oculis
isipiētū mori, illi aut sunt in
pace. *Corūde z eutropij, zo-
zume, z bonose. R. Lauēstō.*

Hy. Etna xpi. R. Iusti i per- sap. 9
petulū viuēt. Et ap̄ dñzē merces
eoz. *Ad mag. an. Isti sunt sc̄ti apo.*

qui, p̄testamēto dei sua corpora
tradidēst, z in sanguie agni la-
uerūt stolas suas. *col. q̄ cōpe.*

*Inui. Regē martyx dñz Uēite
adore. Hy. Etna. In. i. noc.*

A. Secus decursus aquaz plan- psal.
tauit vineā iustoz: s; i lege dñi
fuit voluntas eoz. *iiij. p. Etūs*

vir. *A. Predicantes p̄ceptū dñi ps. 2.*
p̄stituti sunt i mōte sc̄to ei⁹. *i. p.*

Quare fre. A. Filij hoiz sc̄tote ps. 4.
quia dñs sc̄tōs suos mirificauit *psal.*

i. p. Lū inuoca. A. Letent oēs
q̄ sperāt in te dñe qm̄ tu b̄dixi-
sti iustis: scuto bone voluntatis
tue coronasti eos. *viiij. p. Ver-*

ba. A. In vniuersa fra gloria et psal.
honore coronasti eos. *iiij. p. Dñe*

dñs nr̄. A. Sc̄tis q̄ in terra sunt psal.
eius mirificauit oēs voluntates
meas inter illos. *iiij. p. Cōser-*

ua me. R. Exultēt iusti in spe- ps. 6
ctu dei. Et delec. ētur in leticia.

*In festiuitatibus fabiani
et sebastia. ioan. z pauli, cor-*

nelij z cypriani. Lec. de ser-

mone sc̄ti aug. epi. Lectio. j.

Psalm⁹ q̄ cantat̄ dño,
videtur sc̄tis marty-
b⁹ cōuenire. Sed si mēbra

xpi sum⁹, sicut esse debem⁹,
ad oēs nos pertinere itelli-

gamus. Qui semināt in la- *ps. 12*
chrymis, in gaudio metent.

Euntes ibāt z flebāt, mittē-
tes semina sua. Veniētes au-

tē veniēt cū exultatiōe, tollē-
tes manipulos suos. *R. Ab- apo.*

sterget deus omnē lachrymā ab *21. 7.*
oculis sanctorz z iā nō erit am- *esa. 25*

plurim

illius neq̄ luct⁹ neq̄ clamor,
nec vll⁹ dolor. Qm̄ p̄iora tra-
sunt. *R. Nō esuriēt neq̄ siti-*
amplius z nō cadet sup illos
neq̄ vllus estus. *Qm̄. Lec.*

Quo eūtes z vñ veni-
tes? Qui seminant

in lachrymis? Que sunt

mina? Qui manipuli? E-

tes i mortē, veniētes a me-

te. Euntes nascēdo, veni-

tes resurgēdo. Semināt

opera bona, metentes me-

cedē eternā. Semina er-

nostra sunt quicq̄d boni fe-

rim⁹, manipuli nostri qu-

in fine recipiemus. Sier-

bona semina, bona sunt op-

ta, quare seminentur cū

lachrymis, cum hilarem d-

tozem diligat deus? *R. U-*

sancti gloriosum sanguinē fu-

erunt p̄ dño, amauerunt ch̄ri-

vita sua, imitati sunt eū in m-

te sua. Et ideo coronasti ius-

les meruerūt. *R. Uñ spūs z v-*

fid⁹ erat in eis. *Et. Lec. u-*

plus neque luctus neque clamor, sed
nec ullus dolor. Quoniam priora transie-
runt. **Ps.** Non esuriet neque sitient
amplius et non cadet super illos sol
neque ullus estus. **Qm.** **Rec. ii.**

Quo erunt et unde venien-
tes? Qui seminantes
in lachrymis? Que sunt se-
mina? Qui manipuli? Eun-
tes in mortem, venientes a mor-
te. Euntes nascendo, venien-
tes resurgendo. Seminantes
opera bona, metentes mer-
cedem eternam. Semina ergo
nostra sunt quicquid boni fece-
rimus, manipuli nostri quod
in fine recipiemus. Si ergo
bona semina, bona sunt ope-
ra, quare seminantur cum la-
chrymis, cum hilarem da-
torem diligat deus? **Ec.** Viri
sancti gloriosum sanguinem fude-
runt pro domino, amauerunt christum in
vita sua, imitati sunt eum in mor-
te sua. Et ideo coronasti ioseph
les meruerunt. **Ps.** Unus spiritus et una
fides erat in eis. **Et. Act. iii.**

Hic primum videte fra-
tres charissimi, quo-
modo maxime ad beatos mar-
tyres verba ista pertineant.
Nulli enim tantum impederunt
quod illi quod seipsos impederunt,
sicut dicit apostolus: et ipse impen-
derunt enim seipsos confitendo
christum et implendo in eius adiu-
torio quod dictum est: Ad men-
sam magnam sedisti: scito quoniam
talia oportet te preparare. **Ec.**
Tradiderunt corpora sua propter
deum ad supplicia. Et meruerunt
habere coronas perpetuas. **Ps.** Imma-

nia enim pro christo in suis corporibus
pertulerunt tormenta. **Et. Le. iiii.**

Que est mensa magna
nisi unde accipimus cor-
pus christi et sanguinem? Quid
est: Scito quoniam talia oportet
te preparare, nisi quod beatus
ioannes exposuit: Sicut christus I. io. 3.
Iesus pro nobis animam suam
posuit, sic et nos debemus pro
fratribus animas ponere. **Ec.**
ce quantum impederunt. Sed
numquid perierunt, quoniam securita-
tem a domino etiam de capillo ac-
ceperunt? Perit manus ubi
non perit pilus? Perit caput
ubi non perit capillus? Ubi
non perit palpebra perit ocu-
lus? Hac ergo magna acce-
pta securitate impenderunt
seipsos. **Ec.** Sancti tui domine mirabi-
le consecuti sunt iter seruientes
preceptis tuis. Ut inueniretur
illius in aquis validus terra appa-
ruit arida et in mari rubro via si-
ne impedimento. **Ps.** Uictricem ma-
nua tua laudauerunt pater et decan-
tauerunt domine nomen sanctum tuum. **Ut.**
In. ii. noc. an. Via iustorum re-
cta facta est iter sanctorum preparatum
est. **Ps.** Domini est terra. **Justi autem sap. 5.**
perpetuum vivet et apud dominum est mer-
ces eorum. **Ps.** Exultate iusti.
Iustorum aie in manu dei sunt et non
tanget illos tormentum malicie. **Ps.**
Benedicam domino. Fulgebunt ius-
ti sicut sol in regno patris eorum, da. 12.
alka. **Ps.** Deus noster refert. **Dabo sap. 3.**
sanctis meis locum noiatum in regno
esai. 56. **Ps.** Patris mei dicit dominus. **Le heb. 11.**
Decet. **Ps.** Sancti pro fide vicerunt re-
gna, operati sunt iusticiam adepti
sunt promissiones. **Ps.** Deus vene-

Commune
spe: **Ps.** Eterna vita
ris, peruenit. **Et** apud dominum
cu: **Ad mag. in.** In sunt
vita qui prestameto dei sua corpora
Coll. tradiderit, et in sanguine agula
R. verit stolas suas. **col. q. co. p.**
edie **Ps.** Regi martyrum dñs
nos adote. **Ps.** Eterna. **Qm.**
p. Secus decursus aquarum
R. tantum vinea iustorum: **Is.** lege
sa. fuit voluntas eorum. **ps.**
p. vir. **Ps.** Predicantes precepta
o. et pluri sunt in morte sancto
ur. Quare frater. **Ps.** Quis
lla. quia dñs sanctus suos mirificauit
s. vt. **Ps.** Lū inuoca. **Ps.** Letent
R. q sperat in te dñe qm tu bñdic-
ad. sti iustis: scuto bone voluntatis
cor. tue coronasti eos. **ps.**
oni. ba. **In** vniuersa terra gloria
te. p. honore coronasti eos. **ps.**
mus dñs nr. **Ps.** Sancti q in terra
ata. eius mirificauit oēs voluntatis
fa. meas inter illos. **ps.**
et ua me. **Ps.** Exultet iustus in
um. cru dei. **Et** delect. **in** uoluntate
130. **In** festiuitatibus seruauit
uig. et sebastia. **ioan.** **ps.**
ps. nelij et cypriani. **Le.** de
runt mone sc̄i ang. epi. **Le.**
uisti **Ps.** Salu. q cantat
lio: videtur sc̄is marty-
R. bus cōuenire. **Sed** mēta
R. xpi sum. sicut esse deum.
fr̄is ad oēs nos pertinet
ps. gamus. **Qui** seminat in
ps. chrymis, in gaudio metet.
del. Euntes ibat et flebat, mitte-
os tes semina sua. **Et** veniet cum
is te veniet cum exultatione, et
in tes manipulos suos. **Ps.**
o. sterget deus omnes lacrymas
o. oculis sanctorum: et iudicabit eos.

cap. 3. rūt. **R.** Justorum anime in manu dei sunt. Et non tanget illos tormentum malicie. **Lectio. v.**

Operibus ergo bonis seminemus cum tempus est dicente apostolo: Qui parce seminat parce et metet.

gal. 6. Infatigabiles inquit cum tempus habemus opemur bonum ad omnes, maxime ad domesticos fidei. Et iterum bonum inquit facientes non deficiamus, tempore enim suo metemus. Qui defecerit in semine, non gaudebit in messe.

Quare ergo in lachrymis, cum omnia opera bona habere debeant hilaritatem? Et quidem de martyribus dici potest, quia in lachrymis seminaverunt. Fortiter enim certaverunt et in magnis tribulationibus fuerunt. Nam ut eorum lachrymas christus consolaretur, transtulit eos et transfiguravit in se et dixit: tristis est anima mea usque ad mortem.

R. Verbera carnificum non timuerunt sancti dei morientes pro christi nomine. Ut heredes fierent in domo domini. **R.** Tradiderunt corpora sua propter deum ad supplicia. **Ut. Lec. vi.**

Uerum fratres mei videtur mihi quod caput nostrum infirmioribus suis membris compassum est, ne de se forte membra infirma desperarent, si (ut est humana fragilitas) morte propinquante perturbarentur et dicerent non se ad deum pertinere, nam si pertinerent, gauderent. Ideo prius christus dixit: Tristis est anima mea usque ad

mar. 14.

mortem. **P**ossit si fieri potest transeat a me calix iste. Quis hoc dicit? Que potestas? Que infirmitas? Audite quid dicit: Potestatem habeo ponendi animam meam et potestatem habeo iterum sumendi eam. Nemo tollet eam a me, sed ego pono eam et iterum sumo eam. **R.** Hec est vera fraternitas que nunquam potuit violari certamine, qui effuso sanguine secuti sunt dominus. Contententes aula regiam pervenerunt ad regna celestia. **R.** Ecce quod bonum et quod iocundum habitare fratres in unum. **Conten. Lectio. vii.**

Dominus tristis erat quando faciebat quod non faceret nisi voluisset. Potestate enim fecit, non condicione quia ipse voluit, non quia iudeus potuit. Transfiguravit ergo in se infirma membra corporis sui. Et forte de illis dictum est: Qui seminavit in lachrymis, in gaudio metent, id est de infirmioribus. Non enim in lachrymis seminabat ille ipsius christi magni precio qui dicebat: Ego enim iam immolator et tempus resolutionis mee instat. Bonum certamen certavi, cursum consummaui, fidem servavi. De cetero superest mihi corona iusticie, corona de manipulis. **R.** Propter testamentum domini et leges paternas sancti dei perstiterunt in amore fraternitatis. Quia unus fuit semper spiritus in eis et una fides. **R.** Memoria eorum non derelinquetur, et nomen eorum in eternum manet. **Quia. Lec. viii**

ios. 10

ps. 132

ps. 12

2. ti. 4

eccl. 3

plurimorum

Sperest, inquit, corona iusticie, quod reddet mihi dominus in illa iustus iudex. Quasi dicit reddet mihi messum, cui ipsum impendo seminum. Hec verba quantum intelimus fratres, exultatis sine non ploratis. Numquid quid dicebat in lachrymis erone filiserat hilari dante que diligit de? Ad infirmo ergo referam? Hec verba, ne ipsi desperent qui in lachrymis seminant: quia et in lachrymis transit dolor et gemitus, transit tristitia cum fine, et venit letitia sine fine. **R.** Iusti in perpetuum vivunt et apud dominum est misericordia, et cogitatio illorum altissimum. Ideo accipient gratiam decoris de manu domini. Detulit illos et invenit eos in monte. **Ideoque. Ad ca. an.** sunt sancti qui pro dei amore in holim preceptis, sancti martyres regno celorum exultant cum angelis. **Quod preciosa est mors sanctorum quod fide assistunt ahi dnm et ab in non sunt separati. i. p. Sicut dicitur et lucas q legit in febia. et seba. ac. ioanis et pa. **I**l. t. Descendens le demonte stetit in campestri et turba discipulorum eius et multitudo cofa plebis ab oi iudea et rusalem et maritima et sydonis qui venerant dixerunt eu et sanaretur a guoib? suis. **Et ref.****

Sperest, inquit, mihi corona iusticie, quam reddet mihi dñs in illa die iustus iudex. Quasi diceret reddet mihi messē, cui me ipsum impendo sementem. Hec verba quantū intelligimus fratres, exultātis sunt nō plorātis. Nūquid qñ ista dicebat in lachrymis erat? Nōne siliserat hilari datori quē diligit de⁹? Ad infirmos ergo referam⁹ hec verba, ut neq; ipsi desperēt qui in lachrymis semināt: qz etsi semināt i lachrymis transiet dolor ⁊ gemitus, transit tristitia cū fine, ⁊ venit leticia sine fine. **R.** Iusti i perpetuum viuēt ⁊ apud dominū est merces eorū, ⁊ cogitatio illoꝝ apud altissimū. Ideoq; accipient regnum decoris de manu dñi. **R.** De⁹ tētauit illos ⁊ iuenit eos dignosse. Ideoq; **Ad cā. an.** Isti sunt sc̄ti q̄ pro dei amore minas hoim p̄tēpserūt, sc̄ti martyres in regno celoꝝ exultāt cū angelis: o q̄ p̄ciosa est mors sc̄toꝝ q̄ assidue assistūt añ dñm ⁊ ab iuicē nō sūt sep̄ati. **I. R.** Sc̄ti os⁹ d⁹ i sc̄ctis suis. Mirabilis ⁊ maiestas eius. **Sc̄toꝝ lucā q̄ legit in tes. fabia. ⁊ seba. ac. ioānis ⁊ pauli.**

Il. t. Descēdēs iesus de monte stetit in loco campestri ⁊ turba discipulorum eius ⁊ multitudo copiosa plebis ab oī iudea ⁊ hierusalem ⁊ maritima ⁊ tyri ⁊ sydonis qui venerant ut audirent eū ⁊ sanarētur a languorib⁹ suis. **Et rel. Omel.**

lc. etus. vene. be. pbri. lc. ix.

A Lecturus aplos dñs in cap. in montana subuit, turbas vero docturus, ad campestria redit, quia nō nisi in humili christū turbe videre sufficiunt. Nam hec est norma quam secutus ap̄s ait: Non potui vobis loqui quasi spiritualibus, sed quasi carnalib⁹: quasi paruulis i christo lac vobis potū dedi, non escam. Nondum enim poteratis. Sed nec nūc quidem potestis. Ap̄li aut ipsi sc̄dm mattheū quasi p̄fectiores ⁊ in mōte ⁊ aperto saluatoris ore docti esse narrantur, vbi si quis diligētius vtrumque velit euāgelistā perscrutari, potest itelligi, cū i mōte duodeci discipulos elegit e plurib⁹, quos ⁊ aplos noiauit (q̄ matthe⁹ p̄termisit) tunc illū habuisse sermonē, quē mattheus interposuit, ⁊ lucas tacuit, hoc est i mōte: ac deinde cū descēdisset i loco campestri habuisse alterū simīlē de quo matthe⁹ tacet: lucas nō tacet, ⁊ vtrūq; sermonē eodē modo esse p̄clusum. **R.** Sc̄ti p̄ heb. II fidē viceit regna opati sūt iusticia, adepti sūt repromissiones, ⁊ fortes facti sūt i bello. Oēs em̄ testimonio fidei probati sunt. **R.** Castra h̄terit exteroꝝ, effugant aciem gladij. Omnes. **Rec. r.**

A multitudo copiosa plebis ab oī iudea et hierl̄ ⁊ maritima ⁊ tyri ⁊ sydonis q̄ venerāt ut audiret eū ⁊ sanarēt a languorib⁹ suis

in cap. luc. 6.
mat. 5.
I. co. 3.

sap. 5.

psalm. 67.

luc. 6.

heb. II

luc. 6.

Lōmune
mouē. p̄ si fieri potest
eat a me calix iste. Quis
dicit? Que potestas ⁊ que
infirmas? Audite quid
ait: potestāte habeo ponē
di aiām meā ⁊ potestāte
deo itēp sumēdū eā. Nō
let eā a me, sed ego pono
⁊ itēp sumo eā. **R.** Hec est
ra fraternitas que nūq; potest
violari certamine, qui effuso
guine secuti sunt dñs. Cōtēp
tes aulā regiam perueniēt
regna celestia. **R.** Ecce q̄
iocundum habitare fr̄m
in ymn. Conten. **lectio. m.**

Dominus tristis
quādo faciebat
nō faceret nūi voluisset
testate em̄ fecit, nō cōdō
quia ipse voluit, nō quia
deus potuit. **R.** Rāsi gurau
ergo in se infirma mēbra
pous sui. **R.** Et forte de illis
ctum est: Qui semināt i
chrymis, in gaudio metent,
id est de infirmioribus. Non
enim in lachrymis semina
bat ille ipsius christi magi
p̄co qui dicebat: ego m̄
iam immoloꝝ ⁊ tēp̄o tēp̄o
tionis mee instat. **R.** Boni
tamen certati, curam
summaui, fidem seruaui. De
cetero superest mihi corona
iusticie, corona de manu
lis. **R.** Propter testamentū
mini ⁊ leges paternas facti
perstiterūt in amore fraterni
tis, quia vn⁹ fuit semp̄ sp̄s
eis ⁊ vna fides. **R.** Quis corp
t: nō derelinquetur, ⁊ vnus corp
d in eternū manet, Quis. **R.**

Maritimā multitudinē non a mari galilee (ne hoc miraculi loco poneret) sed a mari magno reor esse cognominatā, i qua etiā tyrus et sydon cōprehēdi poterāt. Verū qz gentiū ciuitates sunt, iudeis quidē sorte date, sed non ab eis possessē, eo qd hostes exterminare nequirent consulte nominatim ponuntur, vt quāta sit fama virtutis saluatoris itimetur que exteris etiā ad sanitatē doctrināque capessendā ciuitates accersiat. **R.** Corpora sanctorū i pace sepulta sunt et nomina eorū viuēt. In gnatione et generationē. **V.** Sapiētia eorū narrat populi et laudē eorū pronūciat ecclesia. In. **Lectio. xi.**

eccli. 44. eccli. 44. 2.39.

Ubi notādū est qz dñs et si ueniētib⁹ ad se gentilib⁹ misert⁹ sit (vnde et puerū cēturionis, et cananee filiā approbata petētium fiducurauit) nō tñ eorū ciuitates intrasse reperit, ne videlicet occasionē querele iudeis calūniatib⁹ suggereret, sed perfectā poti⁹ salutē gētiū passionis et resurrectionis sue tēpori reseruaret. **R.** Justorū anime i manu dei sunt. Et nō tāget illos tormētum malicie. **V.** Usi sunt oculis insipiētū mori, illi autē sunt in pace. Et. **lc. xii.**

mat. 8. matth. 15. sap. 3.

Quo imminēte tpe, gentilib⁹ eū videre quērib⁹ bus ait: Nisi granū frumētī cadēs in terrā mortuum fuerit, ipsū solū manet. Si autē mortuū fuerit, multū fructū

affert. Et oīs turba querebat eū tangere, qz virtus de illo exibat et sanabat oēs. Et supra, leprosus dño tangente mūdāt, et hic oīs turba querebat tangere potuit, spūs illi⁹ virtute sanat. **Tact⁹** ergo saluatoris op⁹ est salutis, quē tangere est fideliter eū credere. A quo tāgi est eius munere firmari. Sed vnusqzque i suo sensu abūdat. **R.** Lauert stolas suas. Et cādidas eas fecerūt i sanguine agni, Alle alle. **V.** Isti sunt qui uenest ex magna tribulatione et lauerunt stolas suas. Et. **Scdm Lucā.**

In il. tē. Descēdens iesus de monte stetit i loco cāpestri et turba discipulorū ei⁹ et multitudo copiosa plebis ab omni iudea et hierusalē et maritima et tyri et sydonis qui uenerāt vt audirēt eum et sanarentur a languoribus suis. Et qui uerabanē a spiritib⁹ imūdis curabanē. Et oīs turba querebat eū tangere, qz virtus de illo exibat et sanabat oēs. Et ipse eleuatis oculis in discipulos suos dicebat: Beati pauperes qz uestrū est regnū dei. Beati qui nūc esuritis, qz saturabimini. **U**stī q nūc fletis, qz ridebitis. Beati eritis cum uos oderint hoīes et cū separauerint uos et exprobrauerint et eiecerint nomē uestrū tanqz malū propter filiū hominis. Gaudete in illa die et exultate, ecce em merces uestra multa est in celo. Amen. Te

luc. 6. apo. 7. luc. 6.

debet. **plurimo. a.** Scit martyr quāta passi sūt tormēta vt si ueniret ad palmā martyrii. **lc. qz petet. R.** Exultate i specu dei. **V.** Et delectati i ihericia. In spe. **hy. a.** dicitur igni. **V.** Iusti i perpetuo. Et apud dñm est mercē. **Ad bñ. a.** Fulgebūt i tāquā scille in arūdine dcurrēt, iudicabūt nationes regnabūt in eternū. **Ad. i. a.** Cū palma ad regna uenerūt. **Ad. i. a.** Cū coronas decois meruerūt de manu dei. **viii. Ad. iii. a.** Corpora scōrū in pace sepulta sūt et uiuēt noia eorū in eternū. **lc. qz petet. R.** Exultet i specu dei. Et delectent i ihericia. **Ad. vi. a.** Martyres dñi bñdicite i etnū. **Fabianus et seba. ioānis et pauli. dñi cum focis. Capitulum.** **R.** Edet de mercedē boz scōrū suorū et ducet illos i via mirabili. **V.** Justorū aie i manu dei sūt. Et tāget illos tormētū malicie. **H.** Desto domine martirū deprecatione sanctorū et quos pati p tuo no tribuisti, fac tuis fidelibus suffragari. **p. Ad. ix. an. x.** **vii. Soundē fabiani et seba. ioānis et pauli: ac dionisij cum focis. Capitulum.** **I.** Isti tulerūt spolia i pioz et decarauerūt nomē scōrū tuū, et uictrice manū tuā laudauerūt patrem dñe de noster. **V.** Isti dñe in sanctis suis, mirabi

debet. **Inlan. a.** Scitum martyres quanta passi sunt tormenta ut securi perveniret ad palmam martyrii.

psalm. 67.

viii. Ep. q. petit. B. Exultent iusti in conspectu dei. **R.** Et delectentur in leticia. **In spe. hy.** Trahitur igni. **R.** Iusti in perpetuum vivunt. Et apud dominum est merces eorum. **Ad bñ. a.** Fulgebunt iusti et tanquam scintille in arundinetis discurrent, iudicabunt nationes et regnabunt in eternum. **i. Ad. i. a.**

sap. 5.

sap. 3.

matth. 13.

matth. 19.

1. co. 6.

eccl. 44.

psalm. 67.

i. cp. q. petit. R. Exultent iusti in conspectu dei. Et delectentur in leticia. **Ad. vi. a.** Martyres domini domini benedicite in eternum, **Fabiani et seba. iohannis et pauli. dionysii cum sociis. Capitulum**

sap. 10

sap. 3.

sap. 3.

sap. 10.

psalm. 67.

R. reddet deus mercedem laborum sanctorum suorum et deducet illos in via mirabili. **R.** Iustorum aie in manu dei sunt. Et non tanget illos tormentum malicie. **col.**

H. Desto domine martyrum deprecatione sanctorum: et quos pati pro tuo nomine tribuisti, fac tuis fidelibus suffragari. **p. Ad. ix. an.** Martyrum chorus laudate dominum, alle. **viii. Eorundem fabiani et seba. iohannis et pauli: ac dionysii cum sociis. Capitulum.**

I. Isti tulerunt spolia impiorum et decatauerunt domine nomen sanctum tuum, et victricem manum tuam laudauerunt pariter domine deus noster. **R.** Gloriosus deus in sanctis suis. Mirabilis

in maiestate sua. **Collecta.**

Q. Oncede quos operis deus, ad eorum nos gaudia eterna pertingere de quibus nos virtute tribuis annua solennitate gaudere. **p. Cabauricij et sociorum, et in clara valle. Eutropij, zozime et bonose. Ad. vi. a.** Martyres domini domini benedicite in eternum. **i. Capitulum.**

S. Tabunt iusti in magna constantia adversus eos qui se angustiauerunt, et qui abstulerunt labores eorum. **R.** Iustorum anime. **Collecta.**

D. Deus qui nos sanctorum tuorum mauricij sociorumque eius confessionibus gloriosis circundas et protegis: da nobis eorum imitatione proficere et intercessione gaudere. **p. Eorundem mauricij et eutropij. Ad. ix. an.** Martyrum chorus laudate dominum, alle. **viii. Cap.**

A. Angus aurum in fornace probavit electos dominus, et quasi holocausti hostiam accepit illos, et in tempore erit respectus illorum. **R.** Gloriosus deus. **Colla.**

D. Deus qui nos annua sanctorum tuorum mauricij sociorumque eius solennitate letificas concede propitius ut quorum gaudemus merito accedamus exemplis. **p. Ad. ves. a.** Si coram hominibus tormenta passi sunt spes electorum est immortalis in eternum. **viii. a.** Tanquam aurum in fornace probavit electos dominus, et quasi holocausti hostiam accepit illos. **viii. a.** Iustorum est ei regnum celorum apoc. 7 qui contempserunt vitam mundi et pervenerunt ad premia regni, et lauerunt stolas suas.

O. uij

O. uij

O. uij

O. uij

O. uij

non affert. Et ois turba que tangere lo...
hoc eu tangere, qz virtude lo...
eribat et sanabat oes, et...
pza, leprosus dno tangente...
mudat, et hic ois turba que...
tangere potuit, spūs illi...
tute sanat. Tacit ergo salu...
tous op' est salutis, que tan...
gere est fideliter i eu crede...
re. A quo tangi est euamune...
re firmari. Sed vnu q' loqui...
suo sensu abudat. **R.** zauri...
stolas suas. Et cadidas carbo...
ceit i sanguine agni, alle. **R.**...
alle. **R.** Isti sunt qui vnti...
magna tribulatione et laurum...
stolas suas. **R.** **Scdm. Luc.**
I. Hic de monte stetit i...
co capestri et turba discipu...
loz ei' et multitudo copio...
plebis ab omni iudea et he...
rusale et maritima et tyru et...
domis qui venerat ut audiret...
eum et sanarentur a langu...
ribus suis. Et qui recubant...
a spiritibus imundis curabant...
Et ois turba que erat eu tan...
gere, qz virtude illo eribat...
et sanabat oes. Et ipse elua...
tis oculis in discipulos suos...
dicebat. Beati pauperes qz...
vestru est regnu dei. **R.** **Scdm. Mat.**
qui nuc esuritis, qz satiab...
mini. **R.** **Scdm. Mat.** **R.** **Scdm. Mat.**
bitis. Beati eritis cum vob...
oderunt hoies et cu separave...
riavros et exprobraverunt et...
eiecerint nome vestru tanq...
malu propter filiu hominis...
Gaudete in illa die et exultate...
tate, ecce em merces vestra...
multa est in celo. Amen. **R.**

Commune

las suas i sanguine agni. **viii.**
ā. Via iustoz recta facta est, et
 iter scōz pparatū est. **ij. Cap.**
q̄ p̄petit. R. Scī tui dñe Bñ-
 pfalm. dicēt te. **ñ.** Sūaz regni tuidicēt
 144. et potentiaz tuā loquent. Bñdi.
hy. **Et na p̄pi. ñ.** Iusti in ppe.
Ad mag. ā. Tradidit corpora
 sua ad supplicia ideo coronā
 tur, et accipiunt palmas. **j.**
Ca. Mauricij mar. et so. eius
et in claraualle eutro. tc. ex
sermone bñi ioānis ep̄i. lc. i.
 de mar **Q**ui scōz merita reli-
 tyrib. giosa charitate mirat
 quoz iustoz gl̄as frequēti
 laude colloquit: eoz mores
 sanctos atq̄ iusticiā imitef.
 Quē quē delectat scī alicui
 meritū delectare dz par (cir
 ca cultū dei) obseqū. Quare
 aut imitari dz si laudat, aut
 laudare non debet si imitari
 detrectat. Et q̄ aliū laudat
 laudabilē se reddat: q̄ scōz
 merita admirať, mirabilis
 ipse vite sc̄titate reddat. **ij.**
Quasi propterea iustos fide
 lesq̄ diligim⁹, q̄ in ipsis iu-
 sticiā fidēque suscipim⁹, pos-
 sum⁹ nos quoq̄ esse q̄ sunt,
 si faciam⁹ ipsi q̄ faciūt. Acq̄
 enim difficile nobis est q̄ ab
 ipsis gerit imitari, cum sine
 p̄cedēti exēplo ab antiq̄s ta-
 lia gesta p̄spicim⁹, vt nō ipsi
 alioz emuli redderent, sed
 emulade v̄tutis seip̄os no-
 bis preberēt exēplū, vt duz
 nos ex ipsis et ex nobis ali
 p̄ficiūt, sic xp̄s i suis sp̄ ser-
 uis in ecclesia laudat. **lc. iij.**
Ab origine mūdi innocens

abel occidit, enoch deo pla-
 cēstrāserf. Justus noe iue-
 nit. Abrahā fidelis pbatur.
 Moyses māsuert⁹ dignoscit
 Jesus cast⁹. David len̄. He-
 lias accept⁹. Daniel sanct⁹.
 Tres pueri victores reddū-
 tur. Apli discipuli ch̄isti cre-
 dētū magistri habent, e q̄-
 bus eruditi confessores for-
 tissimi pugnāt, martyres p̄-
 fecti triumphāt, et ch̄istiani
 semp exercitus diabolū, deo
 armati debellant. **Rec. iij.**
In istis semp pares v̄tutes
 dissiles pugne, gl̄iose victo-
 rie. Unde tu ch̄istiane deli-
 catus es miles, si putas te
 posse sine pugna vincere, si-
 ne certamine triumphare.
 Exerce vires, fortiter dimi-
 ca, atrociter p̄elio insta, cō-
 certa, cōsydera pactū, con-
 ditionē attende, militiā no-
 sce, pactū q̄ spopōdisti, cō-
 ditionē qua accessisti, mili-
 tiam cui nomen dedisti. **lc. v.**
Hoc em̄ pacto q̄s mirar̄ cū
 cti pugnāt. Hac cōditione
 vniuersi vicerunt. Hac mili-
 tia oēs triūpharūt. Cōside-
 ra ch̄istiane, p̄nte deo te cū
 hoste pugnare. Deniq̄ fauet
 ille vt vincas, fauet vt obti-
 neas. Cum pugnas adest cū
 dimicas p̄sens est. **Rec. vij.**
Quātū em̄ viriū de eius p̄-
 sentia p̄cipis, quātū inimico
 debilitatis accedit. Tu eri-
 geris in virtutē, hostis inci-
 dit in debilitatē. Tibi arma
 diuinit⁹ ministrant, illi ma-
 licie relasfrāgūt. Tibi p̄spe-

plurimorum m
 as dei viriū adhibet incre-
 dita, hosti p̄ses maifesta
 nit nocēdi venena. **lc. vi.**
 oblageli applaudūt, illi
 timidū adhibēt. Tibi
 timido tribuit, illi ma-
 calit̄maf: q̄b⁹ tu foueris, i-
 le oppunit, quib⁹ tu erige-
 ris, ille prosternitur. In tua
 pugna dñs cōgreditur, dñs
 vincat, dñs p̄liatur et vi-
 toria tibi ascribit. **Rec. viij.**
 Certamē tuū, dei certamē
 est. p̄liū tuū ch̄isti p̄liū
 est. Quid trepidas? Quid
 timidas, quasi tua virtute
 deuncas? p̄de arma, p̄-
 cede i bellū, fortit̄ dimicavit
 dimicātū adsit ille q̄ vinci nō
 nouit. Nō nouit ipatoriē p̄-
 mereri, q̄ hostē a se noluerit
 superari. Nō potest regi esse
 accept⁹, q̄ hosti fuerit leno-
 cinat⁹. Nec ei hostē poterit
 vincere, nisi q̄ atrociter vo-
 luerit dimicare. Victoriā mi-
 litis, p̄reptio est hostis, et
 p̄reptio hostis, gl̄ia est im-
 peratoris. Veni q̄ i certami-
 ne xp̄lano, aut sup̄stes mi-
 les p̄strato hoste b̄tus de p̄-
 lio redit aut hostē victor mo-
 riēdo deuincit. Feliciter
 vicit, q̄ post victoriā vinci nō
 nouit. feliciter vicit, q̄ et dia-
 bolū et mūdū post victoriā
 dereliquit. Feliciter vincit q̄
 proficiscens emūdo diabo-
 lum quē in p̄senti deuicit,
 in futuro cum dño iudicabit.
In festiuitate eiusdē sancti
Mauricij et so. necnon eu-
tropij, tc. Scdm̄ Mattheū

ctus dei viriū adhibet incre-
 meta, hosti presēs maiestas
 adimit nocēdi venena. **lc. vii**
Tibi āgeli applaudūt, illi
 formidinē adhibēt. Tibi ei
 fortitudo tribuit, illi mali-
 cia i firmat: q̄b⁹ tu foueris, il-
 le opprimēt, quib⁹ tu erige-
 ris, ille prosternitur. In tua
 pugna dñs cōgreditur, dñs
 dimicat, dñs preliatur ⁊ vi-
 ctoria tibi ascribit. **lec. viii**
Certamē tuū, dei certamē
 est. Preliū tuū christi preliū
 est. Quid trepidas? Quid
 formidas, quasi tua virtute
 deuincas? Prede arma, p-
 cede i bellū, fortit⁹ dimicavit
 dimicātī adsit ille q̄ vinci nō
 nouit. Nō nouit ipatorē p-
 mereri, q̄ hostē a se noluerit
 superari. Nō potest regiesse
 accept⁹, q̄ hosti fuerit leno-
 cinat⁹. Nec ei hostē poterit
 vincere, nisi q̄ atrociter vo-
 luerit dimicare. Victoriā mi-
 litis, perēptio est hostis, et
 perēptio hostis, glia est im-
 peratoris. Veni: q̄ i certami-
 ne xp̄tano, aut supstes mi-
 les pstrato hoste bñs de p-
 lio redit aut hostē victor mo-
 riēdo deuincit. Feliciter ei
 vicit, q̄ post victoriā vinci nō
 nouit: feliciter vicit, q̄ ⁊ dia-
 bolū ⁊ mūdū post victoriā
 dereliq̄t. Feliciter vincit q̄
 proficiscens e mūdo diabo-
 lum quē in presenti deuincit,
 in futuro cum dño iudicabit.
In festiuita. eiusdē sancti
Mauricij ⁊ so. necnon eu-
tropij, ⁊c. Scdm̄ Mattheū

In illo tpe. Vidēs tur-
 bas iesus ascēdit i mō-
 tē. Et cū sedisset accesserūt
 ad eū discipuli eius. Et rel.
Smel. lc. e. b. leo. pa. lc. ix.
Pedicāte, dilectissimē in fest.
 mi, dño iesu christo e-
 uāgeliū regni, ⁊ diuersos p̄ sc̄tōrū,
 totā galileā curāte languo-
 res, i oēm syriā se p̄tutū ei⁹
 fama diffuderat, ⁊ multe ex
 vniuersa iudea turbe, ad ce-
 lestē medicū cōfluebāt. **lc. x.**
Quoniam tarda est humane
 ignorātie fides ad credēda
 que nō videt, ⁊ sperāda q̄ ne-
 scit: oportebat diuina erudi-
 tiōe firmādos corporeis be-
 neficiis, ⁊ visibilib⁹ miracu-
 lis icitari, vt cui⁹ tā benignā
 expiebāt potētīā, nō ābige-
 rēt salutarē eē doctrinā. **lc. xi**
Qualis igitur doctrina sit
 christi, sacre illius sententie
 p̄testant, vt q̄ ad eternā bñ-
 tudinē puenire desyderant
 grad⁹ felicissime ascētionis
 agnoscat. Bñi paupes spū, **mat. s.**
 qm̄ ipsozē regnū celoz. **lc. xii**
De q̄bus paupib⁹ veritas
 loq̄ret, forte esset ambiguū
 si dicēs, bñi pauperes, nihil
 adderet de itelligēda pau-
 perū qualitate, ⁊ sufficere vi-
 dere ad promerēdū regnū
 celoz ea sola inopia, quam
 multi sub dura et graui ne-
 cessitate patiuntur. Sed cū
 ait bñi paupes spū: ostendit
 eis regnū celoz tribuendū,
 quos humilitas p̄mēdat ani-
 moz, magis q̄ indigētia fa-
 cultatū. **Scdm̄ Mattheū.**

Commune
 abel occidit, enoch deo pla-
 ceat, cēstrāferit. Iustus noe ue-
 nit. Abrahā fidelis p̄batu-
 r. Iacobus māuer⁹ digno-
 fiesca. David leni. Ie-
 uas accept⁹. Daniel sanct⁹
 Tres pueri victores reddi-
 tur. Ap̄li discipuli christi
 dētū magistri habent, e q̄
 bus eruditi confessorēs fue-
 rūt. Illi pugnāt, martyres p̄-
 fecerunt triumphāt, ⁊ christiā-
 nū semper exercitus diaboli, p̄-
 armati debellant. **lec. iiii**
In istis semp̄ pares iu-
 dices pugne, gloriose victo-
 rie. Unde tu christiane de-
 carus es miles, si p̄tus te
 posse sine pugna vincere. Sa-
 ne certamine triumphare.
 Exerce vites, fortiter dimi-
 ca, atrociter prelio instā, cō-
 certa, cōsidera pactū, cō-
 ditionē attende, militiā no-
 sce, pactū q̄ spopōdisti, cō-
 ditionē qua accepisti, militi-
 tiam cui nomen dedisti. **lc. v.**
Hoc em̄ pacto q̄ mirat⁹ cū
 cti pugnāt. Iam cōditiōne
 vniuersi vicerunt. Iam mili-
 tia oēs triūpharūt. Cōside-
 ra christiane, p̄te deo cū
 hoste pugnare. Demerit
 ille vt vincas, fauet vt cō-
 neas. Cum pugnāderis cū
 dimicas presens est. **lec. vi**
Quātū em̄ viriū de eius p̄-
 sentia p̄cipis, quātū immo-
 debilitatis accedit. Tu eri-
 geris in virtutē, hostis inci-
 dit in debilitatē. Tibi arma
 diuinit⁹ ministrant, illi ma-
 licie tela frāgūt. Tibi p̄pe-

mat. 5. **I**n il. tē. Vidēs turbas
 iesus ascēdit in mon-
 tē. Et cū sedisset accesserūt
 ad eū discipuli ei⁹. Et ape-
 riēs os suū docebat eos di-
 cens: **B**ti pauperes spū qm̄
 ipsoꝝ est regnū celoꝝ. **B**ea-
 ti mites qm̄ ipsi possidebunt
 terrā. **B**ea ti qui lugent, qm̄
 ipsi cōsolabunt. **B**ea ti q̄ esu-
 riūt z sitiūt iusticiā, qm̄ ipsi
 saturabunt. **B**ti misericor-
 des, qm̄ ipsi miam cōsequē-
 tur. **B**ti mūdo corde, qm̄ ipsi
 deū videbunt. **B**ti pacifici,
 qm̄ filij dei vocabunt. **B**ti q̄
 persecutionē patiunt ppter
 iusticiā, qm̄ ipsoꝝ est regnū
 celoꝝ. **B**ea ti estis, cū male-
 dixerint vobis homines z p-
 secutivos fuerint z dixerint
 omne malum aduersum vos
 mētiētes propter me. **G**au-
 dete in illa die z exultate,
 qm̄ merces vestra copiosa
 est in celis. Amen. Te decet.

in cap.
 lu. 21.

**Dionysij z socioꝝ ei⁹. Rec-
 nō alexādi, euētij z theodo-
 li. lc. ex. ome. b. gre. pa. lc. i.**
A It dñs martyrib⁹ su⁹:
 Trademini aut a pa-
 rētib⁹, z fratrib⁹, z cogna-
 tis, z amicis z morte ex vo-
 bis afficient. **A**d inozem dolo-
 rē mala igeit, que ab extra-
 neis inferunt. **P**lus vero in
 nobisea tormēta seuiūt, que
 ab illis patimur, de quozum
 mētib⁹ presumebam⁹: qz cū
 dāno corpis, mala nos cru-
 ciāt amisse charitatis. **lc. ii.**
Hinc est em̄ qd̄ de iuda tra-
 ditore suo p psalmistam dñs

dicit: **E**t qd̄ si inimic⁹ me⁹
 maledixisset mihi, sustinuis-
 sem vtiq;: **E**t si is qui oderat
 me, sup me magna locutus
 fuisset, abscondissem me vtiq;
 ab eo. **T**u vero hō vnanimis
 dix me⁹, z not⁹ me⁹, q̄ simul
 mecum dulces capiebas ci-
 bos, in domo dei ambulau-
 mus cū consensu. **E**t rursus
 hō pacis mee, i quo sperabā
 z q̄ edebat panes meos, am-
 pliauit aduersus me supplā-
 tionem. **A**c si de traditore
 suo apertis vocibus dicat:
Transgressionē ei⁹ tāto gra-
 ui⁹ pertuli, quāto hāc ab eo,
 q̄ me⁹ esse videbat, sēsi. **lc. iij.**
Oē sergo electi, qz sūmi ca-
 pit⁹ mēdia sūt, caput quoq;
 suū i passionib⁹ sequunt, vt
 ipsos quoq; aduersarios i sua
 morte sentiāt, de quoz vita
 p̄sumebāt, z tāto eis crescat
 merces opis, quāto eis vir-
 tutis lucrū proficit ex alie-
 no dāno charitatis. **lc. iij.**
Sed qz dura sunt que pre-
 dicunt de afflictione mortis
 protinus cōsolatio subditur
 de gaudio resurrectionis, cū
 dicit capill⁹ de capite vestro
 nō pibit. **S**cim⁹, fr̄es, qz ca-
 ro icisa dolet. **C**apillus inci-
 sus nō dolet. **E**it ergo mar-
 tyrib⁹ suis: **C**apill⁹ de capi-
 te vestro nō pibit, videlicet
 apte dicēs: **E**tur timetis ne
 pereat qd̄ incusum dolet, qm̄
 z illud i vob⁹ p̄ire nō potest,
 qd̄ inci sum nō dolet. **lc. v.**
Sequit: **I**n paciētia vestra
 possidebitis aias v̄ras. **I**d-

plurimorū m
 possessio aie in virtute
 ponit, qz radix oim
 virtutū paciētia est.
 paciētiā p̄o possidem⁹
 qz duz nobis ipsis
 ducim⁹, hoc ipsum in-
 possidere qd̄ sum⁹.
 paciētiā vero est aliena ma-
 quamiter p̄peti, cōtra
 q̄ mala irrogat nul-
 lū morderi. **N**ā quisic
 mala portat, vt tñ
 doleat, z tēp⁹ digne re-
 paciētiā nō
 sed ostendit. **S**cri-
 ptū est: **L**haritas pa-
 paciēs est, benigna est, paciēs
 est vt aliena mala tole-
 benigna p̄o est, vt ipsos
 quos portat, amet. **lc. vi.**
 nāq; p̄ semetipsam veri-
 tas dicit: **D**iligite inimicos
 v̄ros, benefacite his q̄ vos ode-
 rūt, quate p̄sequētib⁹ z ca-
 sūtib⁹ vos. **A**it itaque
 corā hoibus aduersarios
 tolerare, sed virt⁹ corā deo,
 diligere. **H**oc solū de sa-
 crificiū accipit q̄ an ei⁹ ocu-
 lūm altari boni operis flā-
 charitatis icēdit. **lc. vii.**
 paciētiā vero est, qz plerūq;
 deo patientes videmur, qz
 retribuere mala nō possum⁹
 Sed qui idcirco malum nō
 retribuit qz nequaq; valet: p̄
 culdubio, vt predixim⁹, pa-
 tiens nō est, quia paciētia
 nō i ostēsiōe inq̄rit, sed i cor-
 de: p̄ impatiētie autē vitii,
 ipsa virtutū nutrit doctrina
 dissipat. **S**criptū namq; est,
 doctrina v̄ri p̄ paciētiā nō-

circo possessio aie in virtute
 paciētie ponit, qz radix oim
 custosqz virtutū paciētia est.
 Per paciētiā nō possidem⁹
 aias nras, qz duz nobisipis
 dñari discim⁹, hoc ipsum in-
 cipimus possidere qđ sum⁹.
 Paciētia vero est aliena ma-
 la equanimiter ppeti, cōtra
 eū quoqz q mala irrogat nul-
 lo dolore morderi. Nā quisic
 proximi mala portat, vt tñ
 tacit⁹ doleat, z tēp⁹ digne re-
 tributōis qrat, paciētiā nō
 exhibet sed ostendit. Scri-
 ptū qppe est: **L**haritas pa-
 tiēs est, benigna est, paciēs
 nāqz est vt aliena mala tole-
 ret: benigna nō est, vt ipsos
 etiā quos portat, amet. **lc. vi**
Hic nāqz p semetipsam veri-
 tas dicit: Diligite inimicos
 vros bñfacite his q vos ode-
 rūt, orate p psequētib⁹ z ca-
 lūniātib⁹ vos. **A**irt⁹ itaque
 est corā hoibus aduersarios
 tolerare, sed virt⁹ corā deo,
 diligere. **Q**z hoc solū de⁹ sa-
 crificiū accipit q añ ei⁹ ocu-
 los in altari boni operis flā-
 ma charitatis icēdit. **lc. vii.**
Sciēdū vero est, qz plerūqz
 ideo patientes videmur, qz
 retribuere mala nō possum⁹
 Sed qui idcirco malum nō
 retribuit qz nequa qz valet: p
 culdubio, vt predixim⁹, pa-
 tiens nō est, quia patientia
 nō i ostēsiōe inqrit, sed i cor-
 de: p impatiētie autē vitiiū,
 ipsa virtutū nutritrix doctrina
 dissipat. Scriptū nanqz est,
 19. doctrina viri p paciētiā no-

scit. Tāto ergo qisque min⁹
 ostēdit doct⁹, qto cōvincit
 min⁹ paciēs. Neque eipoteft
 vacit bōa docēdo ipēdere,
 si viuēdo nesciat equanimi⁹
 aliena mala tolerare. **lc. viii**
Quāto ei culmie nō paciē-
 tie polleat, rurs⁹ salomō idi-
 cat dicēs: **M**elior est paciēs **pu. 16.**
 viro forti, z q dñat aīo suo,
 expugnatoze vrbū. **M**inor
 est ergo victoria vrbes expu-
 gnare qz extra sūt q vincūt.
Mai⁹ autē est q per paciētiā
 vicit: qz ipse a se anim⁹ supat
 z semetipsū sibimetipsi subit
 cit, qñ eū paciētia i humilita-
 te tolerātie sternit. **Corū dē**
dyonisy z socioz. S. matth.
Il. t. **R**ndēs iesus di- **matth.**
 xit: **C**ōfiteor tibi pater **ii.**
 dñe celi z t're, qz abscondisti **luc. 10.**
 hec a sapiētib⁹ z prudētib⁹ z
 reuelasti ea paruulis. **E**t re.
ome. L. iul. b. aug. epi. lc. 11
Sanctū euāgelii cū le de ver- **bis doz**
 geref audiui⁹ exul- **mini.**
 tasse dñm iesum in spū z di-
 xisse: **C**ōfiteor tibi pat dñe
 celi z terre, qz abscondisti hec
 a sapiētib⁹ z prudētib⁹, z re-
 uelasti ea puulz. **H**ucusque
 iterim verba dñi si digne, si
 diligēter, si qđ primū est pie-
 cōsyderemus, iuenimus pri-
 mitus cū i scriptur; legimus
 p fessionē, nō sp debere nos
 intelligere vocē pctōris. **lc. 7**
Maxime autē hoc dicendum
 fuit, z hinc admonēda chari-
 tas vra qz mox vt hoc p bū so-
 nuit voce lectoris, secut⁹ est
 etiā son⁹ tūsiōis pectoris vri:

Commone
 arbas dicit: Et qđ si inimic⁹ me⁹
 mon: maledixisset mihi, subtrahit
 miferit semvitiqz: Et si is qui odia
 ape: me, sup me magna locum
 di: fuisse, abscondissem me
 qm ab eo. **T**u vero hō vnam
 Bea: dicit me⁹, z not⁹ me⁹, qđ sim
 bunt mecum dulces capiebās
 qm pos, in domo dei ambulat
 qm mus cū consensu. **E**t rurſu
 ipſi hō pacis mee, i quo sperat
 cor: z q edebat panes meos
 que: plauit aduersus me sup
 ipſi tationem. **A**c si de traditō
 hci, suo apertis vocibus dicit
 qđ Trāgreſſionē ei⁹ tāto
 pter ui⁹ pertuli, quāto hāc ad
 gnū q me⁹ esse videbat. **S**i
 ale: **O**es ergo electi, qđ simi ce
 p: pit; mēoria sūt, caput quoqz
 runt suū passionib⁹ sequunt
 ros ipſos quoqz aduersarios
 au: morte sentiat, de quoqz
 te, psumebāt, z tāto eis creſcit
 la merces opis, quāto eis no-
 et, tatis lucruz proficit ex alie-
 lec no dāno charitatis. **lc. viii.**
 do **S**ed qz dura sunt que pre-
 dicant de afflictione mortis
 piotinus cōsolatio subditur
 a: de gaudio resurrectionis, cū
 a: dicit capill⁹ de capite vestro
 o: nō pibit. **S**cim⁹, fr̄es, qđ ca-
 lo roicisa dolet. **L**apillus ind
 a: suo nō dolet. **A**ut ergo mar-
 tyrib⁹ suis: **L**apill⁹ de capite
 e vestro nō pibit, videlicet
 n apte dicēs: **L**ur timetis ne
 pereat qđ incūm dolet, qđ
 z illud i vob⁹ que nō potest,
 qđ incū sum nō dolet. **lc. viii.**
 Sequit: **I**n paciētia vestra
 possidebitis aias vras. **34.**

2300
 73
 11320
 210
 01.20

audito scz qd dñs ait: pñteor tibi pñ dñe celi z terre. **lc. xi**

In hoc ipso qd sonuit confiteor tibi pater dñe celi z terre pectora tui didisti. **Tu-** dere aut pectus quid est, nisi qd latet in pectore arguere z evidenti pulsu occultu ca-

stigare pctm? Quare hoc fecistis, nisi qz audistis, confiteor tibi pñ dñe celi z terre. **C**onfiteor audistis: qd confiteor non attedistis. Nunc ergo advertite. Sed qz confiteor xps dixit, a quo longe est oem pctm non solus est peccatoris, sed etiam laudatoris. **Lec. xij.**

Confitemur em siue laudantes deum, siue nosmetipsos accusantes. Pia est utraque confessio, siue cu te reprehendis, qui non es sine pcto: siue cu illu laudas, qd non pot habere pctm. Si aut bn cogitemus: reprehensio tua, laus ipsius est. Quare em ia confiteris i accusatiõe peccati tui? In accusatiõe ipsius tui quare confiteris, nisi quia ex mortuo vivus factus es? Scriptura quippe ait. A mortuo quasi qui non sit, perit confessio. Si perit a mortuo confessio, qui confitetur vivit. Et si peccatu confitetur utique a morte reuixit. **Scdm Mattheu**

Il. tpe. Respondens Iesus dixit: Confiteor tibi pñ dñe celi z terre, qz abscondisti hec a sapientibus z prudentibus et reuelasti ea paruulis. Ita pater qm sic fuit placitu ante te. **Om-**

nia mihi tradita sunt a patre meo. Et nemo nouit filium nisi pater, neque patrem quis nouit nisi filius, z cui voluerit filius reuelare. Venite ad me omnes qui laboratis z onerati estis, z ego reficiam vos. Tollite iugum meum supervos, z discite a me qz mitis sum z humiliscorde, z inuenietis requiem animabus vestris. Iugum enim meum suauis est z onus meum leue est. Amen. **In natali**

vnus pñ. pot. ad ves. Cap.

Benedictione omni genitum dedit illi dominus z testamtu suu confirmauit super caput eius. **In pñ. duar missa. B. Sint tibi. S. tpe pasch. B. In diademate. Et i ceteris pñ. vni missa. B. Amavit eu dñs. Et ornauit eu. B. Stola glie induit eu. Et. B. Jesu corona cellior. B. Ecce sacerdos magnus. Qui in diebus suis placuit deo z iuet est iustus. Ad mag. a. Similabo eu viro sapieti qd edificauit domu sua supra petra. I. Tpe vero pasch. a. Btus vir qd metuit dñs alle. i. m adatis ei cupit nimis, alle. i. Col. qd copetit. Inuit. Regem confessor dñs Venite adorem. B. Jesu coro. In. i. noc. a. Btus vir qd i lege dñi mendicat, voluntas eius pmanet die ac nocte, z oia qcunqz faciet sep prosperabunt. Iij. p. Beatus vir. a. Btus iste scilicet qui pñsus est i dño: predicauit pceptuz dñi: pñstituit ei moresctõ ei. I. p. Quare fre. a. Inuocãte exau=**

eccl. 17.

matth. 11. lu. 10.

vnus c... dñs scilicet suum, dñs ex an... eum in pace... Scuto bo... coronasti eum... Dñe dñan... nomẽ tuu i... gloria z hono... sanctu tuu, z pñstitu... opera manu tuaz... Justus dñs... equitate vid... In dño pñ... duxit dñs p via r... Et ostendit illi regnum... In natali sanctorum... gregori pape. Lec. Erus qd geminata ta... a dño lau... ad eterna remun... ratione pducitur, cu ei voc... Euge serue bo... et fidelis, qz supra pauc... supra multa... intra in gaudiu dñi... pauca quippe sunt o... quilibz mu... coparation... eterne. Se... seruo sup mult... quando deuicta on... corruptionis molestia, d... in illa cele... sede gliaf. B. Euge s: ru... quia super pauc... supra multa te co... intra in gaudiu dñi tu... Dñe quinqz talita trad... mibi: ecce alia quinqz super... Intra. Lato... Erus fidelis ad dñi... sui gaudiu tuu pfect

dituit dñs scñm suam, dñs exau-
diuit eū z cōstituit eum in pace.

ii. p. Lū iuocarē. a. Scuto bo-
ne volūtat is tue coronasti eum
dñe. ii. p. Verba. a. Dñe dñs nř
q̄ admirabile est nomē tuū i vni-
uersa tra: quia gloria z honore
coronasti sanctū tuū, z p̄stituisti
eum sup opera manū tuaz. **i.**

p. Dñe dñs nř. a. Just⁹ dñs et
iusticias dilexit: equitatē vidit
vult⁹ eius. **vii. ps.** In dño p̄fi.
p. Justū deduxit dñs p̄ vias re-
ctas. **ps.** Et ostēdit illi regnum
dei.

**In natali sanctorum
epoz, syluestri, iuliani, gre-
gorij z remigij. Lec. ex ome.
beati gregori pape. Lec. i.**

Seru⁹ q̄ geminata ta-
lēta retulit, a dño lau-
dat, atq; ad eternā remune-
rationē pducitur, cū ei voce
dñica dicit: Euge serue bo-
ne et fidelis, qz supra pauca
fuiſti fidelis, supra multa te
cōstituā, intra in gaudiū dñi
tui. Pauca quippe sunt oīa
bōa p̄ntis vite, quālibz mul-
ta esse videant cōparatione
retributionis eterne. Sed
tunc fidelis seru⁹ sup multa
cōstituit, quādo deuicta om-
ni corruptionis molestia, de
eternis gaudiis in illa cele-
sti sede gliaf. **ps.** Euge serue
bone z fidelis quia super pauca
fuiſti fidelis supra multa te cō-
stituā. Intra in gaudiū dñi tui,
ps. Dñe quinq; talēta tradi-
disti mihi: ecce alia quinq; super-
lucratuſ sum. Intra. **ps. i.**

Seruus fidelis ad dñi
sui gaudiū tūc p̄fecte

intromittit qñ i illa etna pa-
tria assumptus, atq; āgeloz
cetib⁹ admixtus, sic interi⁹
gaudet de munere, vt nō sit
iā qđ exteri⁹ doleat de cor-
ruptiōe. **ps.** Ecce sacerdos ma-
gnus qui in diebus suis placuit
deo. Ideo iureiurando fecit illi
dñs crescere in plebē suā, **ps.**
Bñdictionē oīz gentiū dedit illi
dñs z testamentū suū cōfirmas-
uit super caput eius. Ideo. **ps. iij.**

Seru⁹ autē q̄ opari de-
talēto noluit, ad dñm
cū verbis excusatiōis redit
dicēs: Dñe scio, qz hō durus
es, metis vbi nō seminasti z
p̄gregas vbi nō sparsisti, z ti-
mēs abij, z abscōdi talētum
tuū i tra. Ecce habes q̄ tuū
est. **ps.** Iuravit dñs z nō penite-
bit eū, tu es sacerdos i eternum
scđz ordinē melchisedech, **ps.**
Dixit dñs dño meo sede a
dextris meis. **ps. iij.**

Quandū q̄ iutilis ser-
uus durum dñm vo-
cat, cui tamē ad lucrum de-
seruire dīssimulat, z timuisse
se dicit in lucrū talētum ex-
pēdere, qui hoc solū timere
debuerat, ne hoc sine lucro
ad dñz reportaret. Sūt em̄
pleriq; intra sanctā ecclesiā
quoz iste seru⁹ imaginem te-
net, q̄ melioris vite vias ag-
gredi metuūt, z tamen iace-
re in sui torporis ignauia nō
p̄timescūt. Quoz se pctōres
cōsyderāt, sc̄tītatis vias ar-
ripere trepidant, z tñ reman-
ere in suis iniquitatib⁹ non
formidāt. **ps.** Iste sanct⁹ digne

Commune
nia mihi tradita sunt
meo. ut nemo nouerit
nisi pater, neque pater
nouit nisi filius, z cui vol-
uit filius reuelare. **ps.**
ad me omnes qui labor-
at onerati estis, z ego
ciam vos. Tollite iuga
super vos, z discite a me
mitis sum z humilicor-
datus. Inuenietis requiem
animabus vestris. **ps.**
ergo ad meum suauis est z onus
leue est. Amen. **ps.**
vniuersus p̄f. pot. ad vni-
uersum. **ps.**
Benedictionē dñi
tū de dicit illi dñm
z testamētū suū cōfir-
mabit super caput eius. **ps.**
duas milia. **ps.**
tpe pasch. **ps.**
Et i ceteris p̄f. vni-
uersis. **ps.**
Amanit ed dñs. **ps.**
Stola glie induit eū
p̄f. Jesu corona celis
Ecce sacerdos magnus
dieb⁹ suis placuit deo
iust⁹. **ps.**
viro sapiēti q̄ edificauit
suā supra petra. **ps.**
pasch. **ps.**
alle. i. mādatis ei⁹ captiuos
alle. i. **ps.**
Regē cōfessor dñs
rem⁹. **ps.**
Btūs vir q̄ i lege
ditat, volūtas eius p̄
ac nocte, z oīa q̄
prosperabunt. **ps.**
vir. **ps.**
est i dñs: p̄dicat p̄cepta
dñi: p̄stitit ei mōdō
Quare fre. **ps.**

Commune

In meoziā vertit hoīz q̄ ad gau-
diū transiit angeloz. Qz in hac
peregrinatione solo corpe p̄sti-
tut cogitatioe ⁊ auditate i illa
etna p̄ria p̄uersat⁹ est. **V**inculis
carnz absolut⁹ talētū sibi cre-
ditū dño suo cūlucro deportauit
ps. III. Qz. **Expe ho pasc. R. III.** Bea-
tus v̄r q̄ metuit dñm alkā, i mā-
datis ei⁹ cupit nimis, alk. al. al.
eodem. **P**otens in ira erit semē eius
gñatio rectorz bñdicetur, Alkā.
ps. 14. S̄na. Alk. **In iij. noc. ā.** Dñe
iste sctūs habitabit in taberna-
culo tuo opat⁹ est iusticiā: req̄s-
cet in monte sctō tuo. **viii. ps.**
ps. 20. Dñe q̄s ha. ā. Vitā petiit a te
⁊ tribuisti ei dñe: gl̄iaz ⁊ magnū
decorē iposuisti sup eū, posuisti
in capite ei⁹ coronā de lapide p̄-
ps. 23. cioso. **viii. p̄.** Dñe p̄tu. ā. hic ac-
cipiet bñdictionē a dño: ⁊ miam
a deo salutarī suo qz hec est gñā-
tio q̄rentiū dñm. **vii. p̄.** Dñi est
ps. 63. ter. ā. Letabit⁹ iust⁹ in dño spa-
bit in eo, ⁊ laudabunt⁹ oēs recti
corde. **viii. p̄.** Exaudi de⁹ ofo
psalm. nem meā cū dep. ā. Beat⁹ quē
64. elegisti dñe: habitabit in atris
ps. 91. tuis. **viii. p̄.** Te decet. ā. Just⁹
vt palma floreat sicut cedr⁹ li-
bani multiplicabitur. **viii. ps.**
eccli. Bonum est. **p̄.** Amavit eum
45. dominus ⁊ ornavit eum. Stola
glorie induit eum. **Lectio. v.**
Quoz petrus adhuc in
infirmitate posit⁹ spe-
ciē tenet, cum viso miraculo
sciū dixit: Exi a me dñe,
hō pctōr sum. Immo si te
pctōrē p̄syderas, oportet vt
a te dñm non repellas. Sed
qui idcirco melioris habit⁹

vias ⁊ rectoris vite appie-
hendere arcem nolunt: quia
infirmos se esse conspiciunt
quasi et pctōres se fatentur
et dñm repellunt, eumqz in
quo sanctificari debuerant,
fugiunt: ⁊ velut in perturba-
tione consiliū nō habent, dñm
moriunt⁹, ⁊ vitā timēt. **R.** Po-
sui adiutoriū sup potētē ⁊ exal-
taui electum de plebe mea. Ma-
nus em̄ mea auxiliabitur, alkā
alk. **P**ro. Inveni dauid seruū meū
oleo sctō meo vnxi eū. **Ma. I. vi.**
Serue male ⁊ piger scie-
bas qz meto vbi nō se-
mino, ⁊ pgrego vbi nō spar-
go. **S**oportuit ḡ te dare pecu-
niā meā nūmulariis, et ego
veniens recepissē vtiqz q̄
meū ē cū vsura. **R.** Inveni da-
uid seruū meū, oleo sctō meo vn-
xi eū. **Ma. nō** em̄ mea auxiliabit⁹
ei, alkā alk. **N**ihil p̄ficiet ini-
micus in eo, ⁊ fili⁹ iniq̄tatis non
apponet nocere ei. **Ma. Le. vii.**
A ⁊ p̄bis suis seruus pi-
ger cū cōstringit, dñs
dicit, meto vbi non semino,
⁊ congreco vbi non spargo.
Ac si aperte dicat: Si iuxta
tuam sententiam ⁊ illud ex-
quiro quod non dedi, quāto
magis a te exigo quod ad
erogandum dedi. **R.** Amavit eccli
eū dñs ⁊ ornavit eum: stola glo-
ria induit eū. Et ad portas pa-
radisi coronauit eum alk. **P.** In-
duit eum dñs lorica fidei ⁊ orna-
uit eum. Et ad por. **Lectio. viii.**
Pecuniā vero dare nū-
mulariis est eis scien-
tiam p̄dicatiōis ip̄edere, q̄

vnus cōfess
vales e dictis ⁊ opib⁹
ere. Sed sicut nostrū
aspicitis, si dñicā pe-
reameam⁹: ita v̄m fres
sollicite pensate,
v̄ris avobis exigitur
aditis. In vsura quippe
etia non data reci-
em̄ hoc redditur,
ceptū fuerat: illud etiā
penditur qd̄ acceptū
fidelis nō qz ac p̄u-
clator i magni patris-
domo cōstitutus erat.
seruis suis in tēpore mēsu-
erogaret. **P**ro salu-
augmēto gregis sibi p̄missi
peruigili sollicit⁹ erat. **Ur.**
Ex paicha. R. viii. De ore
p̄cedit mel alkā, dul-
do mellis est lingua eius, alk.
faus distillās labia eius. **Al.**
alk. **S**apientia requiescit
noe eius ⁊ prudentia in ser-
uone illius. **Faus. S̄na. Alkā**
Ad cā. ā. Amavit eū dñs ⁊ or-
navit eū. Stola gl̄ie induit eum ⁊
ad portas paradisi coronauit eū. **I.**
Iustus vt palma floreat. Si-
cut cedr⁹ libani multiplicabitur.
Exag. s̄ mat. qd̄ legit i festo
Syluestri. iu
iani. greg. ⁊ remigii. Hec nō
Clementis quīs sit marty
In illo tēpore. Dixit ie-
sus discipulis suis pa-
rabolā hanc: Homo quidam
peregre proficiscēs vocauit
seruos suos et tradidit illis
bona sua. **Et rel. Sm. Lec.**
ius beati greg. pape. L. ii.
Lectio sancti euāgelii
de beatis charissimi so-

hanc valeat e dictis z opib⁹ exercere. Sed sicut nostru piculu aspicitis, si dnica pecunia teneam⁹: ita vrm fres charissimi sollicite pensate, qz cu vsuris avobis exigitur qd auditis. In vsura quippe pecunia etiã non data recipitur. Cu em hoc redditur, q acceptu fuerat: illud etiã sup impenditur qd acceptu no est. **R.** Fidelis nãq ac prudens discesator l magni patris familias domo constitutus erat. Ut pseruis suis in tẽpore mẽsuram tritici erogaret. **R.** Pro salute z augmẽto gregis sibi pmissi cura peruigili sollicit⁹ erat. Ut.

4. Tpe pascha. R. viij. De ore prudẽtis pcedit mel alka, dulcedo mellis est lingua eius, al. Fauus distillãs labia eius. Al. al. al. **R.** Sapientia requiescit in ore eius z prudentia in sermone illius. Fauus. **Stia. Alka**

Ad cã.ã. Tmauit eũ dn̄s z ornavit eũ, stola glie induit eum z ad portas paradisi corõauit eũ. **R.** Justus vt palma flozebit. Sicut cedr⁹ libani mltiplicabitur. **Euãg. fz mat. qd legit i festo pdictor scõr. Syluestri, iuliani, greg. z remigij. Recnõ Clementis quis sit martyr.**

25. Illo tẽpore. Dixit iesus discipulis suis parabolã hanc: Homo quidam peregre proficiscẽs vocauit seruos suos et tradidit illis bona sua. Et rel. **Smel. lec. eius beati greg. pape. L. ix.**

25. Iectio sancti euãgelij fratres charissimi sol

licite cõsiderare nos admonet, ne nos q pi⁹ cetis in hoc mudo accepisse aliqd cernimur, ab auctore mundi graui⁹ inde iudicemur. Cu enim augent⁹ dona ratios etiam crescunt donoz. Tanto ergo esse humilioz atq ad seruiẽdũ promptioz qsq debet ex munere, quãto se obligatioz rẽ esse cõspicit in reddenda ratioẽ. Ecce hõ qui peregre proficiscit, seruos vocat eisq ad negociũ talẽta partitur. Post multũ vero tps positur⁹ rationẽ reuertit, bene operãtes p apportato lucro remunerat, seruũ vero a bono opere torpẽtẽ dãnat. **R.** Magnificauit eũ i p̄spectu regũ ecclie. Et dedit illi coronã glie, al. **R. 45.** Statuit illi testamẽtũ sempiter eodem. nũ z beatificauit illũ. Et. **Le. x.**

Quis itaq iste hõ est q peregre proficiscit, nisi redẽptoz n̄r qui in ea carne quã assũperat, abiit i celũ? Carnis em locus proprius, terra est, q quasi ad peregrina ducit, dũ p redemptorem n̄m in celo collocatur. Sed hõ iste peregre proficiscens seruis suis bona sua tradidit: qz fidelibus suis spũalia dona pcessit. Et vni quidem dedit quinq talẽta, alij aut duo, alij vero cõmisit vnum. **R.** Justũ deduxit dn̄s p vias rectas z ostedit illi regnũ dei z dedit illi sciẽtiã scõr. honestauit illũ in laborib⁹ suis, alka. **R.** Magnificauit eũ in p̄spectu regũ z dedit illi coronã glie. **ho. L. ix.**

ad gau: vias z rectionis vite tpe
 Q: in hac bendere arcem nolunt
 ruge p̄fir: infirmos se esse confitemur
 tate illa quasi et pctões se fatentur
 tunc: et dn̄m repellunt, eumq
 hã sibi cre quo sanctificari debent
 epoutauit fugunt: z velut in per
 Bea: tione consiliũ nõ habent
 a. l. mã: mouunt, z vitã tunc
 al. al. sui ad intoũ sup positã
 emẽt eius tauri electum de plebe mea
 ur. Alka. nus em mea auxiliabitur
 i. d. d. hẽ al. **R.** Inueni dauid serua
 taberna: oleo scõ meo vnti eũ.
 al. reges **R.** Erue maledictio
 ni. **ho.** bas qz meto vbi
 etit a te mino. z pgrego vbi nõ
 magnã go. Spoutuit g te dũ
 posuisti niã meã nũmulariã
 apide p̄: veniens recepisti
 pic ac meũ eũ vsura. **R.** Inueni
 et miam mid seruũ meũ, oleo scõ
 est gha xl eũ. Wan⁹ em mea auxi
 Dn̄ est ei, alka al. **R.** Inueni p̄fice
 m̄ spa: micus in eo, z fili⁹ vobiscũ
 sã recti apponet nocere ei. **Le. x.**
 de⁹ ofo **R.** p̄bis suis seruos
 at⁹ quẽ **R.** ger cũ cõmũgã
 atriã dicit, meto vbi nõ
 i. Just⁹ z congrego vbi nõ
 edr⁹ le: Acti aperte dicat: Si
 i. **ho.** tuam sententiam z illud
 it eum quiro quod non dedi
 Stola magis a te erigo quod ad
 no. v. erogandum dedi. **R.**
 que in eũ dn̄s z ornavit eum
 spe: ria induit eũ. Et ad portas
 aculo radii coronauit eum al. **R.**
 dne, duit eum dn̄s loca sibi
 o si te uit eum. Et ad po. **R.**
 et vt **R.** Ecunã vno bare nũ
 Sed **R.** mulariã olea scõ
 bit⁹ tam pdicatiois p̄dãre.

mat. 25

p. 1

Quinq; em sunt corpis
sensus: videlicet visus,
auditus, gustus, odorat; et
tactus. Quinq; ergo talentis
donu quinq; sensuum, id est
exterior sciētia exprimitur.
Duobus vero, intellectus et
operatio designatur. Unius
autē talenti noie, intellectus
tantūmodo designatur. **Re.**

eccli. 31. 8. Beatus vir qui inuentus est sine
macula q post aux nō abiit nec
luce. 6. speravit in thesauris pecunie.
Ideo stabilita sunt bona illi in
eccli. 31. dño, al. **Re. xij.** Potuit em transgre-
di et non est trāsgressus: et facere
mala et non fecit. Ideo. **Re. xij.**

Is qui quinq; talēta ac-
ceperat, alia quinq; lu-
cratus est: q; sunt nōnulli q
et si interna ac mystica pene-
trare nesciūt p intētionē tñ
superne patrie, docēt recta
quos possunt de ipsis exte-
rioribus que acceperunt, du-
plū talēta portāt. Dūq; se a
carnis petulantia, et a terre-
narū rerū ambitu atq; a visi-
bilium voluptate custodiūt,
ab his etiā alios admonēdo
pescūt. Et sunt nōnulli qui
quasi duob; talentis ditatis
intellectū atq; opationē pci-
piūt, subtilia de iternis itel-
ligūt, mira in exterioribus
opant. Quq; et intelligēdo et
operādo alios pdicāt, quasi
duplicatū de negotio lucrū
reportāt. **Re.** Sint lūbi vñi pcin-
cti et lucerne ardētes in manib;
vñis. Et vos similes hoib; expe-
ctantib; dñm suū quando reuer-
tat a nuptiis. **Re.** Vigilate ergo

quia nescit; qua hora dñs vester
ventur; sit. Et vos. **Tempore**
pascha. Re. xij. In diademate
capitis aarō lapides p̄ciosi ful-
gebunt. Dum perficeret op; dei
Alfa alfa alfa. **Re.** Corona aurea ecc
super caput eius expressa signo
sanctitatis. Dum. Gloria. Alfa.
Euāgeliū scdm Mattheū.

In illo tpe. Dixit iesus ma-
discipulis suis parabo luc
lam hāc. Hō quidam peregre
proficiscens vocavit seruos
suos et tradidit illis bona
sua. Et vni dedit quinq; ta-
lenta, alij autē duo, alij vero
vnū. Unicuiq; scdm ppriam
p̄tutē: et profectus est statim.
Abiit autē q quinq; talēta ac-
ceperat et operatus est in eis,
et lucratus est alia quinq;. Si-
militer qui duo acceperat lu-
cratus est alia duo. Qui autē
vnū acceperat abiens fodit
in terrā et abscondit pecuniā
dñi sui. Post multū vero tē-
poris venit dñs seruoz illo-
rum et posuit rationem cum
eis. Et accedēs q quinq; ta-
lenta acceperat obtulit alia
quinq; talenta dicens: Dñe
quinq; talenta tradidisti mi-
hi: ecce alia quinq; superlu-
cratus sum. At illi dñs eius:
Euge serue bone et fidelis q;
super pauca fuisti fidelis su-
pra multa te constituam in-
tra in gaudiū dñi tui. Acces-
sit autē et qui duo talēta acce-
perat et ait: Dñe duo talen-
ta tradidisti, ecce alia duo
lucratus sum. At illi dñs:
Euge serue bone et fidelis
quia

vnus c
super pauca fuisti fi
supra multa te consti
tra in gaudiū domini
mē. Te decet. **In lau. a**
sacerdos magnus q in d
placuit deo et inuentus
Benedictionē.
deduxit per vias rectas.
et ostendit illi regnum dei.
Te xpe. Ecce sacerdos
magnus. Qui in dieb; suis p
deus et iustus est iustus. **Ad vñ**
Euge serue bone et fidelis qu
pauca fuisti fidelis, sup
multa te constituam dicit dñs
Re. xij. a. Qui manet
in ego in eo, hic fert fructu
multum, alia. **vñ. L. l. q. c. o. p.**
Re. xij. a. Euge serue bone
modico fidelis intra in gaud
dñi tui. **Ad vñ. a.** Fidelis se
mor prudens que constituit dñ
sup familiā suā. **vñ. L. p. Bñd**
ctionē. **Justum deduc.** **L. o. p.**
Re. xij. a. Beatus il
seruus cū venerit dñs eius: p
auerit ianuā et inuenit eum
plantē. **vñ. C. G. uil. r. m. i.**
lant. **ambrosij, petri, rem**
malachie, edmundi, et
nicolai. Capitulum
Ecce sacerdos magn
q in dieb; suis placu
deus et inuentus est iustus, et
tpe iracūdie factus est rec
ciliatio. **Amavit eū. L. o. p.**
Ecce audi dñe q; p̄ce
nras, et intueniete b
p̄fessore tuo atq; p̄tifi
supplicatiōes nras plac
intēde. **Per. Ad vñ. a.** Ecce
restraelita in quo dolus nō e
Supradicto: vñ. Capitulum
Lister.

quia super pauca fuisti fide-
lis supra multa te constituā
intra in gaudiū domini tui.

Amē. Te decet. In lau. a Ec-
ce sacerdos magnus q̄ in dieb⁹
suis placuit deo ⁊ inuent⁹ est iu-
stus. **Lp̄ Bñdictionē. R. Ju-**
stū deduxit per vias rectas. **R.**
Et ostendit illi regnum dei. Per
hy⁹. Te xpe. R. Ecce sacerdos
magnus. Qui in dieb⁹ suis pla-
cuit deo ⁊ iuēt⁹ ē iust⁹. **Ad vn⁹.**

a Euge serue bōe ⁊ fidelis quia
sup pauca fuisti fidelis, supra
multa te cōstituam dicit dñs. **i.**

Lp̄. Ho pauc. a Qui manet in
me ⁊ ego in eo, hic fert fructum
multum, **alka. vii. Col. q̄ cōpe-**

tit. Al. i. a Euge serue bone i
modico fidelis intra in gaudiū
dñi tui. **i. Ad iij. a.** Fidelis ser-

uus ⁊ prudens quē cōstituit dñs
sup familiā suā. **iiij. Lp̄ Bñdi-**
ctionē. **R. Justum dedu. Col. q̄**

cōpetit. Ad vi. a. Beatus ille
seruus cū venerit dñs eius ⁊ pul-
sauerit ianuā ⁊ iuenerit eum vi-

gilantē. **viiij. C. Guill. rmi. iij.**
lani, ambrosij, petri, remi-
gii, malachie, edmundi, eli-
gii, nicolai. Capitulum.

Ecce sacerdos magn⁹
q̄ in dieb⁹ suis placuit
deo ⁊ inuent⁹ est iust⁹, et in
tpe iracūdie factus est recō-

ciliatio. **R. Amavit eū. Lolla.**
Audi dñe q̄s preces
n̄ras, ⁊ inueniēte btō
A p̄fessore tuo atq̄ pōtifice

supplicatiōes n̄ras placat⁹
intēde. **Per. Ad ix. a** Ecce ve-

re israelita in quo dolus nō est,
i. Supradicto:ū. Capitulū.

Lister.

Magnificauit eum dñs ecclī.
in conspectu regum ⁊ 45.
Dedit illi coronam glorie. **R.**

Justus vt palma. **Collecta.**
Bati A. cōfessoris tui
atq̄ pontificis q̄s dñe
intercessiōe placat⁹, ⁊ veniā

nobis tribue ⁊ remedia sem-
piterna cōcede. **Per. C. Sā-**
ctorum gregory, augustini,

martini, syluestri. Ad vi. an.
Beat⁹ ille seruus cū venerit dñs luc. 12.

eius ⁊ pulsauerit ianuā ⁊ iuene-
rit eum vigilantē. **viiij. Capm.**

Non est inuentus filius ecclī.
illi q̄ cōseruaret legē 44.
excelsi, ideo iureiurādo fecit

illū dñs crescere in plebem
suam. **R. Amavit eum. Lolla.**

Adesto dñe p̄cib⁹ n̄ris
quas in sc̄ti A. cōfes-
soris tui atq̄ pōtificis solēni

tate deferim⁹, vt q̄ n̄re iusti-
cie fiduciā nō habem⁹, ei⁹ q̄
tibi placuit meritis adiuue-

mur. **Per. Corūdē. Ad ix. a.**
Ecce vere israelita in quo dol⁹ ioan. i.
non est. **i. Capitulum.**

Agnouit eum dñs in ecclī.
bñdictionib⁹ suis, cō- 44.
seruauit illi mīam suā et in-

uenit gratiam coram oculis
dñi. **R. Justus vt palma. Lolla.**

De⁹ q̄ bt̄m A. pōtificē
sc̄torū tuorū merit⁹ coe-
quasti, ꝓcede ꝓpitius vt qui

cōmēoratiōis ei⁹ festa per-
colim⁹, vite quoq̄ imitemur
exēpla. **Per. Ad ves an. Co-**

gnouit eū dñs i bñdictionib⁹ suis
⁊ iuenit gr̄az corā oculis dñi. **i. a**
Justū deduxit dñs ꝓ vias rectas sap. 18.
⁊ ostendit illi regnū dei, ⁊ dedit

P

illi sciētia sctōꝝ, honestavit illū
 in laborib⁹ ⁊ cōplevit labores il
 eccl. 39 lius. **iiij. a.** Just⁹ cor suū tradet
 ad vigilandū diluculo ad dñs q̄
 fecit illuz, ⁊ in p̄spectu altissimi
 mat. 25 deprecabit. **iiij. a.** Serue bone ⁊ fi-
 delis, qz sup pauca fuisti fidelis
 supra multa te cōstituā intra in
 gaudiū dñi dei tui. **iiij. Ep̄. Bñ**
 dictionē. **Be.** Amavit eū. **iiij. p̄.**
 Jesu corona cel. **Be.** Ecce sacer-
 dos. **Ad mag. a.** Iste sanct⁹ di-
 gne in memoriā vertit̄ hoim, q̄
 ad gaudiū trāsīit angeloz, quia
 in hac peregrinatione solo cor-
 pore p̄stitit⁹, cogitatioē ⁊ auidi-
 tate in illa eterna patria cōuer-
 satus est. **i. In tpe p̄o pasc. a.**
 ps. III. Beatus vir qui metuit dominū,
 alla: in mandatis eius cupit vi-
 mis, alla. **i. Colla que p̄petit.**
Ep̄. lectioēs ex omel. scti
grego. pa. Bñ sunt serui illi.
que leguntur in testis sctōꝝ
pōtificū guillermi, edmūdi,
eligi, malachie ⁊ nicolai, q̄s
reperies ifra in cōi vni⁹ con-
fesso. pōti. Euange. secundū
lucā q̄ legit̄ i festis eorū.
 luc. 12. **I**n illo tpe. Di. le. di. s.
 Sint lūbi v̄ri p̄cincti,
 et lucerne ardentēs. Et rel.
Sm. l. eus. b. gre. pa. Le. ix.
 in cap. **S**ancti euangelijs fr̄es
 luc. 12. charissimi apta est vo-
 bis lectio recitata. S̄ ne ali-
 quib⁹ ipsa ei⁹ planicies alta
 fortasse videat̄, eā sub breui-
 tate trāscurrim⁹, quatin⁹ ei⁹
 expositio, ita nesciētib⁹ fiat
 cognita, vt tñ sciētibus non
 sit onerosa. Quia viris luxu-
 ria i lūbis sit, feminis in vni-

bilico, testat̄ dñs qui de bia-
 bolo ad bñm iob loq̄t̄ dicēs:
 Virt⁹ ei⁹ in lūbis ei⁹, et for-
 titudo illi⁹ in vmbilico ven-
 tris eius. A p̄cipali igitur
 serui, lūboꝝ noie luxuria de-
 signat̄, cū dñs dicit: Sint lū-
 bi vestri p̄cincti. Lūbos em̄
 p̄cingim⁹, cū carnis luxuriā
 per p̄tinētiā coartamus. **Le. x.**
Sed quia minus est mala
 non agere, nisi etiam quisq̄
 studeat ⁊ bonis operibus in-
 sudare, p̄tinus additur: ⁊ lu-
 cerne ardentēs. Lucernas
 quippe ardētēs i manib⁹ te-
 nemus, cum per bona opera
 proximis n̄ris lucis exēpla
 monstramus. De quib⁹ pro-
 fecto operib⁹ dñs dicit: Lu-
 ceat lux vestra corā homini-
 bus vt videant opera vestra
 bona ⁊ glorificent patrē ve-
 strum qui in celis est. **Le. xi.**
Duo aut̄ sunt q̄ iubentur, ⁊
 lumbos restringere ⁊ lucer-
 nas tenere, vt ⁊ mūdicia sit
 castitatis in corpore, ⁊ lumē
 veritat̄ in opatiōe. Redem-
 ptori etem̄ nostro vnū sine al-
 tero placere nequaq̄ potest
 si aut̄ is q̄ bona agit adhuc
 luxurie inquinamēta nō de-
 serit, aut̄ is qui castitate pre-
 minet, necdum se per bona
 opera exercet. Nec castitas
 ergo magna ē sine bono ope-
 re, nec opus bonum est ali-
 quid sine castitate. **Le. xij.**
Sed ⁊ si vtrūq̄ agit, restat
 vt quisquis ille est, spe ad su-
 pernā patriam tendat, ⁊ ne-
 quaquā se a vitis pro mūdī

vnū
 virtus honestate contin
 z si qdā bona aliqñ
 honestate ichoat, i ei⁹
 tione non debet pma
 nec bona opa p̄tis m
 gloriā q̄rere, sed totā
 in redemptois sui adu
 cōstituat. **Euange. fin. L.**
In illo tempore. **Be.**
 Iesus discipulis s
 Sint lumbi vestri p̄cincti
 et lucerne ardentēs. Et
 similes hominibus exp
 abus dñm suū quādo reu
 tat a nuptiis, vt cū ven
 et pulsauerit confestim a
 natei. Beati serui illi q
 cū venerit dñs inueneru
 gilantes. Amen dico vo
 q̄ p̄cinget se ⁊ faciet il
 discubere ⁊ transiens m
 strabit illis. Et si vener
 secunda vigilia, ⁊ si in te
 vigilia venerit ⁊ ita inue
 rit, beati sunt serui illi. l
 autē scitote qm̄ si sciret
 terfamilias qua hora fut
 niret, vigilaret vtiq̄, et
 gneret perfodi domū sua
 Et vos estote parati, qz
 hora nō putatis filius ho
 nis veniet. Amen. Te de
Ep̄. lect. ex omelia sa
uilgentij ep̄i, que legū
fest. sctōꝝ pontificū amb
lij, augustini ⁊ petri. Le
Magnū bonum est, f
 tres charissimi, va
 cōgruū, valde p̄modū ⁊ r
 p̄ime christianis appetē
 vt vnusq̄sq̄ deficere non
 lectet in peius, s̄ oēs p̄
 re studeam⁹ in melius.

huius honestate contineat. Qui et si quā bona aliquā pro honestate ichoat, i ei⁹ tñ in tētione non debet pmanere nec p bona opa pñtis mundi gloriā q̄rere, sed totā spem in redemptoris sui aduentū cōstituat. *Euāg. fm Lucā.*

Luc. 12.

In illo tempore. Dixit Iesus discipulis suis: Sint lumbi vestri precincti, et lucerne ardentes. Et vos similes hominibus expectātib⁹ dñm suū quādo reuertat a nuptiis, vt cū venerit et pulsauerit confestim aperiat ei. Beati serui illi quos cū venerit dñs inuenerit vigilantes. Amen dico vobis q̄ precinget se et faciet illos discūbere et transiens ministrabit illis. Et si venerit in secunda vigilia, et si in tertia vigilia venerit et ita inuenerit, beati sunt serui illi. Hoc autē scitote qm̄ si sciret paterfamilias qua hora fur veniret, vigilaret vtiq̄, et non sineret perfodi domū suam. Et vos estote parati, qz qua hora nō putatis filius hominis veniet. Amen. Te decet.

Itē lect. ex omelia sancti fulgentij ep̄i, que legūtur in fest. sc̄toꝝ pontificū ambrosij, augustini et petri. Lec. i.

Magnū bonum est, fratres charissimi, valde cōgruū, valde pmodū et maxime christianis appetēdū, vt vnusq̄sq̄ deficere non delectet in peius, s̄z oēs pficere studeam⁹ in melius. *L. ij.*

Arbores em̄ sum⁹, fratres charissimi, in agro dñico cōstituti, deus autē noster est agricola. Ille nos cōpluit, ille colit. Ipse fecunditatem donat, ipse fructificādi gratiam subministrat. *Lectio iij.*

Pluuia dei est sermo sancte predicationis. Cultura dei est ifusio gr̄e spiritualis. De⁹ igitur precepto nos p̄pluit, adiutorio colit. *Lectio iij.*

Dū cōpluit aufert a nobis igr̄atie siccitatē: dū colit, bñ viuēdi p̄donat vbertatē. *L. v.*

Dum pluit, terram nostrī cordis irrigat: dum vero colit, de ipsa terra spinas et tribulos mundane cupiditatis extirpat. *Lectio. vi.*

Debemus igitur fecundari celestibus pluuiis, debemus congrua fructificatione manibus superni responderi cultoris. *Lectio. vii.*

Et si non possunt oēs arbores eq̄les fruct⁹ afferre: nulla tamē debet in agro dñico sterilis permanere. *L. viii.*

Multū metuenda nobis est fratres, illa sententia cōminantis, qua dicitur: Omnis arbor q̄ nō facit fructū bonū excidetur et in ignē mittet. Quod si sterilitas in ignem mittet, rapacitas quid meretur? Aut quid recipiet qui alienū tulerit, si semper ardebit qui de suo nō dederit? Et si iudiciū sine misericordia erit illi q̄ nō fecit miam, quale iudiciū erit illi q̄ fecerit et rapinā? *Sc̄z mattheū.*

mat. 3.

Lōmune
bilico, testat dñs qui de na
bolo ad brñ iob loq̄t dicit
iart⁹ ei⁹ in lūbis ei⁹, et in
titudo illi⁹ in vmbilico ve
tris eius. A p̄cipali iḡm
seru, lūboꝝ noie luxuria de
signat, cū dñs dicit: Sicut
bi vestri p̄cuncti. Lūbos ei⁹
p̄cingim⁹, cū carnis luxuria
per p̄nētiā coartamus.
Sed quia minus est mal
non agere, nisi etiam quib
studeat: bonis operibus
sodare, p̄tinus additum
cerne ardentes. Lucerna
quippe ardētēs i manib⁹
nemus, cum per bona ope
p̄cipis nris lucis n̄p̄a
monstramus. De quib⁹
fecto operib⁹ dñs dicit: Le
ceat lux vestra corā homi
bus vt videant opera vest
bona et glorificent patrē
strum qui in celis est.
Quo autē sunt q̄ iobentur,
lumbos restringere et lucer
nas tenere, vt i m̄dina sit
castitatis in corpore, et lūmē
veritat⁹ in op̄atiōe. Bedem⁹
ptori etem̄ nostro vñi lineā
tero placere nequaq̄ potest
si aut is q̄ bona agit ad
luxurie inquinamētū nō de
serit, aut is qui castitate p̄e
minet, necdum se per bona
opera exercet. Nec castitas
ergo magna ē sine bono ope
re, nec opus bonum est al
quid sine castitate. *Lectio.*
Sed et si vtrūq̄ agit, restat
vt quisquis ille est, spe ad su
pernā patriam tendat, et ne
quaquā se a vitia p̄mōtū

matth. 24.

matth.
24.

In illo tpe. Dixit iesus
discipulis suis: Vigila
te quia nescitis q̄ hora dñs
vester venturus sit. Et ref.

Orme. lc. eius. b. ful. epi. l. ix.

Dominic⁹ sermo, quē
debem⁹ oēs nō solum
studiose, verū etiā sapienter
audire, cui nos oportet hu-
militer ac delectabiliter obe-
dire moderatiōis sue tenēs
vbique temperiē vt nec ou-
ibus desint pabula, nec pasto-
ribus alimēta, quedam spe-
cialiter solis precipit nobis
quedam vero generaliter et
nobis ⁊ vobis. *Lectio. r.*

Vob⁹ nāq; id est suis suis,
quos pater ille familias re-
rum oim dominus ad hoc in
sua magna domo constituit,
vt pplo eius verbū grē mi-
nistrem⁹ specialit̄ inuigetur
sc̄tē pdicatiōis officiū. Ge-
neraliter vero ⁊ nobis ⁊ vo-
bis salutaris indicitur obe-
dientia mandatorum. *lc. xj.*

In dñi em̄ mandatis tanq̄
ditissimis ferculis, sic celesti-
um deliciarum copia spirita-
lis exuberat, vt in verbo dei
abūdet, quod perfectus co-
medat, abundet etiam quod
paruulus sugat. *Lectio. xij.*

Ibi enim est simul ⁊ lacteus
potus, quo tenera fidelium
nutriatur infantia, ⁊ solidus
cibus quo robusta perfectō-
rum iuuentus spiritalia san-
cte virtutis accipiat incre-
menta. Ibi prorsus ad salu-
tē cōsultur vniuersis quos
dñs saluare dignat̄. Ibi est

quod omni etati congruat, ibi
quod omni professioni cōue-
niat. Ibi audimus precepta
que faciamus, ibi cognosci-
mus premia que speremus.
Ibi est iussio q̄ nos per lite-
rā doceat ⁊ instruat ad sciē-
tiam, ibi promissio que per
gratiam trahat et perducatur
ad gloriam. *Sequentia sc̄ti
euange. sc̄m mattheum.*

In il. tē. Dix. ie. dñ. s. *Hi matth*
vigilate, qz nescitis qua
hora dñs vester v̄turus sit.

Illud autē scitote, quoniam
si sciret paterfamilias qua
hora fur v̄turus esset, vigi-
laret vtiq; ⁊ nō sineret pro-
di domū suā. Ideo ⁊ vos es-
stote parati, quia qua nesci-
tis hora filius hoīs v̄turus
est. Quis putas est fidelis
seruus ⁊ prudens quē cōsti-
tuit dñs super familiā suam
vt det illis cibū in tpe? *Bea- apo. i.*

Beatus ille seruus quē cū vene-
rit dñs eius inuenerit sic fa-
cientē. Amē dico vobis qm̄
sup oīa bona sua p̄stituet eū.

*In nata. vni⁹ cōfes. nō pō.
A. vtraq; ves. l. r. iij. l. pm.*

Dilectus a deo et hoī-
bus, cuius mēoria in
b̄fidiōe est similē illū fecit
in gl̄ia sc̄tōz. *R.* Amavit eum
dñs. Et ornavit eū. *Stola gl̄ie
induit eum. Et. In fest. vero
sc̄ti roberti, qm̄ est duarū mis-
sarū. R.* Iste sc̄tus digne. *hy⁹.
Jesu coro. celsi. P.* Iustus ger.
Ad mag. a. Iste cognouit iusti-
ciam ⁊ vidit mirabilia magnaz
exoravit altissimū ⁊ inuētus est.

vntus cōfes.

*uidero sc̄tōz. iij. Tpe
p̄se. A. vtraq; ves. a.
vt d̄ metuit dñz alle. in m̄
sc̄tō cupit nimis, alle. i. m̄
D̄susq; nos b̄ti. H. c.
fessōis tui ānuā
nate letificas, p̄cede p̄
tus vt cuius natalicia co-
m̄p̄ eius ad te exēpla ḡ
clamar. P. *In festo v̄
sc̄ti roberti. col. Intercessi-
ōis. Regē cōfessōz dñz t̄
v̄s adorem⁹. hy⁹. Jesu coro.
cel. In vtraq; noc. an. ps.
sc̄ti. i. cō. vni⁹ cōfes. pō.
C̄ect. ex om̄. b̄ti greg
pa. q̄ legū in natali oim
sc̄ti. nō pōti. videlicet aton
pome de aquino, rober
yonis, dñci, ludouci, b̄
rony. ⁊ fr̄sc̄ci ⁊ s̄tr in na
aliqui pōti. vt p̄notari ē. l.
Beati sunt serui illi.
Cū venerit dñs, iuen-
it vigilantes. Vigilat q̄
aspectū veri luminis m̄t̄
oculos aptos tenet. Vigil
q̄ fruat op̄ado qd̄ credit. U
gilat q̄ a se torporis ⁊ negl
gētie tenebras repellit. I
erem̄ paulus dicit: Vigila
te iusti ⁊ nolite peccare. I
rursus ait: Hora est iā nos
fōno surgere. *R.* Euge ser-
bōe ⁊ fidelis, qz sup pauca fu-
fidelis supra m̄tra te p̄stitū.
tra in gaudiū dñi tui, al. *P.* D
q̄nq; talēta tradidisti mihi ce-
alia q̄nq; sup lucrat⁹ sū. In. l.
Ueniēs ad iudiciū d
uis exhibeat audiam⁹. A
dicovobis q̄ p̄cinget se**

In numero scōz. **iii.** **Te vero**
pasc. **Ad vtrasq; ves. a.** **Btū**
vir q̄ metuit dñz alle. in mada-
tisei⁹ cupit nimis, alle. i. Col.

Deusq; nos bti **H. con-**
fessoris tui ānua solē-
nitate letificas, pcede ppi-
tius vt cuius natalicia coli-
musp eius ad te exēpla gra-
diamur. p. C In festo vero

sc̄i roberti. col. Intercessio.
Inuit. Regē cofestoz dñz ue-
nite adozem⁹. h̄y⁹. Jesu coro.
cel. In vtroq; noc. ān. ps. et

h̄ sicut i cōi vni⁹ cofes. potfi.
lect. ex omel. bti grego.
pa. q̄ legūf in natali oim cō-
fes. nō potfi. videlicet ātonis,
thome de aquino, roberti,
yonis, dñici, ludouici, bie-
tony. z frācisci z s̄lr in nata.
aliqz potfi. vt pnotatū ē. lc. i

Beatī sunt serui illi, q̄s
cū venerit dñs, iuene-
rit vigilantes. Vigilat q̄ ad
aspectū veri luminis mētis
oculos aptos tenet. Vigilat
q̄ fua opādo qd̄ credit. Vi-
gilat q̄ a se torporis z negli-
gētie tenebras repellit. Hic
etē p̄ paulus dicit: **Euigila-**
te iusti z nolite peccare. Hic
rursus ait: Hora est iā nos de
lōno surgere. R. Euge serue
bōe z fidelis, qz sup pauca fuisti
fidelis supra mltā te p̄stituā. In
tra in gaudiū dñi tui, al. h̄. Dñe
q̄nq; talēta tradidisti mihi ecce
alia q̄nq; sup lucrat⁹ sū. In. l. ij.

Ueniēs ad iudiciū dñs
quid vigilātibus ser-
uis exhibeat audiam⁹. Amē
dicovobis q̄ p̄cinget se, z

faciet illos discūbere, z trās-
iens ministrabit illis. **P̄reci-**
get se, id est ad retributionē
preparabit: z faciet illos dis-
cūbere, id est in eterna quie-
te refoueri. Discūbere quip-
pe nostrū, in regno quiesce-
re est. Unde rursus domi-
nus ait: Venient z recūbent

mat. 8.
cū abrahā, isaac z iacob. R.
Iust⁹ germinabit sicut liliuz. Et
florebit in etnuz āte dñm, al. h̄.
Plantat⁹ in domo dñi in atriis
po. 91.
domus dei nostri. Et flo. lc. iij.

Transiens aut dñs minis-
trat, qz lucis sue illu-
stratiōe nos satiat. **Trāsire**
vero dictum est, cum de iu-
dicio ad regnum redit. Vel
certe dñs nobis post iudiciū
trāsit, quia ab humanitatis
forma in diuinitatis sue con-
templationē nos eleuat. Et
trāsire eius est in claritatis
sue speculationē nos duce-
re, cū eū quem in humanita-
te in iudicio cernimus, etiā
in diuinitate post iudicium
videbimus. R. Iste cognouit
iusticiā z vidit mirabiliā magna
z exorauit altissimuz. Et inuēt⁹
est in numero scōz, all. h̄. Iste
est qui p̄tēpsit vitā mundi z pue-
nit ad celestia regna. Et lc. iij

Ad iudicium veniens,
i forma serui omnibus
apparet, quia scriptum est:
videbūt in quē transfixerūt.
Sed reprobi in supplicium
ioā. 19
corruunt, iusti ad claritatis
gloriam pertrahuntur sicut
scriptuz est: Tollatur iptus
esā. 26
ne videat gloriam dei. Sed

D iij

Comune
Iesus qd̄ omni etati congruat
vigila quod omni professione con-
niat. Ibi audimus p̄cepta
que faciamus, ibi cognos-
mus premia que speremus
Ibi est iustia q̄ nos per liti-
rā doceat z instruat ad fōi-
tiam, ibi promissio que per
gratiam trahat et perducat
ad gloriam. **Sequentia in**
euange. sc̄m. iohannis
Il. tē. Dix. ie. dñs. dñs
Ilgulate, qz nescitis quā
hora dñs vester vēturus sit
Illud autē scitote, quomodo
li scaret paterfamilias quā
hora fur vēturus esset, ne
laret vtiq; z nō sineret p̄-
di domū suā. Ideo z vos
stote parati, quia quā vē-
tis hora filius hoīs vēturus
est. Quis putas est fidelis
seruus z prudens quē dñs
tuit dñs super familiā suā
vt det illis cibū in tēpore
tus ille seruus quē dñs re-
rit dñs eius inuenit fide-
cientē. Amē dicovobis qm̄
sup oīa bona sua p̄stituet eū.
In nata. vni⁹ cofes. potfi.
Ad vtrasq; ves. l. i. iij. m.
Dilectus a deo ex hoī-
bus, cuius mōtia in
b̄dictiōe est similitudo
in gl̄ia scōz. **R. Amant eum**
dñs. Et ornavit eū. Et dñs gl̄ia
induit eum. Et. Cōmēdit
sc̄i roberti, qm̄ est dñs mī-
sariū. R. Iste sc̄tus dignus
Jesu coro. celli. h̄. Iustus ger-
ad mag. a. Iste cognouit iustici-
am z vidit mirabiliā magna
z exorauit altissimū z mītus est

lu. 12.
eccli. 31.
psalm. 111.

eccl'es. 11.
eccli. 45.

quid si serui in prima vigilia negligētes existunt? Prima quippe vigilia primeue etatis custodia est. Sed neque sic despatū est et a bono ope cessandū. Nam longanimitas sue patientiam insinuās dñs, subdit: Et si venerit in scōa vigilia, et si in tertia vigilia venerit et ita inuenerit, beati sūt serui illi. **R.** hic est vir q̄ nō est derelict⁹ a deo i die certaminis sui et ipse cōculcauit caput serpentis antiqui. Modo coronat⁹ est, q̄ fideliter vicit i mādati dñi. **R.** Quis est hic laudabim⁹ eū? fecit em̄ mirabilia i vita sua. **Mo.** **Tpe pasc. iiii. R.** Btūs vir q̄ metuit dñm, alla; i mandata ei⁹ cupit nim⁹. **Alfa, alle. alle.**
P. Potens i terra erit semen ei⁹ gñatio rectorū benedicet. **Alfa. S̄tia. Alle.** **In. ij. noc. lc. v.**
P. Prima quippe vigilia primeuū tēpus est, id est pueritia. Secūda adolescentia vel iuuentus, que auctoritate sacri eloquiū vnum sunt dicentis: Letare iuuenis in adolescētia tua. Tertia autē, senectus accipitur. Qui ergo vigilare in prima vigilia noluit, custodiat vel secūdā, vt q̄ cōverti a prauitatibus suis in pueritia neglexit, ad vias vite saltē in tēpore iuuentutis euigilet. Et q̄ vigilare in secūda vigilia noluit, tertie vigilie remedia non amittat, vt qui in iuuentute ad vias vite non vigilat, saltē i senectute respiscat. **R.** Amavit eū dñs et or-

navit eū, stola glorie idult eū. Et ad portas paradisi corōauit eum, alle. **R.** Induit eū dñs lorica fidei et ornavit eū. **Et. lc. vi.**
P. Pensate fr̄es charissimi, q̄ cōclusit dei pietas duritiā nr̄am. Nō est iam qd̄ hō excusationis iueniat. De⁹ despicitur et expectat: Cōtemni se videt et reuocat. Iniuriā de cōtēptu suo suscipit, et tñ qñq̄ reuertentibus etiā premia promittit. Nemo hāc eius longanimitatē negligat, q̄ tāto districtiorē iusticiam in iudicio exigit, quāto longiorem patiētiam ante iudiciū prerogauit. **R.** Magnificauit eū i respectu regū eccl'i. Et dedit illi coronā gl'ie, al. **R.** 45. Statuit illi testamētū sempiternū et beatificauit illū. **Et. lc. vii.**
H. Ignoras quā benignitas dei ad penitentiā te adducit? Tu autē scōm duritiā tuā et cor impenitēs thesaurizas tibi irā in die ire, et reuelationis iusti iudicij dei. Hinc psalmista ait: Deus iudex iust⁹ fortis et longanimis. Dicitur quippe longanimē, premit iustum, vt quem vides peccata delinquentium, diu patienter ferre, scias hunc etiam quādoq̄ districte iudicare. Hinc perquendā sapientē dicitur: Altissim⁹ est em̄ patiens redditor. Patiens em̄ redditor d̄r, q̄ pctā hominū et patit et reddit. Nam quos diu vt cōuertantur tolerat, nō cōuersos durius dā-

vnus cōfess
 nat. Desiderium anim
 tribuisti et dñe. Et volunta
 bios ei⁹ nō fraudasti euz,
 Posuisti in capite ei⁹ co
 de lapide precioso. **Et. lc.**
H. Discutiēdam n
 nre desidiā, etiā e
 riora dāna p̄ similitudine
 mediū deducūtur, vt p
 anim⁹ ad sui custodiā su
 terur. Nā dicit: hoc autē
 fore, q̄ si sciret pat̄famil
 q̄ hora fur veniret vigila
 rit⁹ et nō sineret pfodi
 mū suā. Ex qua p̄missa si
 tudine etiā exhortatio si
 ferē cū d̄r: Et vos estote
 rati, q̄ qua hora nō put
 fil⁹ hois veniet. **R.** Iste s
 digne in memoriā vertit
 minuz qui ad gaudiuz tra
 sgeloz. Qz in hac pegrina
 solo corpe p̄stitur⁹, cogitat
 amiditate in illa etna p̄fin
 sat⁹ est, alle, al. **R.** Vinculle
 nis absolut⁹ talētuz sibi cre
 dñs suo cū lucro reportauit
Tpe paschali. viii. R. D
 prudētis p̄cedit mel alle.
 do mellis est lingua ei⁹ alle.
 quadi stillā labia ei⁹, alle.
 alle. **R.** Sapiētia requiesc
 ore ei⁹, et prudētia in serm
 l⁹. **R.** **S̄tia. Alle.**
R. Amavit eū dñs et ornavit
 stola gl'ie induit eū et ad po
 paradisi corōauit eū. **R.**
 vt palma. **R.** **Quāg. q̄ legu**
fest. sc̄toꝝ confel. nō po
antoni, thome de aquin
berti, yuonis, dñici, be
di, ludouici, hieronymi
elci, necnō in vtrog

nat. Desiderium anime ei⁹ tribuisti ei dñe. Et voluntate labioꝝ ei⁹ no fraudasti euz, al. al. **v.** Posuisti in capite ei⁹ coronã de lapide precioso. **Et. Lec. viii.**

Ad discutiendam metis nre desidia, etiã exteriora dãna p similitudinẽ ad mediũ deducuntur, vt p hec anim⁹ ad sui custodiã susci- tetur. Nã dicit: hoc aut sci- tote, qz si sciret patfamilias q̄ hora fur veniret vigilaret vtis z nō sineret pfodi do- mũ suã. Ex qua pmissa simili- tudine etiã exhortatio sub- fert cũ dicit: Et vos estote pa- rati, qz qua hora nō putatis fili⁹ hois veniet. **v.** Iste fact⁹ digne in memoriam vertit ho- minuz qui ad gaudiuz transiit a geloz. Qz in hac pegrinatiõẽ solo corpe pstitur, cogitatiõẽ z auiditate in illa etna p̄fã puer- sat⁹ est, alle. al. **v.** Vinculis car- nis absolut⁹ talẽtuz sibi creditũ dño suo cũ lucro reportauit. Qz.

cat. 4.

Tpe paschali. viii. **v.** De ore prudẽtis pcedit mel alle. dulce do mellis est lingua ei⁹ alle. **f.** a nus distillãslabia ei⁹, alle. alle. **v.** Sapiẽtia requiescit in ore ei⁹, z prudẽtia in sermõẽ il- li⁹. **f.** au⁹. **Etia. Alle. Ad can.**

eccl. 45.

Amauit eũ dñs z ornavit eũ, stola glie induit eũ z ad portas paradisi corõauit eũ. **f.** **v.** Just⁹ vt palma. **Euãg. q̄ legitur in fest. sc̄toꝝ confes. no pontifi. antoni, thome de aquino, ro- berti, yuonis, dñici, bernar- di, ludouici, hieronymi, frã- cisci, necno in vtroq̄ fest. f.**

pauli apost. Sc̄m Barth.

In illo tpe. Dixit simõ matth. petrus ad iesum: Ecce 19. nos reliquimus oia z secuti sum⁹ te. Quid ergo erit no- bis? **Et rel. Omelia lec. eius de bti hierony. p̄fri. Lec. ix.**

Oradis fiducia. Petr⁹ piscator erat. Diues nō fuerat, cibos manu z arte q̄- rebat, z tñ loq̄tur cofidẽter, reliq̄m⁹ oia. **v.** Justum dedu- xit dñs p̄ vias rectas z ostẽdit il- li regnuz dei z dedit illi sciẽtiã sc̄toꝝ. hõ estauit illũ i laborib⁹ suis, alle. **v.** Magnificauit euz eccles. i conspectu regum z dedit illi coronã glorie, hone. **Lec. x.**

Omnia em̄ reliquit qui volũtatẽ habẽdi dese- rit. Et qz nō sufficit tãtũ reli- quere, iũgit quod perfectũ est, z secuti sum⁹ te. **f.** **Ecclm⁹ quod iussisti. Quid igitur da- bis nobis premij? v.** **Beat⁹ eccles. vir qui inuẽt⁹ est sine macula z qui post aurum nō abiit, nec spe- rauit i thesauris pecunie. Ideo stabilita sunt bõa illi⁹ in dño, al. eccles. Potuit em̄ trãsgredi z nō est trãsgressus, z facere mala z nō fecit. Ideo sta. **Lectio. xi.****

Iesus autẽ dixit illis. **A**mẽ dico vobis q̄ vos qui secuti estis me, i regene- ratiõẽ cũ sederit fili⁹ hois in sede maiestatis sue sedebit z vos super sedes duodeci iudicãtes duodecim tribus israel. Non dixit qui reliqui- stis oia. Hoc enim z socra- tes fecit philosoph⁹ z multi alij q̄ diuitias p̄tẽpserũt: sed

P liij

vigilia
prima
etatis
sic de
cessã
sue pa
is, sub
davigi
atene
sunt
q̄ nō est
amnis
sue ser
monat⁹
idatis
labim⁹
ta sua
Bis
manda
t. alle.
nen ei⁹
Bis.
k. v.
gilia
id
dole:
ne au
num
iue:
Ter:
itur.
ima
vel
raui
ne:
ẽ in
let.
gi:
re:
in
on
efi
erit

qui secuti estis me q̄ proprie ap̄loꝝ est atq̄ credentiū. **R.** Stola iocūditat̄ iduit eū dñs. Et coronam pulchritudinis posuit super caput ei⁹, alle. **V.** Cibus haurit illū dñs pane vite ⁊ itellect⁹ et aqua sapientie salutaris potauit illum. Et coroz. **lc. xij.**

eccli. 15.

In regeneratiōe cū sederit fili⁹ hoīs in sede maiestatis sue, qñ ⁊ mortui de corruptiōe resurgēt incorrupti sedebit̄ ⁊ vos i solis iudiciātū cōdēnātes duodecim trib⁹ isrl: qz vobis credētib⁹ illi credere noluerunt. **R.** In medio ecclie aperuit os ei⁹. Et impleuit eū dñs spū sapientie ⁊ itellect⁹, alle. **V.** Misit dñs manū suam ⁊ tetigit os ei⁹. Et impleuit. **Secundum Mattheū.**

eccli. 15.

matth. 19.

In il. t. Dixit simon petrus ad iesum: Ecce nos reliqm⁹ oīa ⁊ secuti sum⁹ te. Quid ergo erit nobis? Resusaūt dixit illis: Amē dico vobis quod vos qui secuti estis me, in regeneratione cū sederit fili⁹ hoīs in sede maiestatis sue, sedebitis ⁊ vos super sedes duodecim iudicātes duodecim tribus israel. Et oīs qui reliquerit domuz vel fratres, aut sorozes, aut patrem, aut matrem, aut uxorem, aut filios, aut agros propter nomē meum, centuplum accipiet ⁊ vitā eternā possidebit. Amē. Te d̄cet. **col.** De⁹ q̄ nos. **In lau. a.** Collaudabūt multi sapientiā ei⁹, ⁊ vlt⁹ q̄ i seculū nō delebit. **v. cp̄.** Dilect⁹ a deo. **R.** Iustū deduxit,

eccli. 39.

hy⁹. Te xpe. V. Just⁹ ger. Ad vn⁹. a. Euge serue bōe ⁊ fidelis matthei qz super pauca fuisti fidelis supra multa te p̄stituā dicit dñs. **l. Lol. De⁹ q̄ nos. Ad i. a.** Euge eodē. **v. a.** Euge serue bone i modico fidelis itra i gaudiū dñi tui. **l. Ad. iij. a.** Fidelis seruus ⁊ prudens quē

cōstituit dñs super familiā suā. **ii. cp̄ Dilect⁹. V. Iustum de. col. Deus qui nos. Ad. i. vj. a.** Bt̄us ille seruus cū venerit dñs ei⁹ ⁊ pulsauerit ianuā ⁊ iuenerit eum vigilantē. **vii. Capitulū.**

In fide ⁊ lenitate ipsi⁹ sanctū fecit illuz dñs ⁊ ostendit illi gloriā suā ⁊ dedit illi cor ad p̄cepta ⁊ legem vite ⁊ discipline. **V. Amavit eum dñs ⁊ ornauit. Collecta.**

Beati **A.** cōfessoris tui dñe p̄cibus adiue-mur, vt quod possibilitas nostra non obtinet, eius nobis intercessione donetur. **Per. Ad. ix. a.** Ecce vere israelita i quo dol⁹ non est. **l. Capitulū.**

Custodiuit eum dñs ⁊ ab inimicis ⁊ a seducto-rib⁹ tutauit illū, ⁊ certamen forte dedit illi vt vinceret ⁊ sciret qm̄ oīm potētior est sapiētia. **V. Just⁹ vt pal. Lol. a.**

Adesto dñe supplica-tionibus nr̄is, ⁊ sperātes i tua mia intercedente beato **A.** p̄fessore tuo celesti protege benign⁹ auxilio. **p. Ad ves. a.** Cognouit eū dñs in benedictionib⁹ suis, et inuenit grām corā oculis dñi. **l. a.** Iustū deduxit dñs per vias rectas ⁊ ostendit illi regnum dei ⁊ dedit

Scientia sanctorū, honesta laborib⁹ ⁊ p̄pleuit laborib⁹. **ii. cp̄.** Just⁹ cor suū tra- ad vigilā i diluculo ad d̄- spectu altis- beprecabit. **iii. a.** Serue bone fidelisq; sup pauca fuisti fidelis supra multa te cōstituam i gaudiū dñi tui. **iiij. cp̄.** Dilect⁹ a deo. **R.** Amavit eū. **hy⁹. 3.** In corona cellioꝝ. **V. Just⁹ s̄- minabit. Ad mg. a.** Iste scri- bigne i memoriā vertit ho- qui ad gaudiū transit āgel- q̄ i hac peregrinatiōe solo- pore cōstitut⁹ cogitatione ⁊ ditate i illa eterna patria cō- s̄ est. **l. Lol. a.** Deus q̄ no- **Commune sanctorū p̄gn-** **In natali sanctorū agneti- Karherine ⁊ lucie. Ad vt-** **que vel lau. ⁊. iij. Capitulū.** **Q**uā glia in dño gl- nō em̄ q̄ seipsū cōm- dat ille p̄barus est, sed q̄ deus cōmedat. **ik. i. i. v. a.** **V. Audi filia. vt iura. Luc.** **Specie tua. Et p̄chritud-** **ma. V. Intēde p̄pere p̄ced-** **regna. Et p̄chritudie. hy⁹. 2.** **In corona virginū. V. Difi-** **sa est grā in labus tuis. p̄-** **pterea ben: dixit te de⁹ in e-** **nū. Ad mag. a.** Veni spōsa **accipe coronā quam tibi dñs** **parauit eternū. viij. Lol. a.** **cōpetit. Im̄it. Regem h̄g-** **dñm Venite adorem⁹. hy⁹. 3.** **In corona p̄gi. C. In i. n. c.** **O q̄ pulchra est casta ghati-** **charitate. viij. p̄. Dñe dñs** **l. a.** Signa sum sed formosa **pterim: ideo dilexit me rex**

In scientiā sanctorū, honestavit
 illū i laborib⁹ ⁊ p̄pleuit labores
 illi⁹. **iii. a.** Just⁹ cor suū tradet
 ad vigiland i diluculo ad dñz q̄
 fecit illū ⁊ i conspectu altissimi
 deprecabit. **iii. a.** Serue bone ⁊
 fidelis q̄: sup pauca fuisti fidelis
 supra multa te cōstituam itra i
 gaudiū dñi tui. **iii. c̄p.** Dilect⁹
 a deo. **R.** Amavit eū. **hy⁹.** Je-
 su corona celsior. **R.** Just⁹ ger-
 minabit. **Ad mag. a.** Iste sc̄tus
 digne i memoriam vertit hoim
 qui ad gaudiū transit āgeloz
 q̄ i hac peregrinatiōe solo cor-
 pore cōstitut⁹ cogitatione ⁊ au-
 ditate i illa eterna patria cōuer-
 sat⁹ est. **1. Lolla** Deus q̄ nos.
Comune sanctarū ḡginū.
In natali sanctarū agnetis,
katherine ⁊ lucie. Ad vtrā
que ves. lau. ⁊. iii. Capitulū.
Quigliaf in dño glief
 nō em̄ q̄ seipsū cōmē-
 dat ille p̄batus est, sed quē
 deus cōmēdat. **ik. therine.**
R. Audi filia. **vt infra. Lucie**
R. Specie tua. Et p̄chritudie
 tua. **R.** Intēde p̄spere p̄cede ⁊
 regna. Et p̄chritudie. **hy⁹.** Je-
 su corona virginū. **R.** Diffu-
 sa est gr̄a in labiis tuis. Pro-
 pterea benedixit te de⁹ in eter-
 nū. **Ad mag. a.** Veni spōsa x̄pi
 accipe coronā quam tibi dñs p̄-
 parauit i eternū. **viii. Col. que**
cōpetit. Inuit. Regem ḡginū
 dñm Venite adorem⁹. **hy⁹.** Je-
 su corona ḡgi. **En i. noc. a.**
O q̄ pulchra est casta ḡhaticū
 charitate. **vii. p̄.** Dñe dñs nr̄.
a. Nigra sum sed formosa filie
 hierl̄m; ideo dilexit me rex ⁊ in

trodixit me in cubiculū suū. **iii.**
p̄. Celi en̄. **a.** P̄chra es ⁊ deco-
 ra filia hierl̄m: terribilis vt ca-
 stroy acies ordinata. **i. p̄.** Dñi
 est t̄. **a.** Specie tua ⁊ p̄chritudi
 ne tua itēde p̄spere p̄cede ⁊ re-
 gna. **vii. p̄.** Eructa **a.** Adiu-
 uabit eā de⁹ vultu suo: de⁹ in me
 dio ei⁹ non commouebit. **vii. p̄.**
De⁹ nr̄ refu. a. hec est q̄ nesci-
 uit thozū i delicto, habebit fru-
 ctū i respectione animarū san-
 ctarū. **iii. p̄.** Magnus dñs. **R.**
 Specie tua ⁊ pulchritudine tua
 Intēde p̄spere p̄cede ⁊ regna. **44**
Lectiones et omel. br. gre-
gorij pape q̄ legunt i festis.
sanctarū virginū, agathe vn-
deci milū ḡgi. ⁊ cecilie. Ic f
Media nocte clamor fa-
 ctus est: ecce sponsus
 venit, exite obviam ei. De
 aduētū sponsi clamor in me-
 dia nocte fit: quia sic dies iu-
 dicii surrepit, vt p̄uideri
 nō valeat quādo venit. **An- i. thes.**
 de scriptum est: dies dñi si-
 cut fur i nocte ita veniet. **R. psalm.**
 Diffusa est gr̄a in labiis tuis. **44.**
 Propterea benedixit te de⁹ i et-
 nū. **R.** Dilexisti iusticiam ⁊ odi-
 sti ini q̄tatem. **Pro. Lectio. ii.**
Tunc oēs ḡgines sur-
 gūt, q̄ ⁊ electi ⁊ repro-
 bi a somno sue mortis exci-
 tant̄, lāpades ornāt, q̄ sua
 secū opa numerāt, pro q̄bus
 eternā recipere b̄titudinem
 expectāt. Sed lāpades fa-
 tuarū virginū extingunt̄: q̄
 eaz opa, q̄ clara hoib⁹ foris
 apparuerāt, in aduētū iudi-
 cis intus obscurant̄, ⁊ a deo

Commune
 opule
 a. dñs.
 q̄ super pauca fuisti fidelis
 pra multa te p̄stitimā dicitur
 De q̄ nos. **Ad i. a.**
 ge serue bone i modico fidelis
 itra i gaudiū dñi tui. **Ad i.**
 Fidelis seruus pendens
 cōstituit dñs super familiā
 Dilect⁹. **R.** Justus de
 Deus qui nos. **Ad i.**
 Stūille seruus cū venerit
 ei⁹ pulsauerit ianā ⁊ inuen-
 erit eum vigilante. **vii. Capitulū**
In fide ⁊ lenitate
 sanctū fecit illū dñs
 ondit illi gloriā suā ⁊ dedit
 illi cor ad p̄cepta ⁊ legē
 vite ⁊ discipline. **R.** Seruus
 cum dñs ⁊ ornauit. **Lolla**
Beatī **R.** cōfessione tu
 dñe precibus adiu-
 mur, vt quod possibilis
 fra non obtinet, eius nobis
 intercessione donetur. **per.**
Ad i. a. Ecce vere israelita
 quo dol⁹ non est. **Capitulū**
Abstodit eum dñs
 ab inimicis ⁊ a leducto-
 rib⁹ tutauit illū, ⁊ certamen
 forte dedit illi vt vinceret
 scaret qm̄ oim potētiā
 pietia. **R.** Just⁹ vt pal.
Adesto dñe supplica-
 tionibus nr̄is. ⁊ ipe-
 ratesi tua mia intercedente
 beato **R.** p̄fessore tuo celesti
 protege benign⁹ auxilio.
Ad i. a. Cognouit ei dñs
 benedictionib⁹ suis, ⁊ ipe-
 gram corā oculis dñi. **Just⁹**
 dedit dñs per viā rectas
 ostendit illi regnum h̄i ⁊ dedit

retributionē nō inueniūt: qz p his receperūt ab hominib⁹ laudes quas amauerūt. **R.** Specie tua z pulchritudine tua

44. Intēde psere pcede z regna. **R.** Propter veritatē z māsuētudinē z iusticiam. Intē. **lc. iij.**

Quid est autē q tunc a prudētib⁹ oleū petūt, nisi q i aduentu iudicis, cū se intus vacuas inuenerint testimonium foris querunt?

psalm. 44. **R.** Propter veritatē z māsuētudinē z iusticiam. Et deducet te mirabilis dextera tua. **R.** Audi filia z vide z iclina aurē tuam z obliuiscere populū tuū z domū p̄ris tui. Et deducet. **Rec. iij.**

Hsi a sua fiducia decepte primis dicant: Quos quasi sine ope repelli respicitis, dicite de nostris opib⁹ qd vidistis. **R.** Quinqz prudentes h̄gles acceperūt oleū i vasis suis. Cū lampadib⁹. **R.** Media aut nocte clamor fact⁹ est: ecce sp̄s sus venit exite ei ob viā. Cū. **In noc. ij. ā.** Unguētū effusū nomē tuū: ideo adoleſcētule dilexerūt te nimis. **j. p.**

can. 6. B̄ndixisti dñe. **ān.** Reuertere reuertere sunamitis, reuertere reuertere vt itueamur te. **vij. p.**

cati. i. Fūdame. **ā.** Cū esset rex i accubitu suo nard⁹ mea dedit odorē suū. **ij. p.** Lanta. **j. ā.** Simile est regnū celoz hol negocia: tori q̄rēti bonas margaritas: inuēta sūt vna preciosa dedit oia sua z pparauit eā. **ij. p.** Dñs regna. **j. ā.** Veniēte sp̄so prudēs h̄go preparata itrouit cū eo ad nuptias. **vij. p.** Lātate. **ij. ā.**

Uei electa mea z ponā i te thronū meū, qz concupiuit rex speciem tuā. **ij. p.** Dñs reg. **ij. p.** Adiuuabit eā de⁹ vultu suo. De⁹ i medio eius nō pmouebit. **Rec. v.**

Prudētes virgines factis dixerūt: Ne forte nō sufficiat nobis z vobis. In illo em̄ die, qd tñ de qbusdā in pace ecclie quiescētibus loquor, sibi metipsi testimoniū vniuscuiusqz vix sufficit, quāto minus z sibi et proximo?

R. Dilexisti iusticiā z odisti iniquitatē. Propterea vnxit te de⁹ de⁹ tu⁹ oleo leticie. **R.** Diffusa est grā i labiis tuis. Proptes. **lc. vij.**

Uade z ptin⁹ p increpationē subdunt: Ite potius ad vēdētes, z emite vobis. Venditores quippe olei adultores sunt. **R.** Veni sp̄sa christi accipe coronam quā tibi dñs pparauit. Pro cui⁹ amore sanguinē tuū fudisti: z cū āgelis i paradisu itrouisti. **R.** Uei electa mea z ponam i te thronū meū qz concupiuit rex speciem tuam. Pro. **Lectio. vij.**

Qui em̄ accepta qualibet gratia, vantis suis laudib⁹ nitore glie offerunt quasi oleum vendūt. De quo profecto oleo psalmista dicit: Oleum autē pctōis nō impiguet caput meū. **R.** hecest 140. h̄go sapiens quā dñs vigilatē inuenit: q̄ acceptis lampadibus sumpsit oleū secū. Et veniente domino introiuit cū eo ad nuptias. **R.** Accinxit fortitudine lūbos suos z roborauit brachiū suum. Et veniente. **Rec. vij.**

vnus v...
 Principale etem me...
 biūz caput est. Ap...
 bellatio autē capitis, ea q...
 principat corpi mēs vocat...
 impiguet ergo caput oleū...
 peccator, cū demulcet m...
 reano: adularis. Sed dum...
 rēt emere venit sp̄s, qz cū...
 rite sue testimoniū a prim...
 p̄rit, iudex venit, q nō solū...
 opes, sed z cordiū testis est...
 que aut parate erāt, intra...
 verunt cū eo ad nuptias, z...
 clausa est ianua. Si sapere...
 in cordis palato possit quid...
 admiratiōis habet, qd dicit...
 venit sp̄sus. Quid dulcedi...
 nis, intrauerūt cū eo ad nu...
 ptias. Quid amaritudinis...
 z clausa est ianua. Sēper er...
 go fides charissimi extremū...
 die debem⁹ metuere, quē nū...
 q̄ possum⁹ preuidere. Ecc...
 h̄ic ipm̄ diē i quos loq̄mur...
 ad iudicis cōuersiōis acce...
 p̄m⁹, z tñ mala que fecim⁹...
 flere recusamus. Nō solū cō...
 missa nō plāgimus, sed etiā...
 q̄ defleant augem⁹, ac si ali...
 qua nos egritudo corripiat...
 Si signa egritudinis vicina...
 mortē denuntiant, inducias...
 viuēdi querim⁹: vt pctā nō...
 defleamus, z eas cū magnō...
 desiderio petim⁹, quas ac...
 ceptas modo: pro nihilo ha...
 bem⁹. **R.** Offerent regi h̄gles...
 domo post eā: proxime ei⁹ off...
 rent tibi i leticia z exultatione...
R. Prudentes h̄gles aptate lā...
 pades vestras: ecce sponsus ve...
 nit, exite obviam ei. In leticia...
Ed. can. ān. Prudentes h̄gles

Prinipale etem me-
brū nřz caput est. Ap-
pellatiōe autē capitis, ea q̄
p:incipat̄ corpi mēs vocat̄.
Impiguat ergo caput oleū
peccatoris, cū demulcet mē-
tē fauor adulātis. Sed dum
irēt emere venit spōs⁹, qz cū
vite sue testimoniū a primis
q̄rūt, iudex venit, q̄ nō solū
opez, sed z cordiū testis est.
Que aut̄ parate erāt, intra-
uerunt cuz eo ad nuptias, z
clausa est ianua. Si sapere
in cordis palato possit quid
admiratiōis habet, qđ diciť
venit spōsus. Quid dulcedi-
nis, intrauerūt cū eo ad nu-
ptias. Quid amaritudinis,
z clausa est ianua. Sēper er-
go fr̄es charissimi extremū
diē debem⁹ metuere, quē nū-
q̄ possim⁹ preuidere. Ecce
hūc ipm̄ diē i quos loqm̄r,
ad iudicias cōuersiōis acce-
pim⁹, z tñ mala que fecim⁹,
flere recusamus. Nō solū cō-
missa nō plāgimus, sed etiā
q̄ defleant̄ augem⁹, ac si ali-
qua nos egritudo corripiat.
Si signa egritudinis vicina
mortē denuntiant, inducias
viuēdi querim⁹: vt pctā nřa
desileamus, z eas cū magno
desyderio petim⁹, quas ac-
ceptas modo: pro nihilo ha-
bem⁹. **R.** Offerent̄ regi ḡgies
domio post eā: proxime ei⁹ offe-
rent̄ tibi i leticia z exultatione.
P. Prudentes ḡgies aptate lā-
pades vestras: ecce sponsus ve-
nit, exite obuiam ei. In leticia.
Ad can. an. Prudentes ḡgies

aptate lāpades vřas: ecce spon-
sus venit, exite obuiam ei. **vij.**
Can. Audite me diuini fru-
ct⁹. **R.** Elegit eā dñs. In here-
ditatē sibi. **Euāge. qđ legitur**
i festis virginū agnetis, aga-
the, vñdecim m̄ lisi virgi. z
cecilie. Scđm Mattheum.
In illo tpe. Dixit iesus
discipulis suis parabo-
lam hanc. Simile est regnū
celoz decē virginib⁹ q̄ acci-
pientes lāpades suas exie-
runt obuiā sponso z sponse.
Et rel. Omel. lectiōis eius-
dem beati greg. pa. Lec. ix.
Spe vos fratres cha-
rissimi admoneo, pra-
ua opera fugere, mūdi hui⁹
in q̄namēta deuitare, sed ho-
dierna scti euāgelij lectione
cōpelloz dicere, vt z bona q̄
agitis cū magna cautela ti-
meatis, ne p hoc qđ a vobis
recte geritur, fauor aut grā
humana requirat̄ ne appeti-
tus laudis surrepat, z quod
foris ostēditur, intus a mer-
cede vacuet. Ecce em̄ redē-
ptoris voce decē ḡgines, z
oēs dicunt̄ ḡgines, z tñ itra
beatitudinis ianuā non oēs
recepte: quia earum quedā
dū de virginitate sua gliam
foris expetunt, in vasis suis
oleū habere noluerūt. **R.** Sile
est regnū celoz decem ḡginib⁹
Que accipiētes lāpades suas
exierūt obuiā sponso z spōse. **R.**
Quinqz aut̄ ex eis erant fatue z
quiqz prudentes. **Que. Lec. x.**
Prius q̄rēdū nob̄ est,
qđ sit celoz regnū aut

matth. 25.
ibidē.

matth. 25.
matth. 25.
matth. 25.

Commune
... electa mea ...
... nū meū ...
... dñs reg. ...
... nabit eā de vultu suo ...
... dio eius nō pmouebit. **Lec. vi.**
Pudētes virgines
... dicit: Ne forte
... nō sufficiat nob̄ z vobis.
... illo em̄ die, qđ tñ de quibus
... in pace ecclie quiescētibus
... loquor, sibi metipsi testioni
... vnusquisqz vř sufficit, qui
... to minus z sibi et proximo
... Dilexisti iusticiā z odisti
... quitatē. Propterea auertit te
... de tñ oleo leticie. **Dicitur**
... gfallabistur, Propter. **Lec. vi.**
Ade z p̄m̄ p̄ncre-
pationē sublimi: Gre-
potius ad vedētes, z emite
vobis. Mendaces quippe
olei adulatores sunt. **De**
ni spōsa christi accipe coronam
quā tibi dñs p̄parauit. **Pro**
amore sanguinē tuū adisti: cō-
gelis paradisu introiti. **De**
ni electa mea z ponam i te spō-
nū meū qz concipiam res spō-
ciem tuam. **Pro. Lec. vi.**
Quā em̄ accepta qualis
bet gratia, vasis suis
laudib⁹ nitore glie offerunt
quasi oleum vendūt. De quo
profecto oleo psalmista di-
cit: **Oleum autē pctōis nō**
spiguet caput meū. **peccat**
ḡgo sapiens quā dñs vigilat
lūenit: q̄ acceptis lampadibus
sampsit oleū secū. Et veniente
domino introiuit cū eo ad nu-
ptias. **Accinxit fortitudine**
lābos suos z roborauit brachiū
suum. Et veniente. Lec. viii.

cur decē ḡginib⁹ cōparet: q̄ etiā virgines prudētes ⁊ fatue dicant. Dū ei regnū celoꝝ p̄stat, q̄ reproboꝝ null⁹ ingrediēt, etiā fatuis virgibus cur sile esse perhibet? Sed sciēdū nob⁹ est, q̄ sepe in sacro eloquio, regnū celoꝝ p̄fētistp̄is ecclia dicit. De quo in alio loco dñs dicit: **matth. 13.** Mittet filius hoīs angelos suos, ⁊ colligēt de regno eius oīa scādala. Neque em̄ in illo regno beatitudinis, in quo pax summa est, inueniri scādala poterunt que colliganē. **R.** Veni electa mea ⁊ ponā i te thronū meū. Q̄ cōcupiuit rex speciē tuā. **R.** Surge propera amica mea veni de libano ⁊ corōaberis. **Q̄.** **Lec. xi**

matth. 5. **A** unde rursus dicit: Qui em̄ soluerit vnus de mādati istis minimis, ⁊ docuerit sic hoīs, hic minimus vocabit̄ in regno celoꝝ. Qui autē fecerit ⁊ docuerit, hic magn⁹ vocabit̄ in regno celoꝝ. Mandatū q̄p̄pe soluit ⁊ docet q̄n hoc q̄sq̄ voce predicat, quod viuēdo non implet. Sed ad regnū eterne btitudinis peruenire nō valet, q̄ nō vult opere implere qd̄ docet. Quomō ergo i eo minimus vocabitur, qui adhuc nullo modo itra-
cant. 2 re permittit? **R.** Surge propera amica mea ⁊ veni: iam em̄ hyem̄ transiit, imber abiit ⁊ recessit. Flores apparuerūt in terra. **R.** Vox turtur⁹ audita est in terra n̄ra: sic⁹ protulit grossos

suos. Flores. **Lectio. xii.** **Q**uid itaq̄ p̄ hāc sententiā, nisi p̄fēs ecclia celoꝝ regnū dicit: i qua doctor q̄ mādatū soluerit, minimus vocat̄: q̄ cui⁹ vita despicitur, restat vt ⁊ ei⁹ predicatio p̄tēnaē. In q̄nq̄ autē corpore sensib⁹, vnusq̄sq̄ subsistit. Seminat⁹ autē quinaris, denariū perficit. Et q̄ ex vtroque sexu fidelium multitudo colligit̄, sc̄ta ecclia decē virginib⁹ silis denūciatur. In qua q̄ mali cū bonis ⁊ reprobi cū electis admixti sunt, recte silis ḡginib⁹ prudētibus ⁊ fatuis esse perhibet.

R. Audi filia ⁊ vide ⁊ inclina aurem tuā ⁊ obliuiscere pplm̄ tuū ⁊ domū p̄ris tui ⁊ cōcupiscet rex speciē tuā. Q̄m̄ ipse est dñs de⁹ tuus. **R.** Induit te dñs vestimēto salutis ⁊ indumēto leticie circumdedit te. Q̄m̄ **Sc̄m̄ adat.** **I**l. tē. Dix. Iesus discipulis suis parabolā hanc. Sile est regnū celoꝝ decē virginibus q̄ accipientes lampades suas exierūt obuiā spōso ⁊ spōse. Quinq̄ autem ex eis erant fatue et quinq̄ prudētes. Sed quinq̄ fatue acceptis lampadibus non sumpserūt oleum secū. Prudentes vero acceperūt oleū in vasis suis cū lampadibus. **A**d horam autē faciente sponso dormitauerūt oēs et dormierūt. **A**d media autē nocte clamor fact⁹ est, ecce spōsus venit, exite obuiam ei. **T**ūc surreperunt oēs virgines

cant. 2
eadē.

vnus
ille ⁊ manet lampades
fatue autē sapientib⁹
erūt: Date nobis de oleo
q̄ lampades n̄re extingū
runt. Rōderunt prudētes di
cētes, Ne forte non sufficiat
nobis ⁊ vobis: ite poti⁹ adve
nientes ⁊ emite vobis. Dum
cū irēt emere venit spōsus
⁊ que parate erant itraierūt
cū eo ad nuptias ⁊ clausa est
porta. Nouissime p̄o veniūt
et relique virgines dicētes.
Dñe dñe aperi nobis. At il
le respōdēs ait: nescio vos.
Vigilate itaq̄ quia nescitis
diem neq̄ horam. Amen.
**Item alie lectiōes que le
guntur in festis sanctarū ḡgi
marū katherine ⁊ lucie. Ser.
beati augustini epi. Lectio. i.**
Iter parabolā a dño
dictas, solet querētes
multū exercere ista, q̄ decē
virginib⁹ posita est. Et multi
quidem hinc multa senserūt
que nō sunt p̄ter fidē, sed
quomodo partib⁹ ei⁹ oibus
cōueniat expositio, id elabo
randum est. **R. vt s. Lec. ii.**
R. Regi etiā in quadā scriptu
ra ex eaz̄ genere, q̄ apocri
phe noiant: q̄ non sit contra
fidē, sed huic loco mihi min⁹
cōgruere visum est: cōsyde
ranti oēs hui⁹ similitudinē
partes. Quid autē mihi vi
deat̄ non absurde de hoc lo
co accipi q̄tū potero breui
ter ⁊ diligēter exponā. **sc̄. iii.**
Interrogatus iḡ dñs n̄ra
discipulis de p̄sumatiōe sc̄ti
inter multa q̄ loquit̄ ē, ho

nes ille z omanest lapades suas. Fatue aut sapientib⁹ dixerunt: Date nobis de oleo v^{ro} qⁱ lapades n^{re} extinguntur. R^uderunt prudetes dicetes, Ne forte non sufficiat nobis z vobis: ite poti⁹ advedentes z emite vobis. Dum aut irēt emere venit sp^osus z que parate erant itrauerit cū eo ad nuptias z clausa est ianua. Nouissime ρ o veniūt et relique virgines dicetes. D^{ne} d^{ne} aperi nobis. Et ille respōdēs ait: nescio vos.

matth. 24. Vigilate itaq³ quia nescitis diem neq³ horam. Amen.

mar. 13. **Item alie lectiōes que leguntur in festis sanctar^{um} katherine z lucie. Ser. beati augustini epi. Lectō. i.**

Iter parabolā a d^{no} dictas, solet querētes multū exercere ista, q³ decē virginib⁹ posita est. Et multi quidem hinc multa senserūt que nō sunt preter fidē, sed quomodo partib⁹ ei⁹ oībus cōueniat expositio, id elaborandum est. **vt s. Lec. ii.**

Legi etiā in quadā scriptura ex eaz³ genere, q³ apocriphe noīant: q³ non sit contra fidē, sed huic loco mihi min⁹ cōgruere visum est: cōsideranti omēs hui⁹ similitudinis partes. Quid autē mihi videat non absurde de hoc loco accipi q³tū potero breuiter z diligēter exponā. **sc. iij.**

Interrogatus igi⁹ d^{ns} n^{ra} discipulis de p^osūmatiōe sc^{li}, inter multa q³ loquit⁹ ē, hoc

q³ dixit. Tūc sise estimabit mat. 25 regnū celoz decē virginib⁹, q³ acceperūt lapades suas z venerūt obuiā sp^oso z sp^ose Decē virginū q³ quinq³ admittunt quinq³ excluduntur, bonoz et malozū discretiōne significat. Quapropter si virginitatis honorabile nomē est: cur receptis exclusiue cōmune est. **Lectio. iij.**

Deide q³ sibi vult numer⁹ in vtraq³ pte q³nari⁹? Quid autē significat oleū? Adirū videt⁹ q³ sapiētes petentib⁹ nō cōicāt: cū z inuidere fas non sit eas q³ ita pfecte sunt vt a sponso recipiant. **sc. v.**

Quo noīe nullo dubitante d^{ns} iesus xp^s significat: vt misericordes oporteat esse ad pstandū ex eo q³ habent prescribente illa sententia eiusdem dⁿⁱ dicentis: omni petenti te tribue. **Lectō. vi.**

Quid est autē q³ possit dando nō sufficere vtrifq³? Hec maxime augēt q³stionis difficultatē. Quāq³ z cetera diligenter p^osyderata, vt oīa in vnā rationē pcurrāt, magna cautio est adhibenda. **sc. viij.**

Vidētur itaq³ mihi quinq³ virgines significare quiquepertitā p^ontentiam a carnis illecebris. Cōtinend⁹ est em̄ animi appetit⁹ a voluptate oculo^z, a voluptate auriū, a voluptate olfaciendi, gustandi, tangendi. Quia continentia partim coram d^{no} fit vt illi placeatur interiori conscientie gaudio, partim

Commune
 q³ suas. flores. **Lectio. iij.**
Quid itaq³ p^o hanc sententia, nisi p^oles ecclesia celo^z regnū dicit: i qua docto^z q³ mādātū soluerit, minus vocat: q³ cui⁹ vita despicitur, restat: vt z ei⁹ predicatio no^z p^ona^z. In q³q³ autē co^zpois sensib⁹, vnus q³q³ subdit. Seminatū autē quinq³ rias, denariū perficit. Et q³ et vtroque seru fidelū multitudō colligit, sc^{ta} ecclesia, decē virginib⁹ filis denūciatur. In qua q³ mali cū bonis z repudi cū electis admittunt, recte filis p^ognib⁹ p^ondērib⁹ z fatuis esse p^ohibet. **Adi filia z vide t^undantia z rē tuā z obliuiscere p^opn tuā z domū p^oris tui z cōcupiscere speciē tuā. Qm̄ ipse est d^{ns} d^o tuus. **In** dicit te d^{ns} veltinō to salutis z indumēto leticie cū cū dedit te. Qm̄ **S^olū adit.**
Il. tē. Dir. lesas dicitur discipulis suis parabolā z hanc. Sise est regnū celo^z decē virginibus q³ accipientes lampades suas extingunt obuiā sp^oso z sp^ose. Quinq³ autem ex eis erant fatue z quinq³ prudetes. Sed q³q³ fatue acceptis lampadibus non sumpserūt oleum secū. Prudentes vero acceperūt oleū in vasis suis cū lampadibus. Adorā autē faciente sponso dormitauerūt oēs z dormierūt. Adedia autē nocte clamo: fact⁹ est, ecce sp^osus venit, exite obuiam ei. Tūc surreperunt oēs virgi-**

corā hoibus tantū vt gloria
 hūana capiat: quinq; dicun-
 tur sapiētes ⁊ quinq; stulte.
 Atresq; tamē virgines: quia
 vtraq; p̄tinētia est q̄uis di-
 uerso fomite gaudeat. **l. viii.**
Nāpades aut sunt (que de
 manib⁹ portant) opa q̄ scdm
 istā p̄tinētiā fiunt. Dictū est
 mat. 5. aūt: Luceāt opa v̄ra coram
 hoibus. Dēs vero accepe-
 runt lampades suas, ⁊ vene-
 runt obuiā sponso. Intelli-
 gendū est ergo xp̄i noīe cen-
 seri de quib⁹ agitur. Nō em̄
 possunt qui xp̄iani non sunt,
 sponso xp̄o venire obuiam.
Euange. scdm mattheū, qd̄
legit̄ in festis predictarū vir-
ginum katherine ⁊ Lucie.
 mat. 13 **I**n illo tpe. Dixit iesus
 discipulis suis parabo-
 lam hanc. Sile est regnū ce-
 lorū thesauro abscondito in
 agro: quē qui iuenit hō abs-
 condit ⁊ p̄re gaudio illi⁹ va-
 dit et vendit vniuersa q̄ ha-
 bet ⁊ emit agrū illū. Et rel.
ome. lc. eu. b. gre. pa. l. ix.
 in cap. mat. 13 **Q**uorū regnū f̄res cha-
 rissimi idcirco terre-
 nis reb⁹ sile d̄i vt ex his q̄ a-
 nim⁹ nouit surgat ad icogni-
 ta q̄ nō nouit: q̄ten⁹ exēplo
 visibiliū, se ad inuisibilia ra-
 p̄iat, ⁊ p̄ ea q̄ vsu didicit, q̄si
 p̄fricat⁹ incalescat, vt p̄ hoc
 qd̄ scit notū diligere, discat
 ⁊ incognita amare. **lectō. x.**
 mat. 13 **A**cce em̄ celorū regnū the-
 sauro abscondito in agro com-
 parať, quē q̄ iuenit hō, abs-
 condit, et p̄re gaudio illi⁹ va-

dit, ⁊ vedit vniuersa q̄ habet
 et emit agrū illū. Quia in re
 hoc quoq; notandū est q̄ in-
 uētus thesaurus abscondit̄
 vt seruet̄: q̄ studiū celestis
 desyderis a malignis spiri-
 tibus custodiri nō sufficit, q̄
 hoc ab hūanis laudibus non
 abscondit. In p̄nti etem̄ vita
 quasi in via sum⁹, qua ad pa-
 triā p̄gimus. Maligni autē
 spūs iter n̄m quasi qdā la-
 trunculi obsident. Dep̄dari
 ergo desyderat, qui thesau-
 rū publice portat i via. **lc. xi.**
Hoc aut dico, nō vt proximī
 opa n̄ra bona nō videant cū
 scriptū sit: videant opa v̄ra
 bona, ⁊ gl̄ficēt patrē v̄m q̄
 in celis est. Sed vt p̄ hoc qd̄
 agim⁹: laudes exterius non
 q̄ram⁹. Sic aut sit op⁹ in pu-
 blico: quaten⁹ itētio maneat
 in occulto, vt ⁊ de bono ope
 proximis p̄beamus exēplū:
 ⁊ tñ per intentionē qua deo
 soli placere querimus, semp
 optemus secretum. **lc. xii.**
Thesaur⁹ aut celeste est de-
 syderiū. Elger vero in quo
 thesaur⁹ abscondit̄, disciplina
 studij celestis, quem p̄fecto
 agrū veditis oibus compa-
 rat, qui voluptatibus carnis
 renūciās, cūcta sua desyde-
 ria terrena per discipline ce-
 lestis custodiā calcāt: vt ni-
 hil iā qd̄ caro blādīt libeat,
 nihil quod carnalē vitā tru-
 cidat, spirit⁹ perhorrescat.
Euāgelium scdm mattheū.
In il. tē. Dix. ie. disci. f. mat. 13
 parabolā hanc. Sile est

regnū celorum thesauro
 abscondito in agro quē qui
 iuenit hō abscondit ⁊ p̄re gau-
 dio illi⁹ vadit ⁊ vendit vniue-
 rsa que habet ⁊ emit agrū
 illū. Quia in re hoc quoq;
 notandū est qd̄ inuētus
 thesaurus abscondit̄ vt seruet̄:
 qd̄ studiū celestis desyderis
 a malignis spiritibus custodiri
 nō sufficit, qd̄ hoc ab hūanis
 laudibus non abscondit. In
 p̄nti etem̄ vita quasi in via
 sum⁹, qua ad patriā p̄gimus.
 Maligni autē spūs iter n̄m
 quasi qdā laticuli obsident.
 Dep̄dari ergo desyderat, qui
 thesaurū publice portat i via.
lc. xi. Hoc aut dico, nō vt
 proximī opa n̄ra bona nō
 videant cū scriptū sit: videant
 opa v̄ra bona, ⁊ gl̄ficēt patrē
 v̄m q̄ in celis est. Sed vt p̄ hoc
 qd̄ agim⁹: laudes exterius non
 q̄ram⁹. Sic aut sit op⁹ in pu-
 blico: quaten⁹ itētio maneat
 in occulto, vt ⁊ de bono ope
 proximis p̄beamus exēplū:
 ⁊ tñ per intentionē qua deo
 soli placere querimus, semp
 optemus secretum. **lc. xii.**
Thesaur⁹ aut celeste est de-
 syderiū. Elger vero in quo
 thesaur⁹ abscondit̄, disciplina
 studij celestis, quem p̄fecto
 agrū veditis oibus compa-
 rat, qui voluptatibus carnis
 renūciās, cūcta sua desyde-
 ria terrena per discipline ce-
 lestis custodiā calcāt: vt ni-
 hil iā qd̄ caro blādīt libeat,
 nihil quod carnalē vitā tru-
 cidat, spirit⁹ perhorrescat.
Euāgelium scdm mattheū.
In il. tē. Dix. ie. disci. f. mat. 13
 parabolā hanc. Sile est

regnum celorum thesauro ab-
 scodito in agro quem qui iue-
 nit homo abscondit et pro gaudio
 illi vadit et vendit universa
 que habet et emit agrum illum.
 Iterum sile est regnum celorum
 homini negotiatori querenti bo-
 nas margaritas, inuenta autem
 una preciosa margarita abiit
 et vendidit omnia que habuit et
 emit eam. Iterum sile est regnum
 celorum, sagene misse in ma-
 re et ex omni genere piscium congre-
 ganti. Quam cum impleta esset
 educetes et secus littus seden-
 tes, elegerunt bonos in va-
 sa: malos autem foras mise-
 runt. Sic erit in consumma-
 tione seculi. Exibunt angeli et
 separabunt malos de medio
 iustorum, et mittent eos in cami-
 num ignis. Ibi erit fletus et
 stridor dentium. Intellexistis
 hec omnia? Dicunt ei, etiam domine.
 At illis. Ideo omnis scriba
 doctus in regno celorum: sicut
 est homini patrifamilias qui
 profert de thesauro suo no-
 ua et vetera. Amen. Te decet.
In lau. a. hec est virgo sapiens
 et una de numero prudentum. **i.**
Ep. quod competat. R. Adiuuabit
 eam Deus vultu suo. **v.** Deo in
 medio eius non commouebitur. **Deo.**
hy. Quocumque. **v.** Diffusa est.
Ad bñ. a. Sile est regnum celorum
 sagene misse in mare et ex omni genere
 piscium congreganti: quam cum impleta
 esset educetes et secus littus se-
 dentes elegerunt bonos in vasa
 sua: malos autem foras miserunt.
i. Col. que competat. Ad. i. an.
 hec est virgo sapiens quam dominus

vigilantem inuenit. **i. Ad. iij. a.**
 Inuenta bona margarita dedit mat. 13
 omnia sua et comparauit eam. **ij.**
Ep. et col. que competat. v.
 Specie tua. **Ad. vi. a.** Media nocte mat. 25
 clamor factus est ecce sponsus
 venit exite obviam ei. **vij. Agathe,**
Katherine, Lucie. Ep.
Abulos ei vos dei emu 2. co. 11
 latitudo: despodi ei vos
 vni viro virginem castam exhibe-
 re christo. **v.** Adiuuabit eam. **Col.**
Dal populo tuo quod dominus
 spiritum veritatis et pacis,
 ut intercedere beatam. **A.** et te tota
 mente cognoscat, et que tibi sunt
 placita toto corde sectetur. **p.**
Ad. ix. a. Tunc surrexerunt omnes mat. 23
 virginis ille et ornauerunt lapides
 suas. **i. Karundem agathe, Ka-**
therine, lucie. Ad. ix. Cap. v.
Sapientia vincit malum sap. 8.
 clia: attigit ergo a fine vs-
 que ad finem fortiter et disponit
 omnia suaviter. **v.** Elegit eam dominus.
 In hereditatem sibi. **Collecta.**
Proesta quod opus deus: ut
 ad te toto corde cla-
 mates: intercedente beatam. **A.**
 tue pietatis indulgentiam con-
 sequamur. **p. Agne. et cecilia.**
lie. Ad. vi. a. Media nocte cla-
 mor factus est, ecce sponsus venit
 exite obviam ei. **vij. Karundem**
agne. et cecilia. Ad. vij. Ep.
Domine deo meo exal-
 tasti super terram habitatio-
 nem meam et pro morte defluentem
 deprecata sum. **v.** Adiuua. **Col.**
Beate. **A.** martyris tue
 domine precibus confidetes,
 quod clementiam tuam: ut pro ea que
 agimus eterna remedia ca-

gloria dicit, et dicit vnuerfa
 et emit agrum illum. **Quia**
 hoc quoque notandum est
 uerus thesaurus abscon-
 ditus: quia studium cele-
 stium desiderium a malis
 tibus custodiri non sufficit
 hoc ab humanis laudibus
 abscondit. In pnti etiam
 quasi in via sumus, quia ad
 tria pergitur. **Malum**
 spiritus iter nimis quasi quidam
 trunculi obsident. **Debet**
 ergo desiderat, qui the-
 saurum publice portat in via.
Hoc autem dico, non ut pro-
 opa nra bona non videantur
 scriptum sit: videantur
 bona, et glorificet patrem
 in celis est. Sed ut pro
 agimus: laudes exterius
 gramus. Sic autem sit opus in
 bilico: quatenus iustitia mat. 24.
 in occulto, ut de bono opus mat. 25.
 proximis prebeamus et pro
 et in intentione qua deo
 soli placere querimus, semp-
 optemus secretum. **La. iij.**
The-saurus autem celestis est de-
 siderium. **Ager vero in quo**
 thesaurus abscondit, disciplina
 studij celestis, quem pro
 agrum venditis omnibus compa-
 rat, qui voluptatibus carnis
 renuncias, cuncta sua deside-
 ria terrena per discipline re-
 lectis custodiam calcat: ut ni-
 hil iam quod caro blandit libet,
 nihil quod carnalis vita mis-
 cadat, spiritus periboret.
Euangelium secundum Mattheum.
In il. te. Dixit discipulis
 parabola hanc. Sile est

Lōmune virginū.

mat. 25 **p**iam. p. **P**redictarū agne. **Ad mag. ā** **P**ax eterna ab eterno patre: huic domui pax pēnis, hū p̄is fit pax huic domui, pacē p̄i consolator huic prestet domui. **1. Collecta**
mat. 25 **7** **cecilie. Ad ix. ā** Tunc surrexerūt oēs virgines ille, ⁊ ornauerunt lampades suas. **Carūdem agne. et cecilie. 4. pm.**
ecc. 51 **I**nuocaui dñm patrem dñi mei vt nō derelinquat me in die tribulationis mee: ⁊ i tpe supboꝝ sine adiutorio. **7. Elegit eā dñs. 1. Col.**
Petēde nobis domie miāz tuā: ⁊ incedēte brā. **7. martyre tua, q̄ votis expetim⁹ p̄uersatiōe tibi placita p̄sequamur. p. Ad vs. ā.**
O quā pulchra, cū cetis. **u. j. ā.** hec est. **cp. qd. p̄petit. R.** Spe cie tua. **1. 7. Jesu coꝝo. 7. gi.** **7. Diffusa est grā. Ad mag. ā.**
mat. 25 Quis prudētes h̄gles acceperūt oleū in vasis suis cū lāpadibus: media aut nocte clamor fact⁹ est ecce sp̄sus venit exite obviam xp̄o dño. **vi. Colla. q̄. cōpetit**
In dedic. eccleie ad ves. ā. **Exultem⁹ dño regi summo. Qui suum sanctificauit tabernaculū. psalm**
ps. Venite. In i. noct. an. 45. **Tollite portas p̄ncipes vestras p̄o. 2: ⁊ eleuamini porte eternales. iij ps. Dñi est terra. ā. Introibo psalm**
ad altare dei ad deum qui letificat iuuentutem meam. vii. ps. **Judica me deus. an. Sanctificauit dominus tabernaculum suum. viii. p̄. Deus nr̄ refu. ā.** **Erit mihi dominus i deum ⁊ la ge. 28. pis iste vocabitur dom⁹ dei. vii p̄. Dēs gentes. ā. Edificauit ero. 1. 7. moyses altare dño deo. vi. ps. ge. 28. Magnus dominus. ā. Non est hic aliud nisi dom⁹ dei ⁊ porta celi. vii. ps. Te decet. p̄. Fundata est dom⁹ domini. R. esa. 2.**
ge. 28. **O** q̄ metuēd⁹ est loc⁹ iste: he non est hic aliud nisi dom⁹ dei ⁊ porta celi. **vi. ā. Tu dñe vn̄uersoꝝ q̄ nullā habes indigentia voluisti tēplū tuū fieri i nobis: p̄serua domū istā imaculatā ietnū. i. ā. Super muros tuos hierl̄z p̄stitui custodes: tota die ⁊ tota nocte non tacebūt laudare nomē dñi. i. ā. Muro tuo inexpugnabili circumcinge nos dñe ⁊ armis tue potētie p̄tege nos semp de⁹ nr̄. i. ep̄.**
isa. 62 **S**uper muros tuos hierl̄z p̄stitui custodes: tota die ⁊ tota nocte non tacebūt laudare nomē dñi. **i. ā. Muro tuo inexpugnabili circumcinge nos dñe ⁊ armis tue potētie p̄tege nos semp de⁹ nr̄. i. ep̄.**
apo. 21 **V**idi ciuitatē sanctam hierl̄z nouā descēdētē de celo a deo paratā tāq̄ sponsam ornātā viro suo. **R.**
mat. 21 **T**erribilis ē loc⁹. **7. 7. X̄pe cū ctoꝝ. R.** **Dom⁹ mea. Dom⁹ oꝝo-**

Saper

In dedi

per verticem mōrium. Se
no beati augustini epi. L.

Quotienscunq̄ fratre
charissimi, altaris v
templi festiuitatem colum
fideliter ⁊ diligēter atte
durus, ⁊ sancte ac iuste v
mus, quicquid in templi
manifacis agitur, totū i
nobis spiritali edificatiōe
cōplet. **7. Onauerūt facie t**
pli coronis aureis ⁊ dedicauer
altare dño Et facta ē leticia ma
gna i p̄lo. 7. In hymnis ⁊ p̄fe
7. b̄dicedebāt dñm. Et. ic. u.
Quoniam em̄ mētī⁹ est illa
qui dixit: Tēplum em̄
selctm̄ est qd̄ estis vos. **7.**
7. H̄scitis quia corpora
vestra tēplum est sp̄sū acti
7. In hymnis ⁊ cōfessionibus
benedicebant dñz. Qui magna
facit in israel ⁊ victoriā dedi
lit dñs oꝝs. 7. Onauerūt fac
7. pli coronis aureis ⁊ dedica
uerūt altare dño. Qui. Lcō u.
Quibus meritis igitur
nisi p̄ grām dei meru
mus fieri tēplū dei? Quāt
ergo possum⁹ cū ipsius ad
iutorio laboremus, ne de⁹ n
in tēplo suo, hoc est in nobis
ipsis, inueniat q̄ oculos s̄
maiestatis offendat, sed h
bitaculū cordis euacuet v
tis ⁊ p̄tutib⁹ repleat, clar
datur diabolo et aperiat
christo. **7. Super muros tu**
hierusalē cōstitui custodes. 7.
tota die ⁊ nocte non tacebūt la
udare nomen dñi. 7. Qui rem
scimini dñi ne taceatis, ⁊ ne
tis silentium ei. To. Lcō. u.

Lister.

4. **Super verticem mōtium. Ser-**
mo beati augustini epi. L. j.

Quotienscumq; fratres
charissimi, altaris vel
templi festiuitatem columus
si fideliter et diligēter atten-

dimus, et sancte ac iuste vi-
uimus, quicquid in templis
manufactis agitur, totū in
nobis spiritali edificatione
cōplect. **R.** Ornauerūt faciē tē-

pli coronis aureis et dedicauerūt
altare dño **Et facta ē leticia ma-**
gna i pplo. **R.** In hymnis et p̄fes-

sionibus bñdicebāt dñm. **Et. ic. ij.**
Quoniam em̄ mētir̄ est ille
qui dixit: Tēplum em̄
dei sc̄m̄ est qd̄ estis vos. **Et**
iterū: Nescitis quia corpora
vestra tēplum est sp̄s̄s̄cti?

R. In hymnis et cōfessionibus
benedicebant dñz. Qui magna
fecit in israel et victoriā dedit il-

lis dñs op̄s. **R.** Ornauerūt faciē
tēpli coronis aureis et dedicaue-
runt altare dño. **Qui. Lectō. iij.**

Quibus meritis igitur
nisi p̄ grām dei merui-
mus fieri tēplū dei? Quātū
ergo possum⁹ cū ipsius ad-
iutorio laboremus, ne de⁹ n̄r̄
in tēplo suo, hoc est in nobis-
ipsis, inueniat q̄ oculos sue
maiestatis offendat, sed ha-
bitaculū cordis euacuet̄ vi-
tiis et p̄tutib⁹ repleat̄, clau-

datur diabolo et aperiatur
christo. **R.** Super muros tuos
hierusalē cōstitui custodes. To-
ta die et nocte non tacebūt lau-
dare nomen dñi. **R.** Qui remin-
scimini dñi ne taceatis, et ne de-
tis silentium ei. **To. Lectō. iij.**

Lister.

Ita fratres laborem⁹
vt nobis bonorū ope-
rum clauibus regni celestis
ianuā aperire possimus. **R.**

Terribilis est locus iste, nō est
hic aliud nisi domus dei et porta
celi. Vere etenim dominus est i
loco isto, et ego nesciebam. **R.**

Cumq; euigilasset iacob a som-
no ait. Vere. **In. ij. noct. an.**
Uidit iacob scalam, summitas
ei⁹ celos tangebāt, et descenden-

tes angelos et dixit: vere locus
iste sanctus est. **vij. ps.** Quam
dilecta. **an.** Erexit iacob lapi-

dem in titulum fundens oleum
desuper. **vij. ps.** Fundamēta.
an. Templum domini sc̄m̄ est
dei cultura est, dei edificatio ē.

i. p. Dñe deus sa. **a.** Qui habi-
tat in adiutorio altissimi: in p̄-
tectione dei celi commorabitur
vij. ps. Ipsum. **a.** Benedicta
gloria domini de loco suo, **al. a.**

vij. ps. Cantate. **i. a.** Cum eui-
gilasset iacob a somno ait: vere
dominus est in loco isto. **vij. p.**
Dominus regnauit. **i. R.** Do-

minus regnauit. **i. R.** Do-
minus tuam domine decet san-
ctitudo. **R.** In longitudinem
dierum. **Lectio. quinta.**

Sicut enim malis ope-
ribus quasi quibusdā
seris et vectibus vite nobis
ianua clauditur, ita absque
dubio bonis operibus ape-
ritur. **R.** Uidi portam ciuita-

tis ad orientem positam et apo-
stolorum nomina et agni, super
eam scripta. Et super muros e-
ius angelorū custodiam. **R.** Uidi
sc̄tāz ciuitatem hierusalem de-
scendentem de celo ornata tāq̄

Q

In dedicatione

sponsam viro suo. Et. **Lectio. vi.**

A Ideo fratres charissimi unusquisque consideret conscientiam suam: et quando se aliquo crimine vulneratum esse cognoverit, prius orationibus, ieiuniis vel elemosinis studeat mundare conscientiam suam, et sic eucharistiam presumat accipere. **ge. 28. re. R.** Dū exiret iacob de terra

suavidit gloriam dei et ait: Quā terribilis est loc⁹ iste, nō est hic aliud nisi domus dei et porta caeli. **R.** Vere dñs est in loco isto, et ego nesciebam. **Quam. Le. vij.**

S enim agnoscens reatum suum ipse se a diuino altari subdixerit, cito ad indulgentiam diuine misericordie perueniet, quia sicut qui se exultat humiliabitur, ita e contrario qui se humiliat exaltabitur. **ge. 28. R.** Erit mihi dominus in deum, et lapis iste quem erexi in titulum, vocabitur domus dei, et de vniuersis que dederis mihi decimas et hostias pacificas offeram tibi. **R.** Si dominus deus meus fuerit mecum in via ista per quam ego ambulabo et custodierit me, decimas et hostias. **Lectio octaua.**

Qui enim sicut dixi agnoscens reatum suum, ipse se humiliter ab altari ecclesie pro emendatione remouere voluerit, ab illo eterno et celesti conuiuio excommunicari penitus non timebit. Rogo vos fratres diligenter attendite, si ad mensam cuiusque potentis homi-

nis nemo presumit cum vestibus conscissis et inquinatis accedere, quanto magis a conuiuio eterni regis, id est ab altari domini debet se unusquisque inuidie vel odij veneno percussus iracundie furore repletus cum reuerentia et humilitate subtrahere propter illud quod scriptum est: **Ma**de prius reconciliari fratri tuo, et tunc veniens offeres munus tuum: et iterum, amice quomodo huc venisti non habens vestem nuptialē? **R.** Domus mea domus orationis vocabitur dicit esa, 56 dominus. In ea omnis qui petit accipit et qui querit inuenit et pulsan- ti aperietur. **R.** hec est dom⁹ domini firmiter edificata, bene fundata est supra firmam petram. **In ea. Ad can. 2.** Fundamēta templi huius sapientia sua fundauit deus in quo dominum celi collaudat angeli, si irruant venti et fluant flumina nō possunt illud mouere vnquam, fundatū enim est supra firmam petram. **iii. can. Retatus sum. Can.** Nisi dominus edifica. **canti.** Lauda hierusalem. **R.** Beati qui habitant in domo tua domine. **R.** In secula seculorum laudabunt te. **Secūdam Lucā.**

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis: Nō est arbor bona que facit fructus malos, neque arbor mala faciens fructum bonum. **Et rel. Ame. l. eius. ve. be. pfr. l. ix.** In cap. luce, 6. **Q**uia propitia diuinita te, fratres charissimi, mat. 7

Memoria dedicationis ecclesie celebrari, debent ipsi conuenire solennitati quam conuenit, ut sicut ornatis studiis eiusdem ecclesie pariter, pluribus accensis mirabilibus, amplificato numero lectionum, addita piano melodia, letis nocturnis et more transegitur, ita etiam penetrata cordium nostrorum semper necessarius bonorum operum decoremus ornatibus, semper in nobis flamma diuina pariter et fraternae charitatis augetur, semper in sanctuario pectoris nostri celestium memoria preceptorum angelice modulationis dulcedo sancta resonet. **R.** Eius audistis orationem serui tui ut edificaret templum nomini tuo. **Indic. et sanctifica domum istam in sempiternum deo israel. Dñe custodis pactum misericordiarum seruis tuis qui ambulat coram in toto corde suo. Benedic. l. 83** **H** sunt enim fructus boni thesaurus cordis. **Hec fundamēta sapientis architecti que nobis hodierna sancti euangelij lectio comendat non nos formam solummodo sed virtutem potius habet pietatis. Quod etiam in veteris instrumenti nobis historia diligenter insinuat quando vel moyses tabernaculum vel templum dño salomon in typum sancte ecclesie condidit. **Dñe si conuersus fue-****

solēnia dedicatiōis ecclesie
celebram⁹, debem⁹ ipsi con-
gruere solennitati quā colli-
mus, vt sicut ornatis studio-
sius eiusdem ecclesie parie-
tibus, pluribus accensis lu-
minaribus, amplificato nu-
mero lectionū, addita psal-
morum melodia, letis noctē
vigiliis ex more transegi-
mus, ita etiā penetralia cor-
dium nostrorum semper ne-
cessarius bonorum operum
decoremus ornatis, sem-
per in nobis flamma diuine
pariter et fraterne charita-
tis augetur, semper in san-
ctuario pectoris nostri cele-
stium memoria preceptorū,
et angelice modulatiōis dul-
cedo sancta resonet. **Oratio.** Ex-
audisti dñe orationem serui tui,
vt edificarēt tēplum nomini tuo.
Bñdic et sanctifica domū istā in
sempiternū de⁹ israel. **Ps.** Dñe q̄
custodis pactū et misericordiam
seruis tuis q̄ ambulāt coram te
in toto corde suo. **Benedic. l. r.**

H sunt em̄ fructus bo-
ne arboris, hic boni
thesaurus cordis. Hec fun-
damēta sapiētis architecti,
que nobis hodierna sancti
euangelij lectio cōmendat,
non nos formā solummodo,
sed virtutem potius habere
pietatis. Quod etiam mysti-
ca veteris instrumēti nobis
historia diligenter insinuat,
quādo vel moyses taberna-
culū vel tēplum dño salomō
in typū sancte ecclesie cōdi-
dit. **Oratio.** Dñe si conuersus fuerit

populus tuus et orauerit ad san-
ctuarium tuum. Tu exaudies i
celo dñe: et libera eos de manib⁹
inimicorū eorum. **Ps.** Si peccau-
erit in te populus tuus et uersus
egerit penitentiā ueniens con-
uerit in loco isto. **Textus. vi.**

Traque em̄ domus fir-
miter fundata esse re-
fertur: tabernaculū quidem
quia compactos de tabulis
habebat parietes super ba-
ses argenteas. Tēplum au-
tem super lapides quadra-
tos suppositos. Ligna quo-
que erāt impurribilia, e qui-
bus et tabernaculū omne fa-
ctū, et tēplum intus ornatū,
ac desuper tectum fulgebat.

Oratio. Audi dñe hymnum et oratio-
nem q̄ seruus tuus orat coram
te hodie vt sint oculi tui aperti et
aures tue intente. **Sup domum**
istā die ac nocte. **Ps.** Respice do-
mine de sanctuario tuo et de ex-
celso celorum habitaculo. **Sup bar. 2.**

Arum etiā de thesau-
ro bono optimum pro-
ferebatur, de quo et taber-
naculi parietes intus ac fo-
ris vestiti, et templi nō tan-
tum parietes, verumetiam
laquearia, trabes, ostia, po-
stes et pauimenta erant coo-
perta, sed et vasa et utensilia
domus vtriusq̄ cūcta pene
aurea, neque hec nisi de au-
ro purissimo fieri licebat.
Fructus etiam arborū, qui
in domo domini offereban-
tur, purissimi et exquisiti esse
iubebant. hoc est vt, oliue,

ad. vi. nis nemo presumit cum
charit: sibus conficis et inque
confi: tis accedere, quanto mag
t qua: a conuiuio eterni regis
vulne: est ab altari domini debet
p uis vnusquisq̄ inuidie vel od
uele: veneno percussus iracund
ndare furore repletus cū reuol
ca: tia et humilitate subtrahit
scape propter illud quod scrip
terra est: Et de prius reconcilia
Quā fratri tuo, et tunc venie
et hic offeres munus tuum: et
ca: rum, amice quomodo ha
illa, et venisti non habens ve
e. vi. nuptialē. Domus mea
rea: mus orationis vocabitur
a di: dominus. In ea omni temp
cito accipit qui querit inuol
e mi: santi aperietur. **Ps.** Hec dñi
quia domini firmiter edificata, be
nita: fundata est supra firmā petra
e hu: In ca. **Ad can. i.** fundamē
Erit templi huius sapientia sua
apis dant deus in quo dominus re
voca li collaudāt angeli, firmos re
ueris ti et finant summa in poluit
i ho lud mouere vnquam, fundat
Si enim est supra firmam petram
me: **ulij. can.** Letatus sum. **Can.**
am: Nisi dominus edificauit
mas Lauda hierusalem. **Ps.** **22.**
qui habitant in domo non time
no: nt. **Ps.** In secula seculum lau-
ap: dabunt. **Secūda Lectio.**
ec: **I**n illo tpe. Dixit iesus
re: discipulis suis: Nō est
e: arbor bona que facit fruct
r: malos, neq̄ arbor mala fa-
ti: ciens fructum boni. **Ps.**
e: **Oratio.** Dñe si conuersus fuerit
te, fratres carissimi,

epo. 26
3. reg.
67.

nu. 18.

In dedicatione ecclesie.

thuris, myrthe vel stactis et ceterarum huiusmodi. Que videlicet cuncta spiritualiter intellecta, veram nostre fidei et operationis sinceritatem denunciant. Beata vere mater ecclesia qua sic honorum diuine dignationis illuminat et victoriosorum gloriosus martyr sanguis exornat. Qua inuolante confessionis candida induit virginitas. Floribus eius nec rose nec lilia desunt. Quam.

luce. 6.
mat. 7
mat. 12

In illo tempore. Dixit iesus discipulis suis: Non est arbor bona que facit fructus malos, nec arbor mala faciens fructum bonum. Unaqueque enim arbor ex fructu suo cognoscitur. Neque enim de spinis colligunt ficus, neque de rubo vindemiant uiam. Bonus homo de bono thesauro cordis sui profert bonum: Et malus homo de malo thesauro profert malum. Ex abundantia enim cordis os loquitur. Quid autem vocatis me domine domine, et non facitis que dico? Omnis qui venit ad me et audit sermones meos et facit eos, ostendam vobis cui similis sit. Si similis est homini edificanti domum, qui fodit in altum et posuit fundamenta supra petram. Inundatione autem facta illisum est flumen domui illi, et non potuit eam mouere: Fundata enim erat supra petram. **colla.** Deus qui nobis per sin. **vt s. In lau. 2.** Domum tuam domine decet sanctitudo in lon-

mat. 7
ps. 92.

gitudinem dier. **vi. cap.** Uidi civi. **Be.** hec est domus domini firmiter edificata. Bene fundata est supra firmam petram. Firmiter. **Be.** Domus mea. **Be.** Domus orationis vocabitur. **Ad bn. 2.** Mane surgens iacob erigebat lapidem in titulum, fundens oleum desuper, votum vouit domino: vere locus iste sanctus est et ego nesciebam. **iii. coll.** Deus qui nobis per sin. **Ad. 1. 2.** Domus mea domus orationis vocabitur. **Ad. iii. 2.** hec est domus domini firmiter edificata, bene fundata est supra firmam petram. **Ep.** Uidi ciuitatem. Bene fundata est domus domini, **esa. 2.** Super verticem montium. **coll. mi. 4.** Deus qui nobis per sin. **Ad. vi. an.** Lapides preciosi omnes muri tui et turres hierusalem gemis edificabuntur. **11. Capm.** **A**diui voce magnam de throno dicentem: ecce tabernaculum dei cum hominibus, et habitabit cum illis: et ipsi populus eius erunt, et ipse deus cum eis erit eorum deus. **Be.** Domum tuam domine decet. **Collecta.** **Q**uesumus omnipotens deus, ut hoc in loco nomini tuo dicato cunctis peccatis aures tue pietatis accomodes. **Per. Ma. 12. an.** Bene fundata est domus domini supra firmam petram. **vii. Ep.** **S**tulit me angelus in montem magnum et altum, et ostendit mihi ciuitatem sanctam hierusalem descendentem de celo habentem

Officiu v
claritate dei. **Beati qd**
tant in domo tua dne. **L**
Eus qui de viu
electis lapidib
maiestatis tue codis b
culz, auxiliare popul
supplicati, vt q ecclesia
corporalib proficit spa
specialib amplificetur a
metis. **Per. Ad. vel. an.**
die iacob. **an.** Exerit iacob
Templi. **an.** Cum euigila
Ep. Uidi ciuitate. **Be.** Do
tua domine Decet sanctitu
In longitudine dier. De
ep. Chiste cunctor. **Be.**
mea. **Ad. mag. 2.** zache
stinans descende, qz hodie
mo tua oportet me manere
ille festinas descendit, et susc
illu gaudes in domu sua: ho
huic domui sal a deo facta
alta. **vii. coll.** Deus qui
Finis communis.
Officium beate virgi
marie. **Be.** Ave maria gfa ple
domin tecu. Benedicta tu
mulierib et benedict fruct
tris tui. **Et sic dicitur a**
quamlibet horam.
Domine labia me
peries:
Et os meum annuncia
laudem tuam.
Deus in adiutorium me
Intende:
Domine ad adiuvand
me festina.
Gloria patri et filio et f
ritui sancto:
Sicut erat in principio

psalm. 33. claritatē dei. **B**eati q̄ habi-
tant in domo tua dñe. **Lolla.**
Deus qui de viuis et
electis lapidib⁹ etnū
maiestatis tue cōdis habita-
culuz, auxiliare populo tuo
supplicati, vt q̄ ecclesia tua
corporalib⁹ proficit spatiis,
specialib⁹ amplificetur aug-
mētis. **Per. Ad ves. an.** Vi-
dit iacob. **an.** Erexit iacob. **an.**
Templū. **an.** Cum euigilasset.
psalm. 92. **Ep.** Uidi ciuitatē. **R.** Domū
tuā domine Decet sanctitudo.
R. In longitudinē dieꝝ. Decet.
hy. **Chuste cunctoz.** **R.** Do-
m⁹ mea. **Ad mag. a.** zachee fe-
stinans descende, qz hodie i do-
mo tua oportet me manere: at
ille festinās descēdit, z suscepit
illū gaudēs in domū suā: hodie
huic domui sal⁹ a deo facta est
alka. **viii. col.** Deus qui. **vt s.**

Finis communis.

luc. I. **Officiū beate virginis
marie.** **Aue maria** gfa plena
domin⁹ tecū. Benedicta tu in
mulierib⁹ z benedict⁹ fruct⁹ ven-
tris tui, **Et sic dicitur ante
quamlibet horam.**
Domine labia mea a-
peries:
Et os meum annunciabit
laudem tuam.
Deus in adiutorium meum
intende:
Domine ad adiuuandum
me festina.
Gloria patri et filio et spi-
ritui sancto:
Sicut erat in principio et

nunc z semper et in secula
seculorum. Amen. **Inuitat.**
Aue maria gratia plena, Domi-
nus tecum. **Psalmus.**
Venite exultem⁹ dño
iubilem⁹ deo salutari
nostro, preoccupem⁹ faciem
eius in cōfessione, z in psal-
mis iubilemus ei. **Aue maria**
gratia plena. Dominus tecum.
Quoniam deus magnus do-
minus, z rex magnus super
omnes deos: quoniā non re-
pellet dñs plebem suā, quia
in manu eius sunt oēs fines
terre z altitudines montiuz
ipse conspicit. Domin⁹ tecū.
Quoniā ipsius est mare et
ipse fecit illud, z aridā fun-
dauerūt manus eius: veni-
te adoremus z procidamus
ante deū, ploremus coram
domino qui fecit nos, quia
ipse est dominus de⁹ noster,
nos autem populus eius et
oues pascue ei⁹. **Aue maria.** heb. 3.
Hodie si vocem eius audie-
ritis nolite obdurare corda
vestra, sicut i exacerbatione
secundum diem tentationis
in deserto, vbi tentauerunt
me patres vestri, probaue-
runt z viderunt opera mea.
Dominus tecum.
Quadraginta annis proxi-
mus fui generationi huic et
dixi, semper hi errāt corde:
ipsi vero non cognouerunt
vias meas: quibus iuravi i
ira mea, si introibunt in re-
quiem meam. **Aue maria** gra-
tia plena dominus tecum.
Gloria patri et filio z spiri-